د پیدایښت کتاب

د کتاب پېژندنه

هر انسان غواړي په دې پوه شي چې هغه د کوم ځای څخه راغلی دی او هغه دنیا چې هغه په کې پیدا شوی دی، څنګه پیدا شوې ده. د پیدایښت کتاب د تورات لومړنی کتاب دی چې مهمو سوالونو ته ځواب ورکوي.

د پیدایښت د کتاب لومړی فصل

د نړۍ د پیدا کېدلو او د لومړنیو انسانانو یعني زمونږ د نیکونو آدم او حوا په پیدا کېدلو سره پیل کیږي او د عدن په باغ کې د هغوی د ښه ژوند په اړه او وروسته بیا په ګناه کې د راګېرېدلو او د خدای د حضور څخه د شړلو په اړه دوام مومي.

وروسته بیا د آدم او حوا د زامنو یعني هابیل او قاین په اړه معلومات ورکوي او د یوولسم فصل تر پایه پورې د نوح، توفان او هغې کشتۍ په اړه چې نوح یې د خدای په لارښوونې سره جوړوي مونږ ته

معلومات راکوي. د دې کتاب د
دولسم فصل په پیل کېدلو سره د
اسراییلو د لومړنیو نیکونو چې
لومړنی یې ابراهیم ؤ چې په
ایمانداریَ سره د خدای ښخه په
اطاعت کولو یې د ایماندارانو د پلار
نوم وګاټه، دوام مومي. د پیدایښت
کتاب وروسته بیا د ابراهیم د زامنو
اسماعیل او اسحاق او د اسحاق د
زوی یعقوب او همدارنګه د یعقوب
د دولسو زامنو په اړه چې د اسراییلو
د دولسو قبیلو بنیاد ایښودونکي
شول معلومات ورکولو ته دوام

ورکوي. د پیدایښت د کتاب
وروستنۍ برخه د یعقوب د یو زوی
چې یوسف نومیږي د هغه په اړه
چې مصر ته یې د یعقوب او د هغه د
اولادې یعنې اسراییلو د هجرت
شرایط برابر کړل پای ته رسیږي.

د پیدایښت کتاب کوم افسانوی
کتاب نه دی چې پیل یې له دې
څخه وشي چې په تېرو زمانو کې
څه وو او څه نه وو، بلکې مونږ ته
معلومات راکوي چې نړۍ څنګه پیدا
شوه او د انسان په ژوند کې ګناه

څنګه راپیدا شوه. دا یو لیکل شوی تاریخ دی. دا تاریخ په پنځوسو فصلونو کې په داسې شکل سره بیان شوی دی چې د هر انسان پام ځانته را اړوي.

خدای دې وکړي چې د دې کتاب لوستل ستاسو دپاره د برکت سبب وګرځي او د تلپاتې ژوندون هغه نعمت مو په برخه شي چې خدای غواړي تاسو ته یې درکړي.

د موضوعګانو لست:

د کايناتو او انساني نسل
پيدايښت ۱:۱ – ۲:۲۵

د ګناه پيل کېدل او د انسان
رالوېدل ۳:۱–۲۴

د آدم څخه تر نوح پورې ۴:۱ –
۵:۳۲

نوح او سېلاب ۶:۱ – ۱۰:۳۲

د بابل برج ۱۱:۱–۹

د سام څخه تر ابراهيم پورې

۱۰:۱۱–۳۲

ابراهیم، اسحاق او یعقوب ۱۲:۱
– ۳۵:۲۹

د عیسو اولاده ۳۶:۱–۴۳

یوسف او د هغه ورونه ۳۷:۱ –
۴۵:۲۸

اسراییلیان په مصر کې ۴۶:۱ –
۵۰:۲۶

نړۍ څنګه پیدا شوه

١ په پیل کې خدای ځمکه او اسمانونه پیدا کړل. ٢ ځمکه خالي او بې‌شکله وه او د ژورو اوبو په مخ باندې تیاره وه او د خدای روح د اوبو په مخ باندې ګرځېده. ٣

خدای وویل: «رڼا دې شي» او رڼا شوه. ٤ خدای رڼا ولیدله چې ښه ده او هغه رڼایي د تیارې څخه بېله کړه. ٥ خدای رڼا د ورځې په نوم یاده کړه او تیاره یې د شپې په نوم یاده کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا لومړۍ ورځ وه.

۶ خدای وویل: «د اوبو ترمنځ
دې فضا وي چې پاسنۍ اوبه د
لاندې اوبو څخه بېلې کړي.» ۷
خدای فضا جوړه کړه او د فضا
لاندې اوبه يې د پاسنيو اوبو څخه
بېلې کړې او همداسې وشول. ۸
خدای فضا د اسمان په نوم ياده
کړه، ماښام ؤ او سهار شو. دا دوهمه
ورځ وه.

۹ خدای وویل: «د اسمان
لاندې اوبه دې په يو ځای کې
راټولې شي او وچه دې ښکاره شي»

او همداسې وشول. ۱۰ خدای وچه

د ځمکې په نوم یاده کړه او اوبه یې

د بحرونو په نوم یادې کړې او

خدای ولیدل چې دا ښه دي. ۱۱

خدای وویل: «ځمکه دې بوټې

راشنه کړي. هغه تخم لرونکي

نباتات، مېوه لرونکې ونې چې خپل

جنس او شکل ته ورته مېوه او تخم

د ځمکې په مخ ونیسي.» او

همداسې وشول. ۱۲ ځمکې هغه

بوټي راشنه کړل چې د خپل جنس

په شان تخم نیسي او هغه مېوه

لرونکې ونې چې د هغو تخم د

هغوی د جنس په شان وي او خدای
ولیدل چې دا ښه دي. ۱۳ ماښام ؤ
او سهار شو. دا درېمه ورځ وه.

۱۴ خدای وویل: «د اسمان په
فضا کې دې رڼاګانې وي چې ورځ د
شپې څخه بېله کړي او هغه دې د
نښو په شان د ورځو، فصلونو او
کلونو دپاره وي، ۱۵ او د اسمان په
فضا کې دې رڼاګانې وي چې ځمکه
روښانه کړي» او همداسې وشول.
۱۶ خدای دوه لويې رڼاګانې جوړې
کړې، لمر يې د ورځې د رڼا ورکولو

دپاره او سپوږمۍ يې د شپې د رڼا
ورکولو دپاره او ستوري يې هم جوړ
کړل. ١٧ خدای هغوی د اسمان په
فضا کې ځای په ځای کړل، ترڅو
ځمکې ته رڼايي ورکړي، ١٨ چې
شپه او ورځ وربانديې رڼا شي او رڼا
د تيارې څخه بېله کړي او خدای
وليدل چې دا ښه دي. ١٩ ماښام ؤ
او سهار شو، دا څلورمه ورځ وه.

٢٠ خدای وويل: «اوبه دې د
ژونديو موجوداتو څخه ډکې شي او
مرغان دې د ځمکې دپاسه د اسمان

په فضا کې والوزي.» ۲۱ نو خدای
لوی بحري حیوانات او د مخلوقاتو
ټول ډولونه چې په اوبو کې اوسیږي
جوړ کړل. هغه همدارنګه ډول ډول
مرغان پیدا کړل او خدای ولیدل چې
دا ښه دي. ۲۲ خدای هغوی ته
برکت ورکړ او ویې ویل: «بارداره او
زیات شئ او بحیرې ډکې کړئ او
مرغان دې د ځمکې په مخ زیات
شي.» ۲۳ ماښام ؤ او سهار شو. دا
پنځمه ورځ وه.

۲۴ خدای وویل: «په ځمکه کې

دې هر ډول ژوندي حيوانات د دوی
د جنس په شان راپيدا شي، کورني
حيوانات او وحشي حيوانات او
خزندې دې د هغوی د جنس په
شان راپيدا کړي» او همداسې
وشول. ۲۵ نو خدای وحشي
حيوانات د هغو د جنس په شان او
کورني حيوانات او خزندې د هغوی
د جنس په شان جوړ کړل او خدای
وليدل چې دا ښه دي.

۲۶ خدای وويل: «موږ به انسان
په خپل شکل او زموږ په شان جوړ

کړو ترڅو دوی په ماهیانو، مرغانو،
کورني حیواناتو، په ټوله ځمکه او
خزندو باندې حکم وچلوي.» ۲۷ نو
خدای انسان په خپل شکل پیدا کړ،
هغه یې د خدای په شکل پیدا کړ.
هغوی یې نر او ښځه پیدا کړل. ۲۸
خدای هغوی ته برکت ورکړ او ویې
ویل: «بارداره او زیات شئ او
ځمکه د خلکو څخه ډکه کړئ او د
خپل واک لاندې یې راولئ او په
ماهیانو، مرغانو او په ټولو حیواناتو
باندې حکم چلوئ.»

۲۹ خدای وویل: «ما تاسو ته د
ځمکې په مخ باندې ستاسو د
خوراک دپاره هغه بوټي او هغه
مېوه‌لرونکې ونې درکړي دي چې
تخم نيسي. ۳۰ ما ټولو وحشي
حيواناتو، مرغانو، خزندو او هغو
ټولو ته چې د ژوندون ساه په کې
ده، ټول شنه بوټي د هغوی د
خوراک دپاره ورکړل.» او همداسې
وشول.

۳۱ هر هغه څه چې خدای جوړ
کړي وو، هغه يې وليدل چې ټول

ډېر بنه وو! مابنام ؤ او سهار شو. دا شپږمه ورځ وه.

① نو ځمکه او اسمانونه او نور ټول شيان جوړ شول. ② په اوومه ورځ خدای هغه ټول کارونه چې کول يې، سرته ورسول او کار يې بس کړ. ③ خدای اوومه ورځ مبارکه وبلله او هغه يې ځانګړې وګرځوله، ځکه چې په هغه ورځ هغه پيدايښت پوره کړ او کار يې بس کړ. ④ په دې ډول ځمکه او اسمانونه پيدا شول.

د عدن باغ

کله چې څښتن خدای اسمانونه او ځمکه جوړ کړل، ۵ تر هغه وخته پورې لا هېڅ وابنه یا نور بوټي راشنه شوي نه وو، ځکه چې څښتن خدای باران نه ؤ اورولی او څوک نه ؤ چې په ځمکه باندې کار وکړي. ۶ نو د ځمکې څخه د اوبو ویالې راووتلې او د ځمکې مخ ته یې اوبه ورکړې.

۷ څښتن خدای خاوره

راواخیستله او د هغې څخه یې
انسان جوړ کړ او د هغه په پوزه کې
یې د ژوندون روح پو کړ او هغه
ژوندی بدن شو. ⑧ څښتن خدای
په عدن کې لمرخاته خواته یو باغ
جوړ کړ او هغه انسان چې هغه جوړ
کړی ؤ، هغه ته یې په دې باغ کې
ځای ورکړ. ⑨ څښتن خدای په دې
باغ کې هر ډول ښایسته او مېوه
لرونکې ونې راشنې کړلې او د باغ
په منځ کې دوه نورې ونې وې. یوه
د ژوندانه ونه او بله د ښو او بدو د
پېژندلو ونه.

(۱۰) د عدن څخه يو سيند جاري شو چې باغ ته اوبه ورکړي او دا سيند بيا په څلورو سيندونو باندې وويشل شو. (۱۱) د لومړني سيند نوم فيشون دی چې د حويله په ټول هېواد باندې راتاو شوی دی او هلته سره زر دي، (۱۲) چې د هغه ځای سره زر ډېر ښه دي. د خوشبويۍ مواد او د عقيقو تيږې هم په کې پيدا کيږي. (۱۳) دوهم يې د جيحون سيند دی چې د کوش د ټولې ځمکې څخه راتاو شوی دی. (۱۴) دريم سيند د دجلې په نوم ياديږي چې د

آشور لمرخاته خواته بهيږي او
ثلورم د فرات سيند دی.

١٥ نو ښبښتن خدای آدم ته د
عدن په باغ کې ځای ورکړ چې د
هغه خدمت او ساتنه وکړي. ١٦
ښبښتن خدای آدم ته وويل: «د باغ
د ټولو ونو څخه مېوه خوړلی شې.
١٧ خو د ښو او بدو د پېژندلو د ونې
څخه نه، ځکه کله چې د هغې ونې
مېوه وخورې بې له شکه چې مړ به
شې.»

۱۸ ښتن خدای وویل: «دا ښه
نه دی چې آدم دې یوازې اوسي، زه
به د هغه دپاره یوه مناسبه ملګرې
جوړوم چې د هغه سره مرسته
وکړي.» ۱۹ نو بیا ښتن خدای د
خاورې څخه ټول حیوانات او
مرغان جوړ کړل او هغه یې آدم ته
راوستل، ترڅو وګوري چې په
هغوی باندې کوم نوم ږدي. په دې
ډول په هغوی ټولو باندې نومونه
کېښودل شول. ۲۰ نو آدم په ټولو
کورني او وحشي حیواناتو او مرغانو
باندې نومونه کېښودل.

د هغوی څخه یو هم د آدم دپاره
مناسب ملګری نه ؤ. ٢١ نو څښتن
خدای آدم په درانه خوب باندې
ویده کړ او د هغه د پوښتیو څخه یې
یوه راواخیستله او د هغې ځای یې
په غوښه باندې ډک کړ. ٢٢ څښتن
خدای د هغې پوښتۍ څخه ښځه
جوړه کړه او هغه یې آدم ته
راوستله. ٢٣ آدم وویل:

دلته اوس شته یو څوک زما
په شان

اخیستل شوی یې
هډوکی زما د
هډوکو څخه

او غوښه یې زما د
غوښې څخه

د هغې نوم دی ښځه

ځکه اخیستل شوې
هغه د سړي څخه
ده

٢۴ له همدې امله سړی خپل مور او

پلار پرېږدي او د خپلې ښځې سره یوځای کېږي او دواړه یو بدن شي.

٢٥ سره د دې چې آدم او د هغه ښځه دواړه لوڅ وو، خو دوی نه شرمېدل.

د انسان لومړنی ګناه

١ د هغو ټولو وحشي حیواناتو د ډلې څخه چې څښتن خدای جوړ کړي وو، مار ډېر مکرجن ؤ. یوه ورځ هغه ښځې ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا په رښتیا خدای

تاسو ته ویلي دي چې په باغ کې د
هیڅ یوې ونې مېوه ونه خورئ؟»
٢ ښځې ځواب ورکړ: «خدای
ویلي دي چې مونږ کولای شو د باغ
د ټولو ونو د مېوو څخه وخورو، ٣
بې له هغې ونې څخه چې د باغ په
منځ کې ده. هغه مونږ ته ویلي دي
چې د هغې ونې مېوه مه خورئ او
حتی هغې ته لاس هم مه وروړئ،
که داسې مو وکړل، نو تاسو به مړه
شئ.» ٤ مار ښځې ته وویل: «ډاډه
اوسئ، تاسو به مړه نه شئ. ٥
خدای پوهیږي چې که چیرې تاسو

د دې ونې مېوه وخورئ، نو ستاسو سترګې به خلاصې شي او تاسو به د خدای په شان شئ او په ښو او بدو شیانو باندې به پوه شئ.» ⑥ ښځې ونې ته په ځیر وکتل او هغه ونه د هغې په نظر کې ښکلې او مېوه یې خوندوره ښکاره شوه، فکر یې وکړ چې دا ونه به د پوهې د حاصلولو دپاره ښومره ښه وي. نو هغه مېوه یې راواخیستله او ویې خوړله او خپل مېړه ته یې چې د هغې سره ؤ، هم ورکړه او هغه هم وخوړله. ⑦ په هماغه وخت کې د هغوی سترګې

وغړېدلي او پوه شول چې لوڅ دي، نو د انځر پاڼې يې يو تر بله سره وګنډلې او ځانونه يې ورباندې پټ کړل.

٨ مازديګر کله چې باد لګېده، آدم او د هغه ښځې د څښتن خدای د قدمونو اواز واورېد چې په باغ کې ګرځېده. هغوی وويرېدل او ځانونه يې د ونو ترشا پټ کړل. ٩ څښتن خدای په آدم باندې غږ وکړ: «ته چېرته يې؟» ١٠ هغه ځواب ورکړ: «په باغ کې مې ستا د قدمونو اواز

واورېد، ووېرېدم او خپل ځان مې
پټ کړ، ځکه چې لوڅ وم.» ۱۱
خدای ورځخه پوښتنه وکړه: «چا
درته وویل چې ته لوڅ يې؟ ايا د
هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې
ما درته ویلي وو چې هغه مه
خوره؟» ۱۲ آدم وویل: «هغې ښځې
چې تا ماته راکړې ده، دا مېوه راکړه
او ما وخوړله.» ۱۳ نو څښتن خدای
د ښځې څخه پوښتنه وکړه: «تا څه
وکړل؟» ښځې ځواب ورکړ: «مار زه
وغولولم او ما هغه مېوه وخوړله.»

۱۴ نو څښتن خدای مار ته
وویل: «په دې سبب چې تا دا کار
کړی دی، ته به د نورو ټولو کورني
او وحشي حیواناتو څخه زیات
لعنتي یې! ټول عمر به په سینه باندې
ښویېږې او خاورې به خورې. ۱۵
زه به داسې وکړم چې ته او دا ښځه
به د یو بل څخه کرکه کوئ. ستا د
نسل او د ښځې د نسل ترمنځ به تل
دښمني وي. هغه به ستا سر ټکوي
او ته به د هغه پونده چیچې.»

۱۶ څښتن خدای ښځې ته

وويل: «د اولاد د زېږولو په وخت کې به ستا دردونه زيات کړم، خو ته به د مېړه شوق کوې او هغه به په تا باندې حکم چلوي.»

١٧ خښتن آدم ته وويل: «دا چې تا د خپلې ښځې خبره اورېدلې ده او د هغې ونې مېوه دې وخوړله چې ما درته ويلي وو چې هغه ونه خورې، نو دا ځمکه ستا په سبب لعنتي شوه او ته به ټول عمر د هغې څخه په ډېر زحمت سره خوراک لاسته راوړې. ١٨ ځمکه به هرزه

بوټي او اغزي راشنه کوي او ته به ځنګلي بوټي خورې. ۱۹ د خپل تندي په خولو باندې به خواړه ترلاسه کوې، تر هغه وخته پورې چې بېرته هغې خاورې ته ورو‌ګرځې د کومې څخه چې جوړ شوی یې، ځکه چې ته خاوره یې او بېرته به خاورې ته ورګرځې.»

۲۰ آدم په خپلې ښځې باندې حوا نوم کېښود ځکه چې هغه به د ټولو انسانانو مور وي. ۲۱ څښتن خدای د آدم او د هغه د ښځې دپاره

د حیوان د پوستکي څخه کالي جوړ کړل او هغوی ته یې ورواغوستل.

آدم او حوا له باغ څخه شړل کیږي

٢٢ څښتن خدای وویل: «اوس چې آدم زموږ په شان شو چې ښه او بد پیژني، باید دا اجازه ورنه کړای شي چې د ژوندانه د ونې څخه میوه وخوري او تر ابده پورې ژوندی پاتې شي.» ٢٣ نو څښتن خدای دوی د عدن د باغ څخه وشړل چې لاړ شي او په هغې ځمکې باندې کار وکړي چې د هغې

د خاورې ښخه آدم جوړ شوی ؤ.

۲۴ آدم يې وشاړه او د عدن د باغ
لمرخاته خواته د ننوتلو په دروازه
کې يې اسماني مخلوقات او هغه اور
لرونکې توره چې هرې خواته به
تاوېدله، ودرول، ترڅو څوک ونه
شي کولای چې د ژوندانه ونې ته
ورنژدې شي.

قاين او هابيل

۱ آدم د حوا سره يوځای شو
او حوا اميدواره شوه او زوی يې
پيدا شو. حوا وويل: «زه به په هغه

باندې قاین نوم کېږدم، ځکه چې
هغه مې د څښتن په مرسته راوړ.»
٢ وروسته بیا د هغې بل زوی
هابیل پیدا شو. هابیل شپون شو، خو
قاین بزګر شو. ٣ لږه موده وروسته
قاین د خپلې ځمکې د حاصلاتو یوه
برخه د څښتن حضور ته نذرانه
وړاندې کړه. ٤ او هابیل هم خپل
لومړنی زیږول شوی وری قرباني کړ
او ډېره ښه برخه یې د څښتن
حضور ته نذرانه وړاندې کړه. څښتن
هابیل او د هغه نذرانه قبوله کړه. ٥
خو قاین او د هغه نذرانه یې قبوله

نه کړه، نو قاین ډېر په قهر شو او خپل سر یې ښکته واچاوه. ۶

ښنبتن قاین ته وویل: «ته ولې په قهر شوې؟ او ولې دې خپل سر ښکته اچولی دی؟ ۷ که ښه کار دې کړی وای، ایا قبول شوی به نه وای؟ خو ښه دې نه دي کړي. اوس ګناه د دې موقعې په لټه کې ده چې په تا باندې حمله وکړي، هغه غواړي چې حکم درباندې وچلوي، خو ته باید په هغې باندې غالب شې.»

٨ قاين خپل ورور هابيل ته
وويل: «راځه چې پټي ته لاړ شو.»
هغه وخت چې دوی په پټي کې وو،
قاين په خپل ورور هابيل باندې
حمله وکړه او ويې واژه. ٩ بيا
څښتن د قاين څخه پوښتنه وکړه:
«ستا ورور هابيل چېرته دی؟» هغه
ځواب ورکړ: «زه څه خبر يم؟ ايا زه
د خپل ورور ساتونکی يم؟» ١٠ بيا
څښتن وويل: «تا څه وکړل؟ خپل
ورور دې وواژه او د هغه وينه په
ځمکه باندې تويه شوه. اوس ستا د
ورور وينه ماته فرياد کوي چې سزا

درکړم. ۱۱ زه به په تا باندې لعنت
ووایم، ځکه چې تا هابیل ووواژه او د
هغه وینه دې په ځمکه باندې توی
کړه. ته به هېڅکله په دې ځمکه
باندې کښت ونه کړې. ۱۲ که ته په
دې ځمکه باندې خواري وکړې،
هغه به ستا دپاره هېڅ حاصل درنه
کړي. ته به بې‌کوره یې او خپل پاتې
عمر به بې‌کوره او په سرګردانۍ کې
تېروې.» ۱۳ قاین ووېل: «ته ما ته
داسې سخته سزا راکوې چې زه یې
د زغملو توان نه لرم. ۱۴ ما نن د
دې خاورې څخه شړې، چې خپل

کور پرېږدم او ستا د حضور څخه لیرې لاړ شم. زه به بېکوره او سرګردانه ګرځم او هرڅوک چې ما پیدا کړي، نو وبه مې وژني.» ۱۵ څښتن ځواب ورکړ: «نه! که څوک تا وووژني، زه به هغه ته اووه چنده سزا ورکړم.» نو څښتن په قاین باندې یوه نښه کېښودله چې دا به د هغه چا دپاره خبرداری وي څوک چې وغواړي قاین ووژني. ۱۶ قاین د څښتن د حضور څخه لاړ. هغه په نود یعنې سرګردانۍ نومې ځای کې چې د عدن لمرخاته خواته پروت ؤ،

ژوند اختیار کړ.

د قاین اولاده

١٧ قاین د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا شو او په هغه باندې یې خنوخ نوم کېښود. هغه یو ښار جوړ کړ او د خپل زوی خنوخ نوم یېورباندې کېښود. ١٨ د خنوخ څخه عیراد پیدا شو او د عیراد څخه محویاییل پیدا شو، د محویاییل څخه متوشاییل پیدا شو او د متوشاییل څخه لمک پیدا شو. ١٩ لمک دوه ښځې وکړې، د یوې نوم

عاده ؤ او د بلې نوم ظله ؤ. (۲۰) د عادې څخه يابال پيدا شو او هغه لومړنی کس ؤ چې کورني حيوانات يې روزل او په خېمو کې اوسېده. (۲۱) د هغه د ورور نوم يوبال ؤ او هغه لومړنی کس ؤ چې رباب او شپېلۍ به يې وهله. (۲۲) د ظلې څخه هم توبل قاين پيدا شو او هغه اهنګر ؤ او د برنجو او اوسپنې څخه به يې د کار هر ډول وسايل جوړول. نعمه د توبل قاين خور وه.

(۲۳) يوه ورځ لمک خپلو ښځو ته

وويل:

ای عادې او ظلمې زما خبرې
واورئ

ما یو ځوان سړی
وژلی ځکه زه یې
وم وهلی

۲۴ که بدل د قاین اخیستل کیږي
اووه وارې

نو د لمک به اخیستی
شي اووه اویا

واري

شیت او انوش

۲۵ آدم بیا د خپلې ښځې سره یوځای شو او زوی یې پیدا شو او د هغه نوم یې شیت کېښود. هغې وویل: «دا ځکه چې خدای ماته د هابیل په ځای چې د خپل ورور قاین له لاسه ووژل شو، بل زوی راکړ.» ۲۶ د شیت زوی پیدا شو او د هغه نوم یې انوش کېښود. په همدې وخت کې خلکو د ښښتن عبادت کول پیل کړل.

د آدم اولاده

(لومړی تواريخ ۱:۱–۴)

۱ دا د آدم د اولادې لست دی.
کله چې خدای انسان پيدا کړ، هغه
يې د خپل ځان په شان پيدا کړ. ۲
هغوی يې نر او ښځه پيدا کړل او
برکت يې ورته ورکړ او هغوی يې
انسانان وبلل. ۳ آدم د يوسلو
دېرش کالو ؤ چې د هغه زوی پيدا
شو چې د هماغه په شان ؤ او په
هغه باندې يې شيت نوم کېښود. ۴
د شيت د پيدا کېدلو څخه وروسته

آدم اته سوه کاله نور هم ژوندی ؤ او نور زامن او لورګاني یې پیدا شوې.

٥ نو آدم د نهه سوه دېرشو کالو په عمر ؤ چې مړ شو.

٦ شیت د یوسلو پنځو کالو ؤ چې د هغه زوی انوش پیدا شو. ٧ او وروسته له هغې چې دی د انوش پلار شو، شیت اته سوه اووه کاله ژوند وکړ او نور زامن او لورګاني یې پیدا شوې ٨ او په نهه سوه دولس کلنۍ کې مړ شو.

٩ انوش د نوي کالو په عمر ؤ
چې زوی یې پیدا شو او د هغه نوم
یې قینان کېښود. ١٠ وروسته له دې
چې هغه د قینان پلار شو انوش اته
سوه پنځلس کاله ژوند وکړ او نور
زامن او لورګانې یې پیدا شوې ١١
او په نهه سوه پنځه کلنی کې مړ
شو.

١٢ قینان اویا کلن ؤ چې د هغه
زوی مهللییل پیدا شو. ١٣ وروسته
له دې چې هغه د مهللییل پلار شو،
قینان اته سوه څلوېښت کاله ژوند

وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا
شوې ۱۴ او په نهه سوه لس کلنۍ
کې مړ شو.

۱۵ مهلليل پنځه شپېته کلن ؤ
چې د هغه زوی يارد پيدا شو. ۱۶
مهلليل د يارد د زېږېدلو څخه
وروسته اته سوه دېرش کاله ژوند
وکړ او نور زامن او لورګاني يې پيدا
شوې ۱۷ او په اته سوه پنځه نوي
کلنۍ کې مړ شو.

۱۸ يارد د يوسلو دوه شپېته کالو

ؤ چې د هغه زوی خنوخ پیدا شو.
۱۹ وروسته له دې چې هغه د خنوخ
پلار شو، یارد اته سوه کاله ژوند
وکړ او نور زامن او لوڼکانې یې پیدا
شوې ۲۰ او په نهه سوه دوه شپېته
کلنۍ کې مړ شو.

۲۱ خنوخ د پنځه شپېته کالو ؤ
چې د هغه زوی متوشالح پیدا شو.
۲۲ وروسته له دې چې هغه د
متوشالح پلار شو، خنوخ درې سوه
کاله د خدای سره په دوستۍ کې تېر
کړل او نور زامن او لوڼکانې یې پیدا

شوې. ۲۳ خنوخ درې سوه پنځه
شپېته کاله ژوند وکړ. ۲۴ هغه د
خدای سره په دوستۍ کې خپل ژوند
تېر کړ او له هغې نه وروسته هغه د
سترګو څخه پناه شو، ځکه چې
خدای هغه پورته بوته.

۲۵ متوشالح د یوسلو اووه اتیا
کالو ؤ چې د هغه زوی لمک پیدا
شو. ۲۶ وروسته له دې چې هغه د
لمک پلار شو، متوشالح اووه سوه
دوه اتیا کاله ژوند وکړ او نور زامن
او لورګانې یې پیدا شوې ۲۷ او په

نهه سوه نهه شپېته کلنی کې مړ شو.

۲۸ لمک د یوسلو دوه اتیا کالو ؤ
چې د هغه زوی پیدا شو. ۲۹ لمک
وویل: «دا به زمونږ دپاره په
ستونزو، په سخت کار او د لاسونو
په تہاکو کې تسلي وي چې مونږ یې
په هغې ځمکې باندې کوو چې
څښتن ورباندې لعنت ویلی دی.» نو
په هغه باندې یې نوح نوم کېښود.
۳۰ وروسته له دې چې نوح پیدا
شو، لمک پنځه سوه پنځه نوي کاله
ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې

پیدا شوې ۳۱ او په اووه سوه اووه اویا کلنۍ کې مړ شو.

۳۲ وروسته له دې چې نوح د پنځه سوه کالو شو، د هغه درې زامن پیدا شول چې سام، حام او یافت نومېدل.

د انسان بدکارې

۱-۲ کله چې د انسانانو شمېر د ځمکې په مخ په زیاتېدلو شو او د هغوی لورګانې پیدا شوې، نو د هغوی ښخه ځینې دومره ښکلې وې

چې د اسماني مخلوقاتو ډېرې
خوښې شولې او د هرې يوې سره
يې چې غوښتل ودونه يې وکړل. [۳]
هغه وخت ښښتن وويل: «زه به
انسان پرېږدم چې هغه د تل دپاره
ژوندی وي او عمر به يې د يوسلو
شلو کالو څخه زيات نه وي، ځکه
چې هغه فاني دی.» [۴] کله چې
فرښتو د انسانانو د لورګانو سره
ودونه وکړل، د هغوی څخه ډېر لوی
او قوي انسانان پيدا شول او د
پخوانۍ زمانې او حتی وروسته هم
مشهور جنګيالي وو.

⑤ ښبنتن ولیدل چې په نړۍ
کې د انسان بدکاري زیاته شوې ده
او د دوی ټول خیالونه او ارادې تل
بدې دي. ⑥ نو ښبنتن پښېمانه شو
او هغه خفه شو چې انسان یې د
ځمکې په مخ پیدا کړی دی. ⑦ نو
هغه وویل: «زه به د ځمکې د مخ
څخه ټول ژوندي مخلوقات له منځه
یوسم! زه به انسانان، حیوانات،
مرغان او خزندې له منځه یوسم. زه
پښېمانه یم چې دوی مې پیدا کړل.»
⑧ خو ښبنتن د نوح څخه راضي
ؤ.

نوح

٩ دا د نوح کیسه ده. نوح په
خپله زمانه کې نېک او پرهېزګار
سړی ؤ او خدای ته ډېر نژدې ؤ.
١٠ هغه درې زامن درلودل: سام،
حام او یافت. ١١ خو د خدای په
نظر کې ځمکه د فساد څخه ډکه
شوې وه او د ظلم زیاتي لمن هرې
خواته خپره شوې وه. ١٢ خدای
ولیدل چې دنیا فاسده شوې ده،
ځکه چې ټول انسانان بې‌لارې
شوي او فاسد شوي دي.

۱۳ خدای نوح ته وویل: «ما دا
پرېکړه کړې ده چې ټول انساني
نسل له منځه یوسم، ځکه چې دنیا د
دوی د زورزیاتي د عملونو څخه
ډکه شوې ده. ۱۴ د ځان دپاره د
ډېرو ښو لرګیو څخه کشتۍ جوړه
کړه، په هغې کې کوټې جوړې کړه او
دننه او دباندې ورته د قیر پوښ
ورکړه. ۱۵ هغه داسې جوړه کړه چې
اوږدوالی یې یوسلو پنځه دېرش
متره، سور یې دوه ویشت متره او
لوړوالی یې دیارلس متره وي. ۱۶ په
کشتۍ باندې یو بام جوړ کړه او د

پنځه ځلوېښت سانتي مترو په
شاوخوا کې د بام او د کشتۍ د اړخ
ترمنځ فاصله پرېږده. کشتۍ درې
منزله جوړه کړه او په يوه اړخ کې
ورته دروازه جوړه کړه. (۱۷) زه په
ځمکه باندې سېلاب راولم چې ټول
ژوندي موجودات له منځه يوسي او
هر هغه څه چې په ځمکه کې دي،
مړه شي. (۱۸) خو زه به ستا سره لوظ
وکړم چې ته به د خپلې ښځې، خپلو
زامنو، او د خپلو زامنو د ښځو سره
کشتۍ ته ورننوځې. (۱۹) د ټولو
ژونديو مخلوقاتو څخه يوه يوه

جوړه نر او ښځه د ځان سره کشتۍ ته راوله، ترڅو هغه ژوندي وساتې. (۲۰) د هر ډول مرغانو، حیواناتو او خزندو څخه به دوه دوه تاته راشي، ترڅو هغه ژوندي وساتې. (۲۱) د خپل ځان او هغوی دپاره هر ډول خواړه د ځان سره واخله او ذخیره يې کړه.» (۲۲) نو نوح ټول کارونه د خدای د حکم سره سم سرته ورسول.

سېلاب

(۱) څښتن نوح ته وویل: «د

خپلې ټولې کورنۍ سره کشتۍ ته ننوځه، ځکه چې په ټوله دنیا کې مې یوازېنی سړی ته ولیدلې چې نېک کارونه کوې. ۲ د ټولو پاکو حیواناتو څخه اووه، اووه جوړې نر او ښځه او د ناپاکو حیواناتو څخه یوه یوه جوړه نر او ښځه د ځان سره واخله. ۳ او همدارنګه د هر ډول مرغانو څخه اووه جوړې نر او ښځه واخله، ترڅو د هغوی نسل د ځمکې په مخ باندې ژوندی پاتې شي. ۴ ځکه چې زه به له اووه ورځو وروسته په ځمکه باندې

ځلوېښت شپې او ځلوېښت ورځې
باران ووروم او ټول ژوندي
مخلوقات چې ما جوړ کړي دي،
هغه به له منځه یوسم.» ۵ نوح هغه
ټول کارونه سرته ورسول چې
څښتن ورته حکم کړی ؤ.

۶ نوح د شپږ سوه کالو په عمر
ؤ چې په ځمکه باندې سیلاب
راغی. ۷ نوح او د هغه زامن او
ښځه او د زامنو ښځې یې د سیلاب
څخه د ژغورلو په خاطر کشتۍ ته
ننوتل. ۸-۹ لکه څنګه چې خدای

نوح ته حکم کړی ؤ، د پاکو او
ناپاکو حیواناتو څخه او د مرغانو او
خزندو څخه یوه یوه جوړه نر او
ښځه نوح ته راغلل او کشتۍ ته
ورننوتل. ۱۰ نو اووه ورځې وروسته
سیلاب راغی.

۱۱ نوح شپږ سوه کلن ؤ او د
دوهمې میاشتې په اوولسمه ورځ د
ځمکې لاندې ژورو ځایونو څخه
اوبه راووتلې او د اسمان دروازې
خلاصې شوې. ۱۲ څلوېښت شپې
او څلوېښت ورځې په ځمکه باندې

باران واورېده. ۱۳ په هماغه ورځ
نوح او د هغه زامن، سام، حام او
یافت او د نوح ښځه او د هغه د
زامنو درې ښځې کشتۍ ته ورننوتل.
۱۴ د هغوی سره د هر ډول کورني
او وحشي حیواناتو، خزندو او د هر
ډول مرغانو ۱۵ یعنې د ژوندیو
مخلوقاتو څخه یوه یوه جوړه نوح
ته راغله او کشتۍ ته ننوتل. ۱۶ لکه
څنګه چې خدای حکم کړی ؤ،
هغوی د هر ژوندي مخلوق څخه نر
او ښځه ننوتل. نو څښتن هغوی
پسې دروازه وتړله.

۱۷ باران څلوېښت ورځې
واورېد او اوبه د ځمکې په مخ
زیاتې شوې او کشتۍ یې پورته کړه
او د ځمکې څخه اوچته شوه. ۱۸
اوبه ډېرې پورته شوې او کشتۍ د
اوبو په مخ باندې روانه شوه. ۱۹
اوبه تر دې اندازې زیاتې شوې چې
د اسمان لاندې ټول لوړ غرونه یې
پټ کړل. ۲۰ اوبه د غرونو د څوکو
څخه اووه متره اوچتې شوې. ۲۱ د
ځمکې په مخ هر ژوندی موجود
یعنې کورنې او وحشي حیوانات،
مرغان، خزندې او انسانان ټول مړه

شول. ۲۲ د ځمکې په مخ ټول ساه
لرونکي مړه شول. ۲۳ ځښتن د
ځمکې په مخ ټول ژوندي
مخلوقات، انسانان او حیوانات،
خزندې او مرغان له منځه یووړل او
یوازې نوح او هغوی چې په کشتۍ
کې ورسره وو، پاتې شول. ۲۴ اوبه
یوسلو پنځوس ورځې وروسته مخ
په کمېدلو شوې.

د سېلاب پای ته رسېدل

۱ خدای نوح او هغه ټول
حیوانات چې په کشتۍ کې د هغه

سره وو را په یاد کړل، نو خدای په ځمکه باندې باد راوالوزاوه او اوبه په کمېدلو شوې. ۲ خدای د ځمکې لاندې اوبه او د اسمان د اوبو دروازې بندې کړې او باران ودرېده. ۳ په یوسلو پنځوسو ورځو کې اوبه ورو، ورو د ځمکې د مخ څخه کمې شوې. ۴ او د اوومې میاشتې په اوولسمه ورځ کشتۍ د ارارات په غرونو باندې ودرېدله. ۵ اوبه کمې شوې او د لسمې میاشتې په لومړۍ ورځ د غرونو څوکې ښکاره شوې.

۶ وروسته له څلوېښتو ورځو
نوح د کشتۍ کړکۍ خلاصه کړه ۷
او يو کارغه يې دباندې ولېږه، خو
کارغه به يو خوا او بل خواته الوت،
تر هغې پورې چې ځمکه وچه شوه.
۸ نوح غوښتل پوه شي چې ايا د
ځمکې په مخ باندې اوبه کمې شوې
دي يا نه، نو يوه کوتره يې والوزوله.
۹ خو کوترې د خپل ځان دپاره د
ناستې ځای پيدا نه کړ ځکه چې د
ځمکې په مخ باندې لا اوبه ولاړې
وې او هغه بېرته کشتۍ ته راستنه
شوه. نوح خپل لاس وراوږد کړ،

هغه يې ونيوله او کشتۍ ته يې
ننه‌ايستله. ۱۰ هغه اووه ورځې نور
صبر وکړ او بيا يې کوتره ولېږله. ۱۱
کوتره د ماښام په وخت کې بېرته
هغه ته راستنه شوه او د زيتون تازه
پاڼه يې په مښوکه کې نيولې وه، نو
نوح پوه شو چې اوبه کمې شوې
دي. ۱۲ هغه اووه ورځې نور انتظار
وکړ او يوځل بيا يې کوتره ولېږله،
خو دا ځل هغه بېرته رانغله.

۱۳ په هغه وخت کې نوح د شپږ
سوه يو کالو په عمر ؤ. د هماغه کال

د اولې مياشتې په لومړۍ نېټه ځمکه
مخ په وچېدلو شوه. نوح د کشتۍ
پوښ لېرې کړ، شاوخوا يې وکتل او
ويې ليدل چې د ځمکې مخ وچ
شوی ؤ. ۱۴ د دوهمې مياشتې په
اوويشتمه ورځ ځمکه بېخي وچه
شوه.

۱۵ خدای نوح ته وويل: ۱۶ «د
خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغو د
ښځو سره د کشتۍ څخه دباندې
راووځئ. ۱۷ ټول مرغان او
حيوانات د ځان سره دباندې

راوباسه، ترخو دوی خپل همجنس وزیږوي او په ټوله ځمکه باندې خپاره شي.» ۱۸ نو نوح د خپلې ښځې، خپلو زامنو او د هغوی د ښځو سره د کشتۍ څخه راووت. ۱۹ ټول حیوانات او مرغان د خپلو جنسونو سره ډلې ډلې د کشتۍ څخه ووتل.

نوح قرباني وړاندې کوي

۲۰ نوح د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ او هغه د هر ډول پاکو حیواناتو او مرغانو څخه یو یو

واخیست او هغه ټول یې د قربانۍ په ځای کې د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړل. ۲۱ او د سوځېدونکې قربانۍ بوی په ښښتن باندې ښه ولګېده، هغه د خپل ځان سره وویل: «زه به بیا هېڅکله ځمکه د انسان د عملونو په سبب لعنتي نه کړم. زه پوهېږم چې د انسان خیال د هغه د ځوانۍ له وخت څخه خراب دی، خو زه به هېڅکله بیا ټول ژوندي موجودات له منځه نه وړم لکه څنګه چې مې له منځه یوووړل. ۲۲ ترڅو پورې چې دنیا

موجوده وي، نو د ځمکې کرل او ريبل، يخني او ګرمي، اوړی او ژمی او شپه او ورځ به هم وي.»

د نوح سره د خدای لوظ

١ خدای نوح او د هغه زامنو ته برکت ورکړ او ويې ويل: «ستاسو اولادونه دې زيات شي، ترڅو ټوله نړۍ ستاسو په اولادې باندې ډکه شي. ٢ ټول حيوانات، مرغان، خزندې او ماهيان به ستاسو څخه وېرېږي او دا ټول به ستاسو په اختيار کې وي. ٣ هر شی چې

ژوندی دی او حرکت کوي، هغه به
ستاسو د خوراک دپاره وي. لکه
څنګه چې ما تاسو ته شنه بوټي
درکړل، اوس هرڅه تاسو ته درکوم.
۴ یو شی چې تاسو یې باید ونه
خورئ هغه داسې غوښه ده چې
وینه په کې وي. دا مې منع کړي
دي، ځکه چې په وینه کې ژوندون
دی. ۵ که څوک د یو انسان څخه
ژوند واخلي، هغه به سزا ومومي. که
چېرې کوم حیوان یو انسان ووژني،
زه به هغه ته د مرګ سزا ورکوم. ۶
انسان د خدای په شکل جوړ شوی

دی، نو چا چې هغه وواژه، هغه به هم د بل چا په وسیله وژل کیږي.

٧ تاسو باید زیات ماشومان وزیږوئ، ترڅو ستاسو اولاده په ټوله دنیا کې زیاته شي.»

٨ خدای نوح او د هغه زامنو ته وویل: ٩ «زه ستاسو او ستاسو د راتلونکي نسل سره ١٠ او ټولو ژوندیو مخلوقاتو سره چې ستاسو سره وو، یعنې مرغانو، کورني او وحشي حیواناتو، هغوی ټول چې

تاسو سره د کشتۍ څخه راووتل او
همدارنګه د ځمکې په مخ ټولو
ژوندیو مخلوقاتو سره ⑪ لوظ کوم
چې بیا به هېڅکله ټول ژوندي
مخلوقات د سېلاب په وسیله له
منځه نه ځي. هېڅکله به بیا سېلاب
ځمکه نه خرابوي.» ⑫ خدای
وویل: «دا د هغه لوظ نښه ده چې
زما او ستاسو او د هغو ټولو ژوندیو
مخلوقاتو ترمنځ به وي چې تاسو
سره دي او دا لوظ به د ټول
راتلونکي نسل دپاره وي. ⑬ زه د
وریځو په منځ کې د بوډۍ ټال ږدم

او دا به زما او د دنیا په منځ کې د
لوظ نښه وي. ۱۴ کله چې زه په
ځمکه باندې وریځې راخپرې کړم
او په هغې کې شنه او سره رانبکاره
شي، ۱۵ زه به خپل هغه لوظ چې
ستاسو او ټولو ژوندیو مخلوقاتو
سره مې کړی ؤ، رایادوم او نور به
هیڅکله ټول ژوندي موجودات د
سیلاب په وسیله له منځه نه ځي.
۱۶ کله چې په وریځو کې شنه او
سره رانبکاره شي، زه به هغې ته
ګورم او خپل هغه ابدي لوظ به
رایادوم چې زما او د ځمکې په مخ

د ټولو ژونديو مخلوقاتو ترمنځ شوی وُ.» ۱۷ نو خدای نوح ته وويل: «دا د هغه لوظ نښه ده چې ما د ځان او د ځمکې په مخ د ټولو ژونديو موجوداتو سره کړی وُ.»

نوح او د هغه زامن

۱۸ د نوح زامن چې د کشتۍ نه راووتل هغه سام، حام او يافت وو. وروسته بيا د حام زوی پيدا شو او نوم يې کنعان وُ. ۱۹ دا د نوح درې زامن وو چې د هغوی نه د دنيا ټول خلک راپيدا شول.

۲۰ نوح بزګر ؤ او هغه لومړنی
سړی ؤ چې د انګورو باغ يې جوړ
کړ. ۲۱ يوه ورځ هغه شراب وڅښل
او نشه شو، خپل کالي يې وويستل
او په خپله خېمه کې لوڅ پرېوت.
۲۲ حام خېمې ته ننوت او ويې ليدل
چې هغه لوڅ دی، نو هغه دباندې
راووت او خپلو ورونو ته يې هم
وويل. ۲۳ بيا سام او يافت چپنه
واخيستله او په خپلو اوږو باندې يې
واچوله. هغوی په شا باندې خېمې
ته ورغلل، خپل پلار يې ورباندې
پټ کړ او خپل مخونه يې بلې خواته

واړول، ترڅو د خپل پلار لوڅوالی
ونه ویني. ۲۴ کله چې نوح د نشې
څخه په حال شو، په دې پوه شو
چې د هغه کشر زوی د هغه سره څه
کړي دي. ۲۵ هغه وویل:

وي دې لعنت په کنعان باندې

هغه به وي د خپلو
ورونو غلام

۲۶ د سام څښتن خدای ته ثنا
ووایئ!

کنعان به وي د سام
غلام

۲۷ کوم دعا زه چې ښبنتن دې
ورکړي

یافت ته ډېره زیاته
ځمکه

او پرېږده هغه چې ونیسي
سیمه د سام

کنعان دې وي د هغه
غلام

۲۸ د سېلاب څخه وروسته نوح
درې سوه پنځوس کاله ژوند وکړ ۲۹
او د نهه سوه پنځوس کالو په عمر
مړ شو.

د نوح د زامنو اولاده

(لومړی تواريخ ۱:۵–۲۳)

۱ دا د نوح د زامنو حام، سام
او يافت اولاده ده چې د سېلاب
څخه وروسته زېږېدلې ده.

۲ د يافت زامن: جومر،
ماجوج، مادای، ياوان، توبال، ماشک

او تیراس. ۳ د جومر زامن:
آشکناز، ریفات او توجرمه. ۴ د
یاوان زامن: الیشه، ترشیش، کتیان او
رودانیان. ۵ دا د هغو خلکو نیکونه
وو چې د بحیرې په غاړه او په
جزیرو کې اوسېدل. دا ټوله د یافت
اولاده وه چې خپلې ژبې، خپلې
قبیلې او خپلې ځمکې یې درلودلې.

۶ د حام زامن: کوش، مصر،
فوط او کنعان. ۷ د کوش اولاده
سیبا، حویله، سبته، رعمه او سبتکا
وه. د رعمه اولاده شیبا او ددان وه.

٨ د کوش یو زوی نمرود نومېده، هغه د نړۍ لومړنی قوي جنګیالی ؤ. ٩ هغه د ښتن په نظر کې یو ډېر قوي ښکاري ؤ، له دې امله خلک وايي: «خدای دې ستا شخه د نمرود په شان لوی ښکاري جوړ کړي.» ١٠ د هغه په پاچاهۍ کې لومړی بابل، ارک، اکد او کلنه شامل وو، چې دا درې واړه د شنعار په خاوره کې پراته دي. ١١ او د هغه ځای شخه نمرود آشور ته لاړ او د نینوا، رحوبوت عیر او کالح ښاورونه ١٢ او ریسن چې د نینوا او د کالح د لوی

ښار ترمنځ پروت دی، جوړ کړل.

۱۳ د مصر د اولادې ښخه د
لودیانو، عنامیانو، لهابیانو، نفتوحیانو،
۱۴ فتروسیانو، کسلوحیانو او د
کریت قومونه جوړ شول.
(کسلوحیان د فلسطینیانو نیکونه
وو.)

۱۵ کنعان د صیدون او حیت پلار
ؤ چې صیدون د هغه مشر زوی ؤ.
همدارنګه کنعان ۱۶ د یبوسیانو،
اموریانو، جرجاشیانو، ۱۷ حویانو،

عرقیانو، سینیانو، ۱۸ اروادیانو،
صماریانو او حماتیانو د قومونو نیکه
هم ؤ. د هغه څخه وروسته د
کنعانیانو قبیلې خپرې شوې. ۱۹ د
کنعان پولې د صیدون څخه د جرار
خواته تر غزې او بیا د سدوم،
عمورې، ادمه او زبوییم څخه تر
لاشع پورې ورسېدلې. ۲۰ دا د حام
اولاده وه چې په خپلو قبیلو او
سیمو کې اوسېدل او هر یو په خپلو
ژبو خبرې کولې.

۲۱ د سام څخه چې د یافت

مشر ورور ؤ هم زامن پیدا شول او
سام د ټولو عبرانیانو نیکه ؤ. (۲۲) د
سام زامن عیلام، آشور، ارفکشاد،
لود او آرام وو. (۲۳) د آرام زامن
عوص، حول، جاتر او ماشک وو.
(۲۴) ارفکشاد د شالح پلار ؤ او شالح
د عیبر پلار ؤ. (۲۵) عیبر دوه زامن
درلودل، د یو نوم فالج ؤ ځکه چې
د هغه په وخت کې د نړۍ خلک
وویشل شول. د هغه د ورور نوم
یقطان ؤ. (۲۶) د یقطان څخه الموداد،
شالف، حزرموت، یارح، (۲۷) هدورام،
اوزال، دقله، (۲۸) عوبال، ابیماییل،

شیبا، ۲۹ اوفیر، حویله او یوباب پیدا
شول. دا ټول د یقطان زامن وو. ۳۰
هغه سیمه چې هغوی په کې
اوسېدل، هغه د میشا څخه د سفارې
د لمرخاته غرنۍ سیمې پورې
غزېدلې وه. ۳۱ دا د سام اولاده ده
چې په خپلو قبیلو او سیمو کې
اوسېدل او هر یو په خپلو ژبو خبرې
کولې.

۳۲ او په دې سره د نوح د
اولادې لست پوره کېږي. د سېلاب
څخه وروسته د هغوی د اولادې

څخه قومونه رامنځته شول او په
ټوله دنيا کې خپاره شول.

د بابل برج

١ په هغه وخت کې د ټولې
نړۍ خلکو يوه ژبه درلودله او يو
قسم خبرې به يې کولې. ٢ خو
وروسته هغوی د ختيځ خواته کډه
وکړه او د شنعار په ځمکه کې يې يو
هوار ځای پيدا کړ او هلته اوسېدل.
٣ هغوی يو بل ته وويل: «راځئ
چې خښتې جوړې کړو او هغه ښې
پخې کړو.» هغوی د تيږو په ځای

خښتې او د مسالې په ځای د قیر نه کار واخیست. ۴ هغوی وویل:

«راځئ چې د خپل ځان دپاره یو ښار ودان کړو او په هغه کې یو لوړ برج جوړ کړو چې سر یې اسمان ته ورسیږي، ترڅو د خپل ځان دپاره یو نوم وګټو، داسې نه شي چې په ټوله دنیا کې خپاره شو.»

۵ خو کله چې څښتن رانښکته شو چې هغه ښار او برج چې خلکو جوړ کړی ؤ وګوري، ۶ هغه وویل:

«اوس هغوی یو قوم دی او په یوه

ژبه خبرې کوي. دا يوازې د کار پيل
دی. هغوی به ډېر زر د دې توان
پيدا کړي چې هرڅه وغواړي هغه به
سرته ورسوي. ۷ راځئ چې ښکته
شو او د هغوی ژبه سره ګډه وډه
کړو، ترڅو دوی يو د بل په خبرو
باندې پوه نه شي.» ۸ نو څښتن
هغوی په ټوله دنيا کې خپاره کړل او
هغوی مجبور شول چې د ښار د
جوړولو څخه لاس واخلي. ۹ په
دې سبب هغه ځای د بابل په نوم
ياد شو، ځکه چې څښتن هلته د
هغوی ژبه ګډه وډه کړه او هغوی يې

په ټوله دنيا کې خپاره کړل.

د سام اولاده

(لومړی تواریخ ۱:۲۴–۲۷)

۱۰ دا د سام اولاده ده: د سېلاب
څخه دوه کاله وروسته هغه وخت
چې سام د سلو کالو په عمر ؤ، د
هغه زوی ارفکشاد پیدا شو. ۱۱ د
آرفکشاد د پیدا کېدلو څخه وروسته
سام پنځه سوه کاله نور هم ژوند وکړ
او نور اولادونه يې پيدا شول.

۱۲ ارفکشاد د پنځه دېرشو کالو

په عمر ؤ چې د هغه زوی شالح پيدا شو. ١٣ د شالح د پيدا کېدلو څخه وروسته ارفکشاد څلور سوه درې کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

١٤ هغه وخت چې شالح د دېرشو کالو په عمر ؤ د هغه زوی عيبر پيدا شو. ١٥ له هغې وروسته، شالح څلور سوه درې کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې يې پيدا شوې.

۱۶ عیبر د څلوردېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی فالج پیدا شو. ۱۷ کله چې فالج پیدا شو، عیبر څلور سوه دېرش کاله نور هم ژوند وکړ او زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۱۸ فالج د دېرشو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی رعو پیدا شو. ۱۹ د رعو د پیدا کېدلو څخه وروسته فالج دوه سوه نهه کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

٢٠ رعو د دوه دېرشو کالو په
عمر ؤ چې د هغه زوی سروج پیدا
شو. ٢١ د سروج د پیدا کېدلو څخه
وروسته رعو دوه سوه اووه کاله نور
هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې
يې پیدا شوې.

٢٢ سروج د دېرشو کالو په عمر
ؤ چې د هغه زوی ناحور پیدا شو.
٢٣ د ناحور د پیدا کېدلو څخه
وروسته سروج دوه سوه کاله ژوند
وکړ او نور زامن او لورګانې يې پیدا
شوې.

۲۴ ناحور د نهه ویشتو کالو په عمر ؤ چې د هغه زوی تارح پیدا شو. ۲۵ د تارح د پیدا کېدلو څخه وروسته ناحور یوسلو نولس کاله نور هم ژوند وکړ او نور زامن او لورګانې یې پیدا شوې.

۲۶ وروسته له دې چې تارح د اویا کالو په عمر شو، د هغه زامن ابرام، ناحور او هاران پیدا شول.

د تارح اولاده

۲۷ دا د تارح اولاده ده چې د

هغه څخه ابرام، ناحور او هاران پيدا شول. هاران د لوط پلار ؤ. ۲۸ د هاران پلار لا ژوندی ؤ چې هغه خپل د زېږېدلو په ځای يعنې د کلدانيانو د اور په ښار کې مړ شو. ۲۹ ابرام د سارای سره واده وکړ او ناحور د ميلکه سره چې د هاران لور وه، واده وکړ. هاران د يسکا پلار هم ؤ. ۳۰ سارای شنډه وه او ماشومان يې نه درلودل.

۳۱ تارح خپل زوی ابرام، خپل لمسی لوط چې د هاران زوی ؤ او د

هغه انږور يعني د ابرام ښځه سارای د ځان سره واخیستل او د کلدانیانو د اور د ښار څخه ووتل چې د کنعان خاورې ته لاړ شي. خو کله چې هغوی حران ته راغلل، نو هلته پاتې شول. ۳۲ تارح د دوه سوه پنځو کالو په عمر په حران کې مړ شو.

خدای ابرام غوره کوي

۱ څښتن ابرام ته وويل: «خپل وطن، خپلوان او د خپل پلار کور پرېږده او هغه هېواد ته لاړ شه چې

زه يې درته ښايم. ۲ زه به ستا ښخه لوی قوم جوړ کړم او برکت به درکړم. ستا نوم به مشهور کړم او د نورو دپاره به د برکت سبب وګرځې.

۳ څوک چې تاته درکوي برکت

زه به ورکړمه هغوی
ته برکت

خو څوک چې ووايي په تا
باندې لعنت

زه به ووايم هغوی

باندي لعنت

او وربه کړم ستا په وسیله
برکت

ټولو قومونو د دنیا ته»

۴ لکه څنګه چې څښتن ابرام
ته ویلي وو، هغه لاړ او لوط هم
ورسره لاړ. ابرام د پنځه اویا کالو په
عمر ؤ چې د حران څخه روان شو.
۵ ابرام خپله ښځه سارای، خپل
وراره لوط، خپل غلامان او هغه ټوله
شتمني چې په حران کې یې پیدا

کړې وه، د ځان سره واخيستل او
کنعان ته روان شول.

کله چې هلته ورسېدل، ۶ ابرام
په هغې خاوره کې ګرځېده، ترڅو د
موره سپېڅلې ونې ته چې هغه په
شکيم کې يو پاک ځای ؤ، ورسېده.
(په هغه وخت کې په هغې خاورې
کې کنعانيان اوسېدل.) ۷ څښتن
ابرام ته ښکاره شو او هغه ته يې
وويل: «دا هغه وطن دی چې زه
غواړم هغه ستا اولادې ته ورکړم.»
نو ابرام په هغه ځای کې چې څښتن

ورته ورښکاره شوی ؤ، د قربانۍ
ځای جوړ کړ. ٨ بیا یې هغې غرنۍ
سیمې ته کډه وکړه چې د لمرپرېواته
خوا ثخه بیت‌ییل او د لمرخاته خوا
ثخه عای ته رسیږي. ابرام په هغه
ځای کې خپلې خېمې ودرولې او
هلته یې د قربانۍ ځای جوړ کړ او د
ښښتن عبادت یې وکړ. ٩ بیا هغه د
یو ځای ثخه بل ځای ته کډه کوله
او د کنعان جنوب خواته لاړ.

ابرام په مصر کې

١٠ خو په کنعان کې قحطي

راغله او هغه دومره سخته شوه چې
ابرام مصر ته لاړ چې هلته د لږ
وخت دپاره واوسيږي. ١١ کله چې
هغه د مصر سرحد ته ورنژدې شو،
خپلې ښځې سارای ته يې ووېل:
«ته ښايسته ښځه يې. ١٢ کله چې
مصريان تا ووينې، وبه وايي: ‹دا د
هغه ښځه ده.› نو دوی به ما ووژني
او تا به ژوندی پرېږدي. ١٣ هغوی
ته ووايه چې ته زما خور يې، نو ستا
په خاطر به هغوی زما سره ښه
چلند وکړي او ما به ژوندی
پرېږدي.» ١۴ کله چې هغه مصر ته

ورننوت، مصريانو وليدل چې د هغه
ښځه ډېره ښايسته وه. ۱۵ کله چې د
فرعون درباريانو هغه وليدله، هغوی
د فرعون په مخکې د هغې صفت
وکړ او هغه يې د فرعون ماڼۍ ته
وروستله. ۱۶ فرعون د هغې په
خاطر د ابرام سره ښه چلند وکړ او
هغه ته يې رمې او پادې، خره او
خرې، اوښان، وينځې او غلامان
ورکړل.

۱۷ خو ښتن فرعون او د هغه
درباريان د ابرام د ښځې سارای په

سبب په خطرناکو ناروغیو باندې
اخته کړل. ۱۸ نو فرعون ابرام
راوغوښت او د هغه ښځه یې پوښتنه
وکړه: «زما سره دې څه وکړل؟ ولې
دې ماته ونه ویل چې هغه ستا ښځه
ده؟ ۱۹ ولې دې وویل چې هغه ستا
خور ده، کېدای شو چې ما د هغې
سره واده کړی وای؟ ګوره، دا ستا
ښځه ده. هغه واخله او لاړ شه!» ۲۰
فرعون خپلو کسانو ته حکم وکړ
چې ابرام او د هغه ښځه د هر هغه
څه سره چې درلودل یې، ولېږي.

لوط او ابرام سره بېلېږي

١ ابرام د خپلي ښځې او خپلو
ټولو شيانو سره چې درلودل يې د
مصر څخه د کنعان جنوبي خواته
لاړ او لوط د هغه سره لاړ. ٢ ابرام
شتمن سړی ؤ او هغه ډېر حيوانات،
سره زر او سپين زر درلودل. ٣
هغه يو ځای او بل ځای کرځېده او
د بيت‌ييل خوا ته لاړ او هغه ځای
ته ورسېده چې د بيت‌ييل او عای
ترمنځ پروت دی او ابرام پخوا هلته
خپلي خېمې ودرولي وې. ٤ چېرته

چې هغه د قربانۍ ځای جوړ کړی

ؤ، هلته هغه د څښتن عبادت وکړ.

۵ لوط هم چې د ابرام سره ؤ،
رمې او پادې او خېمې درلودلې. ۶
په دې خاطر چې هغوی دواړو ډېر
زيات حيوانات درلودل او د هغوی
دپاره په پوره اندازه د څړځايونه نه
وو، نو دوی نه شو کولای چې دواړه
يوځای سره واوسېږي. ۷ نو د ابرام
او لوط د شپنو ترمنځ شخړه رامنځته
شوه. په هغه وخت کې کنعانيان او
فرزيان هم په دې خاوره کې

اوسېدل.

٨ نو ابرام لوط ته وويل: «زما
او ستا، يا زما د شپنو او ستا د شپنو
ترمنځ بايد شخړه نه وي، ځکه چې
مونږ سره خپلوان يو. ٩ نو بيا
راځئ چې سره بېل شو. د ځمکې
هره برخه چې ته غواړې هغه غوره
کړه. ته يو خوا لاړ شه او زه به بلې
خواته لاړ شم.»

١٠ لوط شاوخوا ته وکتل او د
اردن تېوله دره يې وليدله چې د

سوغر پورې لکه د څښتن د باغ او
مصر په شان شنه وه. دا هغه وخت
ؤ چې څښتن لا سدوم او عموره له
منځه نه وو وړي. ۱۱ نو لوط د اردن
ټوله دره د خپل ځان دپاره خوښه
کړه او د لمرخاته خواته يې کډه
وکړه. په دې ډول هغوی يو د بل
څخه بېل شول. ۱۲ ابرام د کنعان په
خاوره کې پاتې شو او لوط د هغو
ښارونو په منځ کې چې په دره کې
پراته وو، ځای په ځای شو او سدوم
ته نژدې يې خېمې ودرولې. ۱۳ د
سدوم خلک ډېر بدکاره وو او د

ښځښتن په وړاندې يې ډېر سخت
ګناهونه کول.

ابرام حبرون ته کډه کوي

۱۴ د ابرام څخه د لوط له بېلېدلو
وروسته ښځښتن ابرام ته وويل:
«اوس دې خپلې سترګې پورته کړه
او د هغه ځای څخه چې ته په کې
يې، شمال، جنوب، لمرخاته او
لمرپرېواته خواته وګوره. ۱۵ دا ټوله
ځمکه چې ته يې وينې زه به يې تا
او ستا اولادې ته درکړم او دا به تر
ابده پورې ستاسو وي. ۱۶ زه به

دومره زیاته اولاده درکړم چې د
دښتې د شګو په شان وي چې
څوک يې نه شي شمارلی. ١٧ اوس
لاړ شه او ټول هېواد وګوره، ځکه
چې هغه ټول تاته درکوم.» ١٨ نو
ابرام خپلې خېمې واخيستلې او د
ممرې لويو ونو ته نژدې چې په
حبرون کې دي ځای په ځای شو او
په هغه ځای کې يې د خښتن دپاره
د قربانۍ ځای جوړ کړ.

ابرام لوط ژغوري

١ په هغه وخت کې د شنعار

پاچا امرافل، د الاسار پاچا اریوک، د عیلام پاچا کدرلاعمر او د قوییم پاچا تدعال ۲ لاړل چې د نورو پنځو پاچاهانو یعنې د سدوم د پاچا بارع، د عمورې د پاچا برشاع، د ادمه د پاچا شنعاب، د زبوییم د پاچا شمیبر او د بالع د پاچا سره (بالع هماغه صوغر دی) جنګ وکړي. ۳

دغو پنځو پاچاهانو خپل ځواکونه د سدیم په دره کې چې اوس د مړې بحیرې په نوم یادیږي سره یوځای کړل. ۴ هغوی دولس کاله د کدرلاعمر تر لاس لاندې وو، خو په

دیارلسم کال هغوی یاغي شول. ۵
په څوارلسم کال کدرلاعمر د هغو
پاچاهانو سره چې د ده سره ملګري
شوي وو، لاړ او رفاییانو ته يې په
عشتروت قرنین، زوزیانو ته يې په
هام او ایمیانو ته يې په شاوه
قیریتایم کې ۶ او حوریانو ته يې د
ادوم په غرنۍ سیمه کې تر ایل فاران
پورې چې دښتې ته نژدې دی، ماتې
ورکړه. ۷ بیا هغوی بېرته
راوګرځېدل او عین مشفاط ته چې
وروسته د قادش په نوم یاد شو،
راغلل او د عمالیقیانو ټوله خاوره

يې فتح کړه او اموريانو ته يې چې په حززون تامار کې اوسېدل، ماتې ورکړه.

(٨) په هغه وخت کې د سدوم، عموره، ادمه، زبوييم او د بالع (صوغر) پاچاهان ووتل او د سديم په دره کې يې خپلې جنګې ليکې جوړې کړې (٩) ترڅو د عيلام د پاچا کدرلاعمر، د قوييم د پاچا تدعال، د شنعار د پاچا امرافل او د الاسار د پاچا اريوک په وړاندې جنګ وکړي، يعنې څلور پاچاهان د

پنځو په وړاندې. ۱۰ د سدیم په دره
کې د قیر ډېرې کندې وې. کله چې
د سدوم او عمورې پاچاهان د
جګړې څخه وتښتېدل، هغوی په
دې کندو کې وغورځېدل او پاتې
پاچاهان غرونو ته وتښتېدل. ۱۱ نو
څلورو پاچاهانو د سدوم او عمورې
ټول شیان چې په هغو کې د هغوی
خواړه هم شامل وو، واخیستل او
لاړل. ۱۲ هغوی د ابرام وراره لوط
هم د هغه د ټول مال او جایداد سره
د ځان سره یووړ، ځکه چې هغه په
سدوم کې اوسېده.

۱۳ يو كس چې د هغو ځخه
تښتېدلی ؤ، عبراني ابرام ته خبر
ورکړ. په دې وخت کې ابرام هغو
لويو ونو ته نژدې چې د اموري
ممري پورې يې اړه درلودله اوسېده.
ممری او د هغه ورونه اشكول او
عانر ټول د ابرام سره ملګري وو.
۱۴ کله چې ابرام خبر شو چې د
هغه وراره نيول شوی دی، نو هغه
خپل درې سوه اتلس جنګي کسان
راوغوښتل او تر دان پورې په هغو
ځلورو پاچاهانو پسې شول.

۱۵ د شپې ابرام خپل کسان سره
وویشل چې په دښمن باندې حمله
وکړي او هغوی ته یې ماتې ورکړه
او تر حوبې پورې چې د دمشق په
شمال کې ده، ورپسې شول. ۱۶ ابرام
هغه ټول سامان چې هغوی لوټ
کړی ؤ او د ځان سره یې وړی ؤ،
بېرته راوګرځاوه. همدارنګه هغه
خپل وراره لوط د هغه د شتمنۍ سره
او ښځې او نور بندیان د ځان سره
بېرته راوستل.

ملک‌صدق ابرام ته برکت ورکوي

۱۷ کله چې ابرام کدرلاعمر او د
هغه سره ملګرو پاچاهانو ته ماتې
ورکړه او بېرته راستون شو، د سدوم
پاچا د شاوه د درې پورې (چې د
پاچا د درې په نوم هم يادېږي) د
هغه د ليدلو دپاره راغی. ۱۸
ملک‌صدق چې د سالیم پاچا او د
خدای تعالی کاهن ؤ، د ابرام دپاره
ډوډی او شراب راوړل. ۱۹ هغه ابرام
ته برکت ورکړ او ويې ویل: «خدای
تعالی چې د ځمکې او اسمانونو پيدا
کوونکی دی، تاته برکت درکړي. ۲۰
د خدای تعالی ثنا دې وي چې ستا

دښمنان يې تاته تسليم کړل.» نو ابرام ملک‌صدق ته د هغو شيانو چې هغه بېرته اخيستي وو، لسمه برخه ورکړه. ٢١ د سدوم پاچا ابرام ته وويل: «زما ټول خلک بېرته ماته راکړه او شيان دې خپل ځان ته وساته.» ٢٢ ابرام ځواب ورکړ: «زه د څښتن يعنې خدای تعالی په حضور کې چې د ځمکې او اسمانونو پيدا کوونکی دی، په کلکه قسم خورم ٢٣ چې زه به ستا د شيانو څخه هېڅ شی حتی يو تار يا د څپلۍ تسمه هم وانخلم، هسې نه

چې بیا ووایې چې ابرام ما شتمن کړ. ۲۴ زه به د خپل ځان دپاره هېڅ شی وانخلم. یوازېنی شی چې زه به یې قبول کړم دا هغه څه دي چې زما خلکو خوړلي دي او د هغه چا برخه چې زما سره تللي وو یعنې د عانر، اشکول او ممري برخه هغوی ته ورکړه.»

د ابرام سره د خدای لوظ

۱ څه موده وروسته ښبنتن په رویا کې ابرام ته وویل: «ای ابرامه مه وېرېږه، زه ستا سپر یم او ډېر

لوی اجر به درکړم.» ۲ ابرام وویل:
«ای خښتن تعالی، ماته به څه
راکړې، ځکه چې زه بېاولاده پاتې
شوم. زما یوازېنی وارث دمشقي
الیعازر دی. ۳ ماته دې اولادونه نه
دي راکړي، نو زما د کورنۍ نوکر به
زما میراث خور شي.»

۴ خښتن په ځواب کې ووېل:
«دا سړی به ستا میراث خور نه وي،
بلکې ستا خپل زوی چې په خپله
ستا څخه به پیدا شي، ستا میراث
خور وي.» ۵ خښتن هغه دباندې

وويست او ورته ويې ويل: «اسمان
ته وګوره او هڅه وکړه چې ستوري
وشمارې، نو ستا اولاده به د هغو په
شان دومره زياته وي.» ۶ ابرام په
څښتن باندې ايمان راوړ او د هغه
ايمان له امله څښتن هغه عادل
وګاڼه.

۷ بيا څښتن هغه ته وويل: «زه
هغه څښتن يم چې ته مې د کلدانيانو
د اور د ښار څخه راوويستلې چې
دا ځمکه درکړم او ستا ملکيت
شي.» ۸ خو ابرام وويل: «ای

ښبنتن تعالی، زه به څنګه پوه شم
چې هغه به زما شي؟»

٩ نو ښبنتن هغه ته وويل:
«ماته يوه درې کلنه غوا، درې کلنه
وزه، درې کلن پسه، يوه کوتره او
يوه قمري راوړه.» ١٠ ابرام دا ټول
هغه ته راوړل او هر يو يې په منځ
کې دوه ټوټې کړ او هره نيمه شوې
ټوټه يې بلې ټوټې ته مخامخ
کېښودله، خو مرغان يې دوه ټوټې نه
کړل. ١١ کله چې تېوسان د دې مړو
حيواناتو په تنو باندې راښکته شول،

ابرام هغه وشړل.

۱۲ کله چې لمر په پرېوتلو شو، په ابرام باندې ډېر دروند خوب راغی او سخته وېرووونکې تیاره ورباندې راغله. ۱۳ څښتن هغه ته وویل: «په دې پوه شه چې ستا اولاده به په پردۍ خاوره کې مسافره شي او هغوی به هلته غلامان شي او په دوی باندې به څلور سوه کاله ظلم کیږي. ۱۴ خو زه به هغه قوم ته چې دوی يې غلامي کوي، سزا ورکړم او له هغې وروسته به دوی د

ډېرې شتمنۍ سره ووځي. ۱۵ ته به
په پاخه عمر کې په ارامۍ سره مړ
شې او ښخ به شې. ۱۶ ستا اولاده به
له څلورم نسل څخه وروسته بېرته
دلته راشي، ځکه زه به تر هغې
پورې اموریان ونه شړم، ترڅو پورې
چې هغوی دومره بدکاره شي چې
باید سزا ومومي.»

۱۷ کله چې لمر پرېوت او تیاره
شوه، د لوګي څخه ډک یو تنور او
بلېدونکی څراغ رابښکاره شول او د
دې ټوټو له منځ څخه تېر شول. ۱۸

په هماغه ورځ څښتن د ابرام سره لوظ وکړ او ویې ویل: «زه ستا اولادې ته دا ټوله خاوره د مصر د سیند څخه نیولې د فرات تر لوی سیند پورې ورکوم (۱۹) یعنې د قینیانو، قنزیانو، قدمونیانو، (۲۰) حیتیانو، فرزیانو، رفاییانو، (۲۱) اموریانو، کنعانیانو، جرجاشیانو او یبوسیانو خاوره.»

هاجره او اسماعیل

(۱) نو د ابرام ښځه سارای شنډه وه او هیڅ اولاد یې نه درلود. خو

هغې یوه مصرۍ وینځه درلودله چې هاجره نومېدله. ۲ نو هغې ابرام ته وویل: «څښتن زه د اولادونو د راوړلو څخه محرومه کړې یم. لاړ شه او زما د وینځې سره یوځای شه، کېدای شي چې هغه زما دپاره اولاد وزېږوي.» ابرام د سارای خبره ومنله. ۳ نو د ابرام ښځې سارای خپله وینځه هاجره خپل مېړه ته ورکړه چې د هغه ښځه شي. (دا کار هغه وخت وشو چې د کنعان په خاوره کې د ابرام د اوسېدلو لس کاله شوي وُ.) ۴ ابرام د هاجرې

سره يوځای شو او هغه اميدواره شوه او کله چې هاجره پوه شوه چې اميدواره ده، نو مغروره شوه او سارای ته يې په سپک نظر کتل.

5 نو سارای ابرام ته وويل: «دا ستا ګناه ده چې دغه وينځه زما سپکاوی کوي. ما په خپله هغه درکړه او له هغه وخت څخه چې هغه پوه شوه چې اميدواره ده، نو زه د هغې په نظر کې سپکه ښکاره شوم. څښتن دې زما او ستا ترمنځ انصاف وکړي.» 6 ابرام ځواب

ورکړ: «ډېر ښه، ستا وينځه ستا په
لاس کې ده، نو څه چې غواړې د
هغې سره يې وکړه.» نو ساراى
هاجره دومره وځوروله چې د هغې
څخه وتښتېدله.

٧ د ښښتن فرښته هاجرې ته
په دښته کې هغې چينې ته نژدې
چې د شور په لاره کې وه، راغله.
٨ فرښتې وويل: «اى هاجرې د
ساراى وينځې! له کوم ځاى نه
راغلې يې او چېرته روانه يې؟» هغې
ځواب ورکړ: «زه د خپلې بادارې

سارای ښځه تنبتېدلې یم.» (۹) د ښښتن فرښتې هغې ته ووېل: «بېرته خپلې بادارې ته ورشه او د هغې غلامي کوه.» (۱۰) د ښښتن فرښتې زیاته کړه: «زه به ستا اولاده دومره زیاته کړم چې هېڅوک یې ونه شمېرلی شي.» (۱۱) د ښښتن فرښتې هغې ته ووېل: «ستا به زوی پیدا شي او په هغه باندې به اسماعیل نوم کېږدې، ځکه چې ښښتن ستا د غم فریاد اورېدلی دی. (۱۲) ستا زوی به په خپل سر وي. هغه به د ټولو خلکو په ضد وي او ټول خلک به د

هغه په ضد وي او د ټولو خپلو
خپلوانو څخه به بېل اوسیږي.»

۱۳ هاجرې د خپل ځان څخه
پوښتنه وکړه: «ایا په رښتیا مې
خدای ولیده او زه تراوسه پورې
ژوندۍ یم؟» نو هغې په څښتن
باندې چې خبرې یې ورسره کړې
وې د «هغه خدای چې ما ویني»
نوم کېښود. ۱۴ په دې خاطر خلکو
هغه څاه د بئرلحي رِیي په نوم یاده
کړه چې معنی یې ده «د هغه ژوندي
ذات څاه چې ما ویني» او هغه

تراوسه پورې د قادش او بارد په منځ کې ده.

۱۵ د هاجرې څخه د ابرام زوی پیدا شو او ابرام په هغه باندې اسماعیل نوم کېښود. ۱۶ ابرام د شپږ اتیاو کالو په عمر ؤ چې د هاجرې څخه هغه ته زوی پیدا شو.

سنتول یعنې د لوظ نښه

۱ هغه وخت چې ابرام د نهه نوي کالو په عمر ؤ، څښتن هغه ته ښکاره شو او ویې ویل: «زه مطلق

قادر خدای یم. زما منونکی او
بې‌ګناه اوسه. ۲ زه به ستا سره یو
لوظ وکړم او ډېره اولاده به درکړم.»
۳ نو هغه وخت ابرام هغه ته سجده
وکړه او خدای هغه ته وویل: ۴
«ستا سره دا لوظ کوم چې ته به د
ډېرو قومونو پلار شې. ۵ له دې
وروسته به ستا نوم ابرام نه، بلکې
ابراهیم وي، ځکه چې ته مې د ډېرو
قومونو پلار کړی یې. ۶ زه به ستا
نسل زیات کړم او ستا څخه به
قومونه پیدا کړم او د هغوی څخه به
ځینې پاچاهان شي. ۷ زه به خپل

لوظ ستا، ستا د اولادې او ستا څخه
وروسته ستا د راتلونکي نسل سره
ټينګ وساتم او دا به ابدي لوظ وي.
زه به ستا خدای یم او ستا څخه
وروسته به ستا د اولادې خدای یم.
٨ زه به د کنعان ټوله خاوره په
کومه کې چې ته اوس مسافر يې،
ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د
ابدي ملکيت په توګه ورکړم او زه به
د هغوی خدای یم.»

٩ خدای ابراهيم ته وويل: «ته
او ستا څخه وروسته ستا ټوله اولاده

باید زما په لوظ باندې ټینګ ودرېږئ. ١٠ ته او ستا اولاده باید سره موافقه وکړئ چې ستاسو هر یو نارینه دې سنت شي. ١١-١٢ له همدااوس نه تاسو باید هر اته ورځنی هلک سنت کړئ. په دې کې هغه غلامان چې ستاسو په کورنیو کې پیدا شوي وي او هغه غلامان چې د پردیو خلکو څخه په بیه اخیستل شوي وي، هم شامل دي. په دې کار سره به دا معلومه شي چې زما او ستاسو ترمنځ یو لوظ شته. ١٣ هر یو کس باید سنت شي.

دا به ستاسو په بدن باندې زما د
ابدي لوظ نښه وي. ۱۴ هر يو نارينه
چې سنت شوی نه وي بايد زما د
قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغه
زما لوظ مات کړی دی.»

۱۵ خدای ابراهيم ته وويل: «له
دې وروسته خپلې ښځې ته سارای
مه وايه، د هغې نوم دې له همدااوس
څخه ساره شي. ۱۶ زه به هغې ته
برکت ورکړم او د هغې په وسيله به
زوی درکړم. هغه به د قومونو مور
شي او د هغې څخه به د قومونو

پاچاهان راپيدا شي.» ۱۷ ابراهيم
خدای ته سجده وکړه او ويې خندل
او د خپل ځان سره يې وويل: «ايا د
سل کلن سړي شخه به زوی پيدا
شي؟ ايا ساره به په نوي کلنۍ کې
ماشوم وزېږوي؟» ۱۸ ابراهيم خدای
ته وويل: «اسماعيل ولې زما ميراث
خور نه شي؟»

۱۹ خو خدای وويل: «نه، خو
ستا ښځه ساره به ستا دپاره زوی
راوړي او ته به په هغه باندې
اسحاق نوم کېږدې. زه به ستا د

زوی اسحاق سره خپل لوظ ټینګ

وساتم، ترڅو د هغه څخه وروسته د

هغه د نسل دپاره یو ابدي لوظ وي.

٢٠ ما د اسماعیل په هکله ستا

غوښتنه واورېدله. نو زه به هغه ته

هم برکت ورکړم او هغه ته به زیات

ماشومان او ډېره اولاده ورکړم. هغه

به د دولسو زامنو پلار وي چې

مشران به وي او زه به د هغه د

اولادې څخه یو لوی قوم جوړ کړم.

٢١ خو خپل لوظ به ستا د زوی

اسحاق سره چې ساره به یې په

راتلونکي کال کې په همدې وخت

وزېږوي، ټینګ وساتم.» ۲۲ کله
چې خدای د ابراهیم سره خپلې
خبرې خلاصې کړې، نو د هغه څخه
لاړ.

۲۳ ابراهیم خپل زوی اسماعیل
او نور ټول نارینه چې د هغه په
کورنۍ کې وو او هغه غلامان چې د
هغه په کورنۍ کې زیږېدلي وو او
هغه غلامان چې په پیسو باندې
اخیستل شوي وو لکه څنګه چې
خدای هغه ته ویلي وو، په هماغه
ورځ سنت کړل. ۲۴ ابراهیم د نهه

نوي کالو په عمر ؤ چې سنت کړای شو ۲۵ او د هغه زوی اسماعیل د دیارلسو کالو په عمر ؤ. ۲۶ ابراهیم او د هغه زوی اسماعیل دواړه په یوه ورځ سنت شول. ۲۷ د ابراهیم د کورنۍ هر نارینه او هغه غلامان چې د هغوی په کورنۍ کې زیږېدلي وو یا هغوی چې په پیسو اخیستل شوي وو، د هغه سره یوځای سنت شول.

ابراهیم او ساره ته د زوی ورکولو وعده

۱ خبښتن ابراهیم ته د ممرې

لویو ونو ته نژدې ښکاره شو. په هغه
وخت کې هغه د ورځې په ګرمۍ کې
د خېمې د دروازې په خوله کې
ناست ؤ. ② ابراهیم پورته وکتل او
ویې لیدل چې هلته درې کسان ولاړ
دي او چې ښنګه یې هغوی ولیدل،
هغه په منډه د خېمې د دروازې
څخه د هغوی د لیدلو دپاره ورغی
او د درناوي په خاطر ورته په
ځمکه باندې پړمخې پرېوت. ③
هغه وویل: «ای بادارانو! مهرباني
وکړئ ودرېږئ او زما د کور څخه
مه تېرېږئ. زه حاضر یم چې ستاسو

خدمت وکړم. ۴ که اجازه وي،
تاسو ته به لږې اوبه راوړم چې
خپلې پښې ووينځئ. تاسو کولای
شئ چې د دې ونې لاندې ارام
وکړئ. ۵ زه به يو څه خواړه هم
راوړم. هغه به تاسو ته قوت درکړي
چې خپل سفر ته دوام ورکړئ. تاسو
زما کور ته په راتللو سره ماته عزت
راکړ. نو اجازه راکړئ چې خدمت
مو وکړم.» هغوی ځواب ورکړ: «ډېر
ښه، لکه څنګه چې وايې همداسې
وکړه.»

۶ ابراهیم په ډېرې چټکۍ سره
خېمې ته ننوت او ساره ته یې
وویل: «زر شه او د خپلو ښو اوړو
څخه درې پیمانې راواخله او ډوډۍ
ورڅخه پخې کړه.» ۷ بیا ابراهیم په
منډه د پادې خواته ورغی او یو ښه
ځوان او چاغ خوسی یې ونیوه او
خپل نوکر ته یې ورکړ چې هغه ډېر
زر پوخ کړي. ۸ بیا هغه یو څه
مستې، شیدې او هغه خوسی چې
پوخ کړی یې ؤ، راوړ او د هغوی په
مخکې یې کېښودل. کله چې هغوی
ډوډۍ خوړله، ابراهیم د هغوی

ترخنګه د يوې ونې لاندې ولاړ ؤ.

٩ نو هغوی د ابراهيم څخه پوښتنه وکړه: «ستا ښځه ساره چېرته ده؟» هغه ځواب ورکړ: «هغه په خېمه کې ده.» ١٠ د هغو درېو کسانو څخه يو ښبتن ؤ، هغه وويل: «زه به په راتلونکي کال کې په همدې وخت بېرته راشم او ستا د ښځې ساره به زوی پيدا شي.» ساره د خېمې په دروازه کې د هغه ترشا ولاړه وه او د هغوی خبرو ته يې غوږ نيولی ؤ. ١١ ابراهيم او ساره

ډېر زاړه وو او ساره د اولاد د راوړلو نه وه. (۱۲) نو ساره د خپل ځان سره وخندل او ویې ویل: «اوس زه زړه یم او د کاره لوېدلې یم، ایا دا کېدای شي چې په ما باندې دا خوشحالي راشي؟ بله دا چې زما مېړه هم زوړ دی.» (۱۳) بیا څښتن د ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: «ساره ولې وخندل او ویې ویل چې اوس خو زه زړه شوې یم، ایا دا کېدای شي چې زه اوس ماشوم وزېږوم؟ (۱۴) ایا داسې کوم کار شته چې د څښتن دپاره ګران وي؟ لکه

ښځه چې مې وويل، زه به په
راتلونکي کال کې په همدې وخت
بېرته راشم او ساره به زوی ولري.»

۱۵ ساره ډېره ووېرېدله، نو
منکره شوه او ویې ویل: «ما نه دي
خندلي.» خو هغه ورته وويل: «هو،
تا وخندل.»

ابراهيم د سدوم دپاره شفاعت کوي

۱۶ بيا هغه خلک پاڅېدل چې
لاړ شي. هغوی ښکته د سدوم
خواته وکتل او ابراهيم ورسره لاړ

چې هغوی رخصت کړي. ۱۷ بیا
ښځې ته د خپل ځان سره وویل: «څه
چې زه غواړم ویې کړم هغه به د
ابراهیم څخه پټ نه کړم. ۱۸ په یقین
سره به د ابراهیم څخه لوی او
زورور قوم جوړ شي او د ځمکې
ټول قومونه به د هغه په وسیله برکت
ومومي. ۱۹ ځکه چې ما هغه غوره
کړی دی چې هغه به خپلو ماشومانو
او خپلې کورنۍ ته داسې لارښوونه
وکړي، ترڅو د هغه څخه وروسته
زما اطاعت وکړي او هغه څه وکړي
چې سم او عادلانه وي، ترڅو هغه

وعده چې ما د ابراهیم سره کړې ده،
سرته ورسوم.»

۲۰ بیا څښتن ابراهیم ته وویل:
«د سدوم او عمورې په ضد زیات
تورونه موجود دي او د هغوی
ګناهونه ډېر زیات شوي دي. ۲۱
اوس به زه لاندې راښکته شم چې
دا معلومه کړم چې ایا د هغو تورونو
په اړه چې ما اورېدلي دي، هغه
رښتیا دي یا نه.»

۲۲ هغه دوه کسان روان شول او

د سدوم خوا ته لاړل، خو ښتن د
ابراهیم سره پاتې شو. ۲۳ ابراهیم
ښتن ته ورنژدې شو او ویې ویل:
«ایا نېک خلک به د بدکارانو سره
یوځای له منځه وړې؟ ۲۴ که چېرې
په دې ښار کې پنځوس تنه نېک
خلک وي ایا هغه ښار به په رښتیا
له منځه یوسې او هغه ځای به د
هغو پنځوسو نېکو خلکو په خاطر
پرېنږدې؟ ۲۵ زه یقین لرم چې ته به
نېک خلک د بدکارانو سره یوځای
نه وژنې. دا نه شي کېدای! ته داسې
نه شې کولای، که تا داسې وکړل، نو

نېکو خلکو ته به د بدکارانو سره یوځای سزا ورکړای شي. دا نه شي کېدای. د ټولې دنیا قاضي به خامخا انصاف کوي.»

۲۶ څښتن ځواب ورکړ: «که چېرې زه په سدوم کې پنځوس تنه نېک خلک پیدا کړم، نو زه به د هغوی په خاطر ټول ښار معاف کړم.» ۲۷ ابراهیم بیا وویل: «څښتنه، ما وبخښه چې ستا سره په جرات سره خبرې کوم. زه یوازې یو عادي انسان یم او حق نه لرم چې

څه ووایم. ۲۸ خو که چیرې هلته د پنځوسو تنو په ځای یوازې پنځه څلوېښت تنه نېک خلک وي، ایا ټول ښار به د هغو پنځو تنو په خاطر چې کم دي، له منځه یوسې؟» څښتن ځواب ورکړ: «که چیرې هلته پنځه څلوېښت تنه نېک خلک پیدا کړم، نو زه به ښار له منځه نه وړم.» ۲۹ ابراهیم بیا خبرې وکړې: «کېدای شي چې هلته یوازې څلوېښت تنه وي.» هغه ځواب ورکړ: «زه به د هغو څلوېښتو تنو په خاطر هغه ښار وران نه کړم.» ۳۰

ابراهیم وویل: «ثښتنه، په ما باندې په قهر نه شې، اجازه راکړه چې خبرې وکړم. که چېرې هلته یوازې دېرش تنه وي؟» هغه وویل: «که چېرې هلته دېرش تنه پیدا کړم، زه به هغه ځای له منځه نه وړم.» ۳۱ ابراهیم وویل: «ثښتنه، ما وبخښه چې په جرات سره ستا سره خبرې کوم. که یوازې شل تنه هلته پیدا شي؟» هغه وویل: «که چېرې شل تنه پیدا کړم، زه به ښار وران نه کړم.» ۳۲ ابراهیم وویل: «ثښتنه، په ما باندې په قهر نه شې، زه به یوازې

يو وار بيا خبرې وکړم. کېدای شي
چې لس تنه هلته پیدا شي؟» هغه
وویل: «که لس تنه هلته پیدا شي، نو
زه به ښار وران نه کړم.»

٣٣ له هغې وروسته چې څښتن
د ابراهیم سره خبرې خلاصې کړې،
هغه لاړ او ابراهیم خپل کور ته
ستون شو.

د سدوم د خلکو ګناهونه

١ کله چې هغه دوه فرښتې د
ماښام په وخت کې سدوم ته

ورسېدلې، لوط د ښار په دروازه کې
ناست ؤ. څنګه چې لوط هغوی
ولیدلې، راپاڅېده او د هغوی د
هرکلي دپاره ورغی او د درناوي په
خاطر یې ورته خپل سر ټیټ کړ ۲
او ویې ویل: «ای زما بادارانو، د
خپل خدمتګار کور ته راشئ. تاسو
کولای شئ خپلې پښې ووینځئ او
دلته شپه تېره کړئ. سهار وختي
پاڅېږئ او په خپله لاره روان شئ.»
خو هغوی ورته په ځواب کې وویل:
«نه، مونږ به د ښار په چوک کې شپه
تېره کړو.» ۳ خو لوط په هغوی

باندې ډېر سخت ټینګار وکړ، ترڅو هغوی ورسره د هغه کور ته لاړلې. هغه د هغوی دپاره خوراک تیار کړ او فطیره ډوډۍ یې ورته پخه کړه او هغوی وخوړله.

۴ هغوی لا ویده شوي نه وو چې د سدوم د ښار خلک له هرې خوا د ځوان څخه نیولې تر زاړه پورې ټول د کور څخه راچاپېر شول. ۵ هغوی لوط ته غږ وکړ: «هغه دوه کسان چې نن شپه ستا سره راغلي وو، چېرته دي؟ هغوی

مونږ له راوباسه چې بد کار ورسره وکړو.» ۶ لوط دباندې ووت او دروازه يې د ځان پسې بنده کړه ۷ او هغوی ته يې وويل: «ای ورونو! زه تاسو ته زاري کوم چې داسې بد کار مه کوئ. ۸ ګورئ، زه دوه لورګانې لرم چې تراوسه پورې لا پېغلې دي. هغوی به تاسو ته راوباسم، هرڅه چې غواړئ د هغوی سره يې وکړئ، خو د دې خلکو سره هېڅ مه کوئ، ځکه چې هغوی ماته پناه راوړې ده.»

۹ هغوی ځواب ورکړ: «زمونږ د لارې څخه لېرې شه» او ویې ویل: «ای پردی سړیه! زمونږ له مخې څخه لېرې شه، ته څوک یې چې مونږ ته وایې چې څه باید وکړو؟ زمونږ د مخې څخه لېرې شه. که نه، نو ستا سره به تر هغوی بد عمل وکړو.» هغوی لوط بېرته ټېل واهه او نژدې شول چې دروازه ماته کړي. ۱۰ خو هغو دوو کسانو خپل لاسونه دباندې راوویستل او لوط یې د ځان سره کور ته دننه کړ او دروازه یې بنده کړه. ۱۱ نو بیا هغوی

هغه ټول خلک چې دباندې ولاړ وو ړانده کړل، ترڅو هغوی ونه شي کولای چې دروازه پیدا کړي.

لوط د سدوم څخه ځي

١٢ هغو دوه کسانو لوط ته وویل: «که دلته ستا نور څوک یعنې زامن، لورګانې، زومان او نور خپلوان په دې ښار کې اوسیږي، نو د دې ښار څخه یې وباسه. ١٣ ځکه چې مونږ غواړو دغه ځای وران کړو. د دې خلکو په ضد ښېتن ډېر فریادونه اورېدلي دي او مونږ یې

رالېږلي يو چې سدوم له منځه يوسو.»

۱۴ نو لوط دباندې ووت، د خپلو زومانو سره يې چې د هغه د لورګانو سره يې کوژدني شوې وې، خبرې وکړې او ويې ويل: «زر پاڅئ او د دې ځاى څخه ووځئ. څښتن غواړي چې دا ځاى له منځه يوسي.» خو د هغه زومانو فکر کاوه چې هغه ټوکې کوي.

۱۵ سهار وختي فرښتو لوط

وهڅاوه او ورته وېې ویل: «پاڅه! خپله ښځه او دواړه لورګانې دې واخله او ووځه، ترڅو د دې ښار په ورانېدلو سره تاسو خپل ژوند له لاسه ورنه کړئ.» ۱۶ هغه وخت لوط زړه نازړه کېده، خو بیاهم ښتن په هغه باندې مهربانه شو او هغو کسانو د ده او د ده د ښځې او لورګانو لاسونه ونیول او هغوی یې په امن سره د ښار څخه دباندې وویستل. ۱۷ بیا یوې فرښتې ورته وویل: «د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ، نو وتښتئ! شاته مه ګورئ

او په ټوله دره کې ونه دربرېږئ.
غرونو ته وتښتئ چې ونه وژل
شئ.»

۱۸ خو لوط هغوی ته وویل:
«نه، ای زما بادارانو په مونږ باندې
داسې مه کوئ. ۱۹ تاسو زما سره
ډېر لوی احسان کړی دی او زما
ژوند مو ژغورلی دی، خو زه نه شم
کولای چې غرونو ته وتښتم. نو
مخکې له دې چې هغه ځای ته
ورسېږم، دا بدبختي به په ما باندې
راشي او زه به مړ شم. ۲۰ ایا تاسو

هغه وړوکی ښار وینئ؟ هغه ډېر
نژدې دی، اجازه راکړئ چې هلته
لاړ شم. تاسو ګورئ چې هغه یو
وړوکی ځای دی. زه به هلته په امن
کې یم.» ۲۱ هغه ځواب ورکړ: «ډېر
ښه، زه به ستا دغه غوښتنه هم پوره
کړم. زه به دغه ښار وران نه کړم.
۲۲ زر شه، هلته وتښته. ځکه ترڅو
ته هلته رسېدلی نه یې، زه هېڅ کار
نه شم کولای.» (په دې خاطر هغه
ښار د صوغر په نوم یاد شو.)

د سدوم او عمورې ورانېدل

۲۳ کله چې لوط صوغر ته
ورسېده، لمر راوخوت. ۲۴ په هغه
وخت کې څښتن د اسمان څخه په
سدوم او عموره باندې سوځوونکي
ګوګړ وورول. ۲۵ هغه ښارونه، ټوله
دره او د ښارونو ټول اوسېدونکي او
د ځمکې نباتات یې په بل مخ
واړول. ۲۶ خو د لوط ښځې شاته
وکتل او د هغې څخه د مالګې ستنه
جوړه شوه.

۲۷ بله ورځ سهار وختي ابراهیم
پاڅېده او بېرته هغه ځای ته چې د

ښبنتن په مخکښې ودرېدلی ؤ او
خبرې يې ورسره کړې وې، لاړ. ۲۸
هغه د سدوم، عمورې او د ټولې
درې خوا ته وکتل او ويې ليدل چې
د ځمکې ښخه د يو ډېر لوی تنور د
لوګي په شان لوګی پورته کيږي. ۲۹
نو کله چې خدای د درې ښارونه
چې لوط په کې اوسېده وران کړل،
نو هغه ابراهيم راياد کړ او لوط يې د
هغه افت ښخه خلاص کړ.

د موآبيانو او عمونيانو اصليت

۳۰ لوط وېرېده چې په صوغر

کې پاتې شي. هغه د خپلو دوارو
لورګانو سره غرونو ته لاړ او په یوې
سمڅې کې اوسېدل. (۳۱) مشرې لور
یې خپلې کشرې خور ته وویل:
«زمونږ پلار زوړ شوی دی، دلته په
دې شاوخوا کې داسې سړی نه پیدا
کیږي چې زمونږ سره واده وکړي
لکه څنګه چې په ټوله دنیا کې رواج
دی. (۳۲) راځئ چې خپل پلار نشه
کړو او د هغه سره څملو، ترڅو د
هغه نه اولادونه ولرو او د خپل پلار
نسل ژوندی وساتو.» (۳۳) نو په
هماغه شپه یې په خپل پلار شراب

وخښنبل او مشره لور يې د خپل پلار سره څملاستله او دی د هغې په څملاستو او پاڅېدلو باندې پوه نه شو.

۳۴ په بله ورځ مشرې لور کشرې ته وويل: «تېره شپه زه د خپل پلار سره څملاستم، راځئ چې نن شپه هم په هغه باندې شراب وڅښنو او ته ورسره څمله. نو مونږ هر يو به د خپل پلار نه اولاد ولرو.» ۳۵ نو هغه شپه يې هم په خپل پلار باندې شراب وڅښنبل او کشره لور

يې لاړه او د خپل پلار سره
ثملاستله. هغه بیاهم د هغې په
ثملاستو او پاخېدلو باندې پوه نه
شو. ۳۶ په دې ډول د لوط دواړه
لورګانې د خپل پلار په وسیله
امیدوارې شوې. ۳۷ د مشرې لور
زوی پیدا شو او په هغه باندې یې
موآب نوم کېښود او هغه د اوسنیو
موآبیانو پلار دی. ۳۸ کشرې لور یې
هم زوی راوړ او په هغه باندې یې
بن‌عمي نوم کېښود او هغه د اوسنیو
عمونیانو پلار دی.

ابراهیم او ابي‌ملک

١ ابراهیم د ممري څخه د
کنعان جنوب خواته کډه وکړه او د
قادش او شور په منځ کې یې اوسېده
او د یو څه وخت دپاره په جرار کې
پاتې شو. ٢ هلته ابراهیم د خپلې
ښځې ساره په هکله وویل: «هغه
زما خور ده.» د جرار پاچا ابي‌ملک
په ساره پسې کسان ولېږل او هغه
یې راوستله. ٣ یوه شپه خدای په
خوب کې ابي‌ملک ته ښکاره شو او
ویې ویل: «ته به مړ شې، ځکه هغه

ښځه چې تا خپل ځان ته راوستلې ده، هغه واده شوې ښځه ده.»

④ خو ابي‌ملک لا هغې ته ورنژدې شوی نه ؤ، هغه وويل: «ای څښتنه، ايا ته به بې‌ګناه خلک ووژنې؟ ⑤ ابراهيم په خپله وويل چې هغه زما خور ده او هغې هم همدا خبره وکړه چې دی زما ورور دی او دا کار ما د پاک وجدان له مخې کړی دی او هېڅ غلطي مې نه ده کړې.»

۶ خدای په خوب کې هغه ته
وویل: «هو، زه پوهېږم چې تا دا کار
د پاک وجدان له مخې کړی دی او
ته مې د دې څخه وساتلې چې زما
په وړاندې کومه ګناه وکړې او دې
ته مې پرېنښودلې چې هغې ته لاس
وروړې. ۷ اوس هغه ښځه بېرته
خپل مېړه ته ورکړه. هغه نبي دی او
هغه به ستا دپاره دعا وکړي، ترڅو
ژوندی پاتې شې. خو که چېرې هغه
بېرته ورنه کړې، په دې پوه شه چې
ته او ستا ټول خلک به مړه شئ.»

٨ سبا سهار وختي ابي‌ملک
خپل ټول درباريان راوغوښتل او څه
چې پېښ شوي وو هغوی ته يې
بيان کړل او هغوی ډېر ووېرېدل. ٩
بيا ابي‌ملک ابراهيم راوغوښت او
پوښتنه يې ترې وکړه: «زمونږ سره
دې څه وکړل؟ ما ستا سره څه بد
کړي وو چې داسې لوی مصيبت دې
په ما او زما په پاچاهۍ باندې
راوست؟ تا زما سره داسې کار وکړ
چې د کولو نه ؤ.» ١٠ بيا ابي‌ملک د
ابراهيم څخه پوښتنه وکړه: «داسې
کار دې ولې وکړ؟» ١١ ابراهيم

ځواب ورکړ: «ما فکر وکړ چې د
دې ځای خلک د خدای ثخه نه
وېرېږي او ما به د خپلې ښځې په
خاطر ووژني. ⑫ هغه په رښتیا سره
زما خور ده، هغه زما ناسکه خور
ده. هغه زما د پلار لور ده، خو زما د
مور لور نه ده او ما د هغې سره واده
کړی دی. ⑬ کله چې خدای زه د
خپل پلار د کور ثخه پردي هېواد
ته ولېږلم، ما هغې ته وویل: ‹دا به
زما سره ستا وفاداري وي چې مونږ
هرځای ته لاړ شو، زما په هکله به
وایې چې هغه زما ورور دی.›»

۱۴ نو ابي‌ملک ابراهیم ته پسونه
او غویان، غلامان او وینځې ورکړل
او د هغه ښځه ساره یې بېرته هغه ته
وسپارله. ۱۵ ابي‌ملک وویل: «زما
ټوله ځمکه ستا په مخکې ده،
هرځای چې ستا خوښ وي هلته
واوسېږه.» ۱۶ هغه ساره ته وویل:
«زه ستا ورور ته د سپینو زرو زر
سیکې ورکوم، ترڅو هغو ټولو خلکو
ته چې ستا سره دي دا ثابته شي
چې ته بې‌ګناه یې او هر یو په دې
باندې پوه شي چې تا کومه غلطي نه
ده کړې.»

۱۷-۱۸ د هغه څه په خاطر چې د
ابراهیم په ښځې ساره باندې شوي
وو، څښتن د ابي‌ملک د کورنۍ ټولې
ښځې شنډې کړې وې. نو ابراهیم د
ابي‌ملک دپاره دعا وکړه او خدای
هغه ته شفا ورکړه. هغه همدارنګه د
هغه ښځې او د هغه وینځو ته هم
شفا ورکړه چې ماشومان وزېږوي.

د اسحاق زېږېدنه

۱ لکه څنګه چې څښتن ویلي
وو، هغه په ساره باندې مهربانه شو.
څښتن هغه وعده سرته ورسوله چې

د ساره سره یې کړې وه. ٢ ساره
امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو.
په هغه وخت کې ابراهیم زوړ ؤ. دا
هلک په هماغه وخت کې پیدا شو
چې خدای یې وعده کړې وه. ٣
ابراهیم د خپل زوی نوم اسحاق
کېښود ٤ او لکه څنګه چې خدای
هغه ته حکم کړی ؤ، اسحاق د اتو
ورځو ؤ چې ابراهیم هغه سنت کړ.
٥ ابراهیم د سلو کالو ؤ چې د هغه
زوی اسحاق پیدا شو. ٦ ساره
وویل: «خدای ماته خوشحالي او
خندا راکړې ده او هرڅوک چې دا

خبره واوري، نو زما سره به وخاندي.» ۷ هغې وویل: «هېڅچا فکر نه کاوه چې زه به د دې لایقه شم چې ابراهیم ته اولاد وزېږوم. خو سره له دې چې ابراهیم زوړ دی، ما هغه ته زوی وزېږاوه.»

هاجره او اسماعیل د کور څخه شړل کیږي

۸ هلک لوی شو او هغه یې د تي څخه ببل کړ. په هماغه ورځ چې اسحاق یې د تي څخه ببل کړ، ابراهیم ډېره لویه مېلمستیا جوړه

کړه. ۹ خو ساره ولیدل چې د
مصرۍ هاجرې زوی په اسحاق
باندې ملنډې وهي، ۱۰ نو هغې
ابراهیم ته وویل: «دغه وینځه او د
هغې زوی وشړه، ځکه چې د دې
وینځې زوی دې زما د زوی اسحاق
سره هېڅکله په میراث کې شریک
نه شي.» ۱۱ ابراهیم په دې خبرې
باندې ډېر خفه شو، ځکه چې
اسماعیل هم د هغه زوی ؤ. ۱۲ خو
خدای ابراهیم ته وویل: «د دې
هلک او د خپلې وینځې په اړه مه
خفه کېږه، هرڅه چې ساره درته

وايي هغه واوره، ځکه چې ستا نسل
به د اسحاق څخه حساب شي. ۱۳
زه به د وينځې د زوی څخه هم يو
قوم جوړ کړم، ځکه چې هغه هم
ستا اولاد دی.»

۱۴ ابراهيم سهار وختي يو څه
ډوډی او د اوبو ژی واخيستل او
هاجرې ته يې ورکړل او د هغې په
اوږو يې کېښودل او هغه يې د خپل
زوی سره رخصت کړه. هغه لاړله او
د بيرشبع په دښته کې سرګردانه
ګرځېدله. ۱۵ کله چې د ژي اوبه

خلاصې شوې، هغې خپل زوی د یو
بوټي لاندې پرېښود ۱۶ او شاوخوا
د سلو مترو په فاصله د هغه څخه
لېرې کښېناستله او د ځان سره یې
وویل: «زه دا نه شم زغملی چې د
خپل زوی مرګ ووینم.» هغه هلته
ناسته وه او سلګۍ یې وهلې.

۱۷ خدای د هلک ژړا واورېدله
او د خدای فرښتې د اسمان څخه په
هاجرې باندې غږ وکړ: «ای
هاجرې، ولې خفه یې؟ مه وېرېږه،
خدای د هلک ژړا اورېدلې ده. ۱۸

پاڅه او هلک پورته کړه او هغه ته
تسلي ورکړه. زه به د هغه د نسل
څخه ډېر لوی قوم جوړ کړم.» ١٩
بیا خدای د هغې سترګې پرانیستلې
او هغې څاه ولیدله. هغه لاړله او د
اوبو ژی یې ډک کړ او په خپل زوی
یې وڅښبلې. ٢٠ خدای د هلک سره
مل ؤ او هغه غټېده. هغه د فاران په
دښته کې اوسېده او یو غشي
ویشتونکی شو. ٢١ کله چې هغه
هلته اوسېده، مور یې ورته یوه
مصرۍ ښځه وکړه.

د ابراهيم او ابي‌ملک ترمنځ تړون

۲۲ په هغه وخت کې ابي‌ملک او
د هغه د لښکر مشر فيکول ابراهيم
ته وويل: «په هر کار کې چې ته يې
کوې خدای درسره مل دی! ۲۳
اوس د خدای په حضور کې ماته
قسم وخوره چې زما سره، زما د
اولادونو او زما د نسل سره به ټګي
نه کوې. لکه څنګه چې زه تاته
وفادار وم، نو قسم وخوره چې ته به
هم زما سره او د دې هېواد سره چې
په کې اوسېږې، وفادار اوسې.» ۲۴

ابراهيم وويل: «زه قسم خورم.»

۲۵ ابراهيم ابيملک ته د هغې
شاه په اړه چې د هغه نوکرانو د ده
څخه په زور اخيستې وه، ګيله وکړه.
۲۶ ابيملک وويل: «زه نه پوهېږم
چې دا کار چا کړی دی. تا ماته په
دې هکله څه نه دي ويلي او دا
لومړی ځل دی چې زه دا خبره
اورم.» ۲۷ نو ابراهيم څو پسونه او
غويان ابيملک ته ورکړل او دواړو
يو د بله سره يو تړون وکړ. ۲۸
ابراهيم د خپلې رمې څخه اووه

مېږې ببلې کړې. ۲۹ ابي‌ملک د
ابراهیم څخه پوښتنه وکړه: «د څه
دپاره دې دا اووه مېږې ببلې کړې؟»
۳۰ ابراهیم ځواب ورکړ: «دا اووه
مېږې قبولې کړه. په دې کار سره به
ته شاهد یې چې دا څاه ما کیندلې
ده.» ۳۱ په دې سبب هغه ځای د
بیرشبع په نوم یاد شو، چې هغو
دواړو هلته یو د بل سره قسم
خوړلی ؤ.

۳۲ په بیرشبع کې د تړون
جوړولو څخه وروسته ابي‌ملک او د

هغه د لښکر مشر فیکول بېرته د
فلسطینیانو هېواد ته راستانه شول.
۳۳ ابراهیم په بیرشبع کې د غز ونه
وکرله او هلته یې څښتن یعنې ابدي
خدای ته عبادت وکړ. ۳۴ ابراهیم د
فلسطینیانو په هېواد کې د اوږدې
مودې دپاره پاتې شو.

خدای ابراهیم ته امر کوي چې اسحاق قرباني کړي

۱ څه موده وروسته خدای په
ابراهیم باندې ازمېښت وکړ او هغه
ته یې وویل: «ای ابراهیمه!» او

ابراهیم ځواب ورکړ: «هو، زه حاضر یم!»

٢ خدای وویل: «خپل زوی اسحاق چې ستا یوازېنی زوی دی او په تا باندې ډېر ګران دی، واخله او د موریا سیمې ته لاړ شه او هغه په هغه غره باندې چې زه یې درته ښایم زما دپاره د سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړه.» ٣ ابراهیم سهار وختي پاڅېد، د سوځېدونکې نذرانې دپاره یې لرګي مات کړل او هغه یې په خره باندې

بار کړل. خپل دوه نوکران او خپل
زوی اسحاق یې د ځان سره
واخیستل او هغه ځای ته روان شول
چې خدای ورته ویلي وو. ۴ په
درېمه ورځ ابراهیم هغه ځای د
لېرې څخه ولیده. ۵ بیا هغه خپلو
نوکرانو ته وویل: «تاسو دلته د خره
سره پاتې شئ، زه او هلک به هلته
لاړ شو. مونږ به هلته عبادت وکړو
او بېرته به بیا تاسو ته راشو.»

۶ ابراهیم د قربانۍ لرګي خپل
زوی ته په اوږو باندې کېښودل او

خپله يې چاړه او د اور بلولو دپاره يې سکاره واخيستل او دواړه يوځای سره روان شول. ٧ اسحاق خپل پلار ته وويل: «ای پلاره!» هغه ځواب ورکړ: «وايه زما زويه!» هغه وويل: «زه پوهېږم چې ستا سره اور او لرګي شته، خو د سوځېدونکې نذرانې دپاره وری چېرته دی؟» ٨ ابراهيم ځواب ورکړ: «ای زما زويه، خدای به په خپله د سوځېدونکې نذرانې دپاره وری تيار کړي.» او دواړه يوځای سره روان شول.

٩ کله چې هغه ځای ته چې
خدای ورته ویلي وو ورسېدل،
ابراهیم هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ
او په هغه باندې یې لرګي په ترتیب
سره کېښودل. هغه خپل زوی
اسحاق وتاړه او د لرګیو دپاسه یې
څملاوه. ١٠ بیا هغه چاړه
راواخیستله چې خپل زوی حلال
کړي. ١١ خو د څښتن فرښتې د
اسمان څخه هغه ته غږ وکړ: «ای
ابراهیمه، ای ابراهیمه!» هغه ځواب
ورکړ: «زه حاضر یم.» ١٢ هغه
وویل: «هلک ژوبل نه کړې او په

هغه باندې هېڅ ونه کړې! زه اوس
پوه شوم چې ته د خدای څخه
وېرېږې، ځکه چې خپل يوازېنی
زوی دې زما څخه دريغ نه کړ.»

١٣ ابراهيم سترګې پورته کړې او
ويې ليدل چې شاته يې يو پسه دی
چې ښکرونه يې په بوټيو کې نښتي
وو. ابراهيم ورغی، هغه يې راونيوه
او د خپل زوی په ځای يې د
سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني
کړ. ١۴ ابراهيم دغه ځای د «څښتن
به يې تياروي» په نوم ياد کړ او

حتی تر نن ورځې پورې داسې ویل
کیږي: «هغه به د څښتن په غره کې
تیار شي.»

۱۵ د څښتن فرښتې د دوهم ځل
دپاره د اسمان څخه په ابراهیم
باندې غږ وکړ ۱۶ او ویې ویل:
«څښتن داسې وایي: په دې خاطر
چې تا دا کار وکړ او خپل یوازېنی
زوی دې زما څخه دریغ نه کړ، زه
په خپل ذات باندې قسم خورم، ۱۷
زه به په رښتیا سره برکت درکړم او
ستا نسل به لکه د اسمان د ستورو

او هغو شګو په شان چې د بحیرې
په غاړه پرتې دي، زیات کړم. هغوی
به خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي او
د هغوی ښارونه به ونیسي. ۱۸ د
ځمکې ټول قومونه به ستا د اولادې
په وسیله برکت ومومي، ځکه چې تا
زما حکم منلی دی.» ۱۹ نو ابراهیم
بېرته خپلو نوکرانو ته راستون شو او
هغوی ټول یوځای بیرشبع ته لاړل
او ابراهیم په بیرشبع کې پاتې شو.

د ناحور اولاده

۲۰ څه موده وروسته ابراهیم

خبر شو چې د ده د ورور ناحور ښځه میلکه هم مور شوه او زامن یې زیږولي دي: ۲۱ د هغه لومړنی اولاد عوص، د هغه ورور بوز، قمویيل د آرام پلار، ۲۲ او د هغې نور پنځه زامن دا وو: کاسد، حزو، فلداش، یدلاف او بتوییل. ۲۳ د بتوییل څخه ربکا پیدا شوه. میلکې د ابراهیم ورور ناحور ته دا اته زامن وزیږول. ۲۴ ریومه د ناحور وینځې هم طابح، جاحم، تاحش او معکه وزیږول.

د ساره مړینه

١ ساره یوسلو اووه ویشت کاله
ژوندی وه. ٢ هغه په قریت‌اربع
(حبرون) کې چې د کنعان په هېواد
کې دی، مړه شوه او ابراهیم د ساره
دپاره غمجن شو او په هغې پسې یې
وژړل.

٣ بیا ابراهیم د خپلې ښځې د
مړي له څنګه پاڅېده او حیتیانو ته
ورغی او ویې ویل: ٤ «زه دلته
ستاسو په منځ کې پردی او مسافر
یم. یو څه ځمکه په ما باندې خرڅه
کړئ، ترڅو خپله ښځه په کې ښخه

کړم.» ۵ هغوی ځواب ورکړ: ۶
«باداره، زمونږ خبره واوره. مونږ
تاته د یو قوي مشر په سترګه ګورو.
زمونږ په یوه ډېره ښه هدیره کې
خپل مړی ښخ کړه. مونږ هر یو به
خوشحاله شو چې د قبر دپاره ځای
درکړو، ترڅو خپله ښځه په کې
ښخه کړې.» ۷ نو ابراهیم پاڅېد او
د درناوي په خاطر یې هغوی ته
خپل سر ټیټ کړ ۸ او ورته ویې
ویل: «که ستاسو خوښه وي، نو
پرېږدئ چې خپل مړی ښخ کړم.
تاسو زما په خاطر د صوحار د زوی

عفرون څخه وغواړئ ٩ چې د
مکفیلې سمڅه چې د هغه جایداد
دی او د هغه د پټي سرته پرته ده، په
پوره بیه په ما باندې خرڅه کړي. دا
به ستاسو په منځ کې زموږ هدیره
وي.»

١٠ عفرون په خپله د نورو
حیتیانو سره د ښار په دروازه کې د
غونډې په ځای کې ناست ؤ. هغه
ابراهیم ته د ټولو حیتیانو په مخکې
چې هلته حاضر وو ځواب ورکړ،
١١ هغه وویل: «نه، زما باداره! زما

خبره واوره. زه دا پټی او هغه سمڅه
چې په هغه کې ده د خپل قوم په
مخکې تاته درکوم، خپل مړی دې
په کې ښخ کړه.» ۱۲ ابراهیم یوځل
بیا د حیتیانو په وړاندې د درناوي په
خاطر سر ټیټ کړ. ۱۳ هغه د ټولو په
مخکې عفرون ته وویل: «زما خبره
واوره. که چېرې ستا رضا وي، زه به
د پټې بیه درکړم. دا زما له خوا قبوله
کړه، ترڅو خپل مړی هلته ښخ
کړم.» ۱۴ عفرون ځواب ورکړ: ۱۵
«ای زما باداره، زما خبره واوره. د
دې ځمکې بیه څلور سوه د سپینو

زرو سکې دي، خو دا زما او ستا ترمنځ هېڅ شی نه دی. خپل مړی دې په کې ښخ کړه.» ۱۶ نو ابراهیم د عفرون خبره قبوله کړه او هغه بیه چې عفرون د حیتیانو په مخکې ټاکلې وه، یعنې څلور سوه د سپینو زرو سکې عفرون ته وتللې. دا د هغه وزن سره سم وو چې په هغه وخت کې یې د سوداګرانو په منځ کې رواج درلود.

۱۷ په دې ډول د عفرون جایداد چې په مکفیله کې د ممرې په

لمرخاته کې ؤ، هغه د ابراهيم شو. په
هغه کې پټې او هغه سمڅه چې په
هغه پټي کې وه او د هغې ځمکې
شاوخوا ټولې ونې شاملې وې. ۱۸
دا ځمکه د ټولو حيتيانو په مخکې
چې په هغې غونډې کې حاضر وو،
د ابراهيم د جايداد په توګه وپېژندل
شوه.

۱۹ نو ابراهيم خپله ښځه ساره
ممري ته نژدې چې په حبرون کې
ده، د کنعان په خاوره کې د مکفيله
په سمڅه کې ښخه کړه. ۲۰ نو هغه

پټې او سمڅه چې په هغې کې وه، د حیتیانو له خوا ابراهیم ته د هدیرې دپاره د هغه د ملکیت په توګه ورکړل شول.

د اسحاق دپاره ښځه

۱ ابراهیم ډېر زوړ شوی ؤ او خښتن هغه ته په هر کار کې برکت ورکاوه. ۲ ابراهیم خپل ناظر ته چې د هغه په کورنۍ کې د هرڅه واکدار ؤ، وویل: «خپل لاس دې زما د ورون لاندې کېږده. ۳ په دې ډول زه د خښتن یعني د اسمانونو او

ځمکې د خدای په نوم قسم درکوم
چې زما زوی ته به په دې ځای
یعنې د کنعان په خلکو کې ښځه نه
کوې، ۴ بلکې زما وطن او زما
خپلو خپلوانو ته لاړ شه او هلته زما
زوی اسحاق ته ښځه وکړه.»

۵ ناظر پوښتنه وکړه: «که
چېرې انجلۍ ونه غواړي چې خپل
کور پرېږدي او زما سره دې وطن ته
راشي، نو بیا به څنګه کېږي؟ ایا ستا
زوی بېرته هغه وطن ته بوځم چې
ته ورڅخه راوتلی یې؟» ۶ ابراهیم

ځواب ورکړ: «پام کوه چې زما زوی
به بېرته هلته نه بیایې. ۷ څښتن د
اسمانونو خدای زه د خپل پلار د
کور او اصلي وطن څخه راوویستلم
او زما سره یې قسم وخوړ چې دا
وطن به ستا اولادې ته ورکوم. هغه
به خپله فرښته ستا څخه مخکې
ولېږي، ترڅو ته وکولای شې چې په
هغه ځای کې زما زوی ته ښځه
وکړې. ۸ که چېرې هغه انجلۍ په
دې رضا نه شي چې ستا سره راشي،
نو ته به د هغه قسم څخه چې زما
سره دې کړی دی، خلاص یې. خو

په هېڅ حالت کې به زما زوی هلته
نه ورولې.» ٩ نو ناظر خپل لاس د
خپل بادار د ورون لاندې کېښود او
قسم يې وخوړ چې څه چې ابراهيم
د هغه څخه غوښتي هغه به وکړي.

١٠ ناظر د خپل بادار له اوښانو
څخه لس اوښان او هر ډول ښه
شيان د ځان سره واخيستل او د
بين‌النهرين شمال ته هغه ښار ته لاړ
چې ناحور په کې اوسېده. ١١ هغه
مازديګر، يعني کله چې ښځې د اوبو
د راوړلو دپاره راوتلې، هلته ورسېده

او خپل اوښان يې د ښار څخه
دباندې د څاه په غاړه کونده کړل.
١٢ بيا هغه دعا وکړه: «ای څښتنه،
زما د بادار ابراهيم خدايه! نن ما
بريالی کړه او زما د بادار ابراهيم
سره خپله وعده پوره کړه. ١٣ دا دی
زه دلته د څاه په څنګ کې ولاړ يم،
د ښار نجونې د اوبو وړلو دپاره
راځي. ١۴ نو داسې دې وشي چې
کله زه هغې انجلۍ ته ووايم چې
خپل منګی راښکته کړه چې اوبه
وڅښم او هغه ووايي: ‹وڅښه او ستا
اوښانو ته به هم اوبه ورکړم،› نو دا

دې هماغه انجلۍ وي چې د خپل
خدمتګار اسحاق دپاره دې غوره
کړې ده. نو که چېرې داسې وشول،
زه به پوه شم چې تا هغه وعده پوره
کړې ده چې زما د بادار سره دې
کړې وه.»

۱۵ د هغه دعا لا خلاصه شوې
نه وه چې ربکا راورسېدله او د اوبو
منګې يې په اوږو باندې ايښې ؤ.
هغه د بتويیل لور وه او بتويیل د
ميلکه زوی ؤ او ملکه د ابراهيم د
ورور ناحور ښځه وه. ۱۶ هغه يوه

ډېره ښکلې انجلۍ وه او پېغله وه.
هغه ښاه ته ورښکته شوه، خپل
منګی یې د اوبو څخه ډک کړ او
بېرته راپورته شوه. ۱۷ ناظر د هغې
د لیدلو دپاره په منډه ورغی او ویې
ویل: «مهرباني وکړه د خپل منګي
څخه لږې اوبه ماته راکړه.»

۱۸ هغې وویل: «ای زما باداره،
وڅښه.» نو زر یې خپل منګی له
اوږو څخه راښکته کړ او هغه ته یې
اوبه ورکړې چې ویې څښي. ۱۹ کله
چې هغه اوبه وڅښلې، هغې وویل:

«زه به ستا د اوښانو دپاره هم اوبه
راوباسم، ترڅو هغوی هم په اوبو
ماړه شي.» ۲۰ هغې زر خپل منګی
په اخور کې خالي کړ او بېرته په
منډه د اوبو ويستلو دپاره څاه ته
لاړه او د ټولو اوښانو دپاره يې اوبه
راوويستلې. ۲۱ سړي په خاموشۍ
سره هغې ته کتل چې په دې پوه
شي چې څښتن د ده سفر برياله
کړی دی او که نه.

۲۲ کله چې هغې انجلۍ خپل کار
خلاص کړ، نو هغه سړي د سرو زرو

يو قيمتي پېزوان راواخيست او هغې
ته يې په پوزه کړ او همدارنګه دوه د
سرو زرو غټې کړۍګاني يې
راواخيستلې او هغې ته يې په لاس
کړلې. ۲۳ بيا هغه پوښتنه وکړه:
«ماته ووايه چې ته د چا لور يې؟
ايا ستا د پلار په کور کې زموږ
دپاره کوم ځای شته چې شپه په کې
تېره کړو؟» ۲۴ هغې ځواب ورکړ:
«زه د بتوييل لور او د ناحور او
ميلکې لمسۍ يم.» ۲۵ هغې زياته
کړه: «زموږ سره بوس او وابنه
پربمانه دي او د شپې د تېرولو دپاره

ځای هم شته.»

26 بیا هغه سرې په سجده
پرېوت او د څښتن عبادت يې وکړ،
27 ويې ويل: «ثنا دې وي څښتن
ته، زما د بادار ابراهيم خدای ته چې
هغه وعده يې پوره کړه چې زما د
بادار سره يې کړې وه. څښتن ما ته
په دې سفر کې د خپل بادار د
خپلوانو کور ته لارښوونه وکړه.» 28
هغه پېغله په منډه خپل کور ته لاړه
او خپلې کورنۍ ته يې ټوله کيسه
وکړه. 29 نو د ربکا يو ورور ؤ چې

لابان نومېده. لابان په منډه دباندې
ووت او د ابراهیم د ناظر پسې ځاه
ته ورغی. ۳۰ لابان د خپلې خور
ربکا په پوزه پېزوان او په لاسونو
باندې کړۍ ګانې ولیدلې او د هغې
څخه يې هغه خبرې واورېدلې چې
هغه سړي ورته کړې وې. نو دی
ورغی او ويې لیدل چې د ابراهیم
ناظر د ځاه په غاړه د اوښانو سره
ولاړ دی. ۳۱ هغه وویل: «زما سره
کور ته راشه. ته داسې سړی يې چې
څښتن درته برکت درکړی دی. ولې
دباندې ولاړ يې؟ ما ستا دپاره په

خپل کور کې کوټه او ستا د اوښانو
دپاره ځای تيار کړی دی.»

٣٢ نو هغه سړی کور ته ننوت او
هغوی د اوښانو څخه بارونه راښکته
کړل او اوښانو ته يې بوس او واښه
ورکړل. بيا لابان د ابراهيم ناظر او د
هغه کسانو ته اوبه راوړلې چې خپلې
پښې ووينځي. ٣٣ بيا د ناظر په
مخکې ډوډی کېښودله شوه، خو هغه
وويل: «تر هغې پورې به زه ډوډی
ونه خورم، ترڅو مې خپله خبره نه
وي کړې.» لابان وويل: «نو بيا

ووايه.»

۳۴ نو هغه ویل: «زه د ابراهیم
ناظر یم. ۳۵ څښتن زما بادار ته
زیات برکت ورکړی دی او هغه
شتمن شوی دی او هغه ته یې رمې
او پادې، سپین زر او سره زر،
غلامان او وینځې، اوښان او خره
ورکړي دي. ۳۶ زما د بادار د ښځې
ساره ښخه په زوړ عمر کې زوی
پیدا شو او هرڅه چې زما بادار
درلودل هغه ته یې ورکړل. ۳۷ زما
بادار ماته قسم راکړ او ویې ویل

چې زما زوی ته به د کنعانيانو د
لورګانو څخه چې زه د هغو په منځ
کې اوسېږم، ښځه نه کوې. ۳۸ بلکې
زما د پلار کورنۍ او زما خپلې
قبيلې ته لاړ شه او زما زوی ته
ښځه وکړه. ۳۹ بيا ما د خپل بادار
څخه پوښتنه وکړه: ‹که چېرې انجلۍ
زما سره رانه شي، نو بيا څه وکړم؟›
۴۰ هغه ځواب راکړ: ‹هغه څښتن
چې زه يې پيروي کوم هغه به خپله
فرښته ستا سره ولېږي او ستا سفر به
برياله کړي، ترڅو ته وکولای شې
چې زما زوی ته زما د خپلې قبيلې

او زما د پلار د کورنۍ څخه بېځه وکړې. (۴۱) کله چې ته زما قبیلې ته ورشې، نو زما د قسم څخه به خلاص شې، حتی که هغوی د انجلۍ د درکولو څخه انکار هم وکړي، ته به زما د قسم څخه خلاص یې.›

(۴۲) کله چې نن زه څاه ته راغلم، ما وویل: ‹ای څښتنه، زما د بادار ابراهیم خدایه! که ستا رضا وي، نو ماته په دې سفر کې چې راغلی یم برې راکړه. (۴۳) دا دی زه دلته د دې څاه په غاړه ولاړ یم. نو داسې دې

وشي چې کومه انجلۍ چې د اوبو د ورړلو دپاره راځي، نو زه به د هغې ښځه وغواړم چې د خپل منګي ښځه ماته لږې اوبه راکړي. ۴۴ که چېرې هغه راته ووايي چې وڅښه او زه به ستا د اوښانو دپاره هم اوبه راوباسم، نو دا دې هماغه انجلۍ وي چې څښتن زما د بادار د زوی دپاره غوره کړې ده.› ۴۵ مخکې له دې چې زما دعا خلاصه شي، ربکا د خپل منګي سره چې په اوږو يې ايښی ؤ، راغله. هغه ښاه ته ښکته شوه او اوبه يې راوويستلې او ما

هغې ته وويل: ‹لړې اوبه راکړه چې
زه يې وڅښم.› ۴۶ هغې زر خپل
منګی د اوږو څخه راښکته کړ او
ويې ويل: ‹وڅښه. زه به ستا اوښانو
ته هم اوبه ورکړم.› نو بيا ما وڅښلې
او هغې اوښانو ته هم اوبه ورکړې.
۴۷ د هغې څخه مې پوښتنه وکړه:
‹ته د چا لور يې؟› نو هغې وويل:
‹زه د بتوييل لور يم او د ناحور او
ميلکه لمسۍ يم.› نو د هغې په پوزه
کې مې پېزوان واچاوه او په لاسونو
کې مې ورته کړۍګانې واچولې. ۴۸
ما سجده وکړه او د څښتن عبادت

مې وکړ او د خپل بادار ابراهيم
څښتن خدای مې وستايه چې ماته
يې سمه لاره وښودله چې د خپل
بادار د ورور لمسۍ د هغه زوی ته
وکړم. ۴۹ نو اوس که چېرې زما د
بادار سره وفاداري او تلپاتې مينه
کوې هم راته ووايه او که نه يې
کوې هم ماته ووايه، ترڅو زه
پرېکړه وکړم چې بل چېرته لاړ
شم.»

۵۰ لابان او بتوييل ځواب ورکړ:
«څرنګه چې دا خبره د څښتن له

خوا ده، نو مونږ په دې هکله پرېکړه نه شو کولای. ۵۱ دا دی ربکا حاضره ده هغه درسره واخله او ځه. لکه څنګه چې ښښتن په خپله ویلي دي، هغه دې ستا د بادار د زوی ښځه شي.» ۵۲ څنګه چې د ابراهیم ناظر دا خبره واورېدله، نو سجده یې وکړه او د ښښتن عبادت یې وکړ. ۵۳ بیا ناظر کالي، د سپینو زرو او سرو زرو ګاڼې راوویستل او ربکا ته یې ورکړل او د هغې ورور او مور ته یې هم قیمتي سوغاتونه ورکړل.

۵۴ بیا د ابراهیم ناظر او د هغه
کسانو وخوړل او وڅښل او شپه يې
هلته تېره کړه. کله چې هغوی سهار
پاڅېدل، ناظر وویل: «ما رخصت
کړه چې بېرته خپل بادار ته لاړ
شم.» ۵۵ خو د ربکا ورور او مور
وویل: «انجلۍ دې یوه هفته یا لس
ورځې زمونږ سره پاتې شي، بیا
تاسو کولای شئ چې لاړ شئ.» ۵۶
خو هغه وویل: «مونږ مه ایساروئ.
څښتن زما سفر بریالی کړی دی،
پرېږدئ چې بېرته خپل بادار ته لاړ
شم.» ۵۷ هغوی وویل: «راځئ چې

انجلۍ راوغواړو او په دې هکله د

هغې څخه پوښتنه وکړو.» ۵۸ نو

هغوی ربکا راوغوښتله او پوښتنه یې

ترې وکړه: «ایا د دې سړي سره

ځې؟» هغې وویل: «هو، ځم.»

۵۹ نو هغوی خپله خور ربکا او

د هغې زړه نوکره د ابراهیم د ناظر او

د هغه د کسانو سره ولېږلې. ۶۰

هغوی د ربکا دپاره برکت وغوښت

او ورته یې وویل:

ای زمونږ خورې! ته دې شې

مور د ميليونونو اولادونو

فتح دې کړي ښارونه
ستا اولاده د
دښمنانو خپلو

٦١ بيا ربکا او د هغې وينځې
تيارې شوې او په اوښانو باندې
سپرې شوې او د سړي سره روانې
شوې. نو ناظر ربکا د ځان سره
واخيستله او لاړ.

٦٢ په دې وخت کې اسحاق د
بئرلحي رئي څخه راغلی ؤ او د

کنعان په جنوب کې اوسېده. ۶۳ یو
ماښام اسحاق په پټیو کې چکر
واهه. څنګه چې هغه خپلې سترګې
پورته کړې ویې لیدل چې اوښان
راروان دي. ۶۴ ربکا هم خپلې
سترګې پورته کړې او اسحاق یې
ولیده، نو د اوښ څخه راښکته شوه
۶۵ او د ناظر څخه یې پوښتنه وکړه:
«هغه سړی څوک دی چې په پټې
کې زموږ خوا ته راروان دی؟» ناظر
ځواب ورکړ: «هغه زما بادار دی.»
نو هغې خپل ځادر راواخیست او
خپل ځان یې وربانديې پټ کړ.

۶۶ کوم کارونه چې ناظر کړي
وو، هغه ټول يې اسحاق ته بيان
کړل. ۶۷ اسحاق ربکا د خپلې مور
ساره خېمې ته راوستله او د هغې
سره يې واده وکړ. نو ربکا د هغه
ښځه شوه او د هغې سره يې مينه
کوله او اسحاق د خپلې مور د مړينې
څخه وروسته تسلي ومونده.

د ابراهيم نور اولادونه

(لومړی تواريخ ۱:۳۲–۳۳)

۱ ابراهيم بله ښځه وکړه چې
نوم يې قطوره ۇ. ۲ د هغې څخه د

ابراهیم زامن زمران، یقشان، مدان، مدیان، یشباق او شوحا پیدا شول. ۳ یقشان د شیبا او ددان پلار ؤ او آشوریم، لطوشیم او لیومیم د ددان اولاده وه. ۴ عیفه، عیفر، حنوک، ابیداع او الداعه د مدیان زامن وو. دا ټول د قطورې اولاده وه.

۵ ابراهیم خپله ټوله شتمني اسحاق ته پرېښودله. ۶ خو هغه لا ژوندی ؤ چې د خپلو وینځو زامنو ته یې سوغاتونه ورکړل او هغوی یې د خپل زوی اسحاق څخه د ختیځ

خواته لېرې ولېږل.

د ابراهيم مړينه

٧ ابراهيم پوره يوسلو پنځه اويا
کاله ژوند وکړ. ٨ هغه په پاخه عمر
کې مړ شو او د خپلو نيکونو سره
يوځای شو. ٩ د هغه زامنو اسحاق
او اسماعيل هغه ممرې ته نژدې د
حيتي صوحار د زوی عفرون په پټي
کې د مکفيله په سمڅه کې ښخ کړ.
١٠ دا هغه پټی ؤ چې ابراهيم د
حيتيانو څخه په بيه اخيستی ؤ.
ابراهيم او د هغه ښځه ساره دواړه په

هغه کې بنخ کړای شول. ۱۱ د
ابراهیم د مرګ څخه وروسته خدای
د هغه زوی اسحاق ته برکت ورکړ
او اسحاق بئرلحي ريي ته نژدې
اوسېده.

د اسماعیل اولاده

(لومړی تواریخ ۱:۲۸–۳۱)

۱۲ دا د ابراهیم د زوی اسماعیل
اولاده ده. دا هغه اسماعیل ؤ چې د
ساره د مصرۍ وینځې هاجرې څخه
پیدا شوی ؤ. ۱۳ د اسماعیل د زامنو
نومونه د هغوی د زیږېدلو د ترتیب

له مخې چې په لست کې ليکل شوي دي دا دي: د اسماعيل مشر زوی نبايوت، قيدار، ادبيل، مبسام، ⑭ مشماع، دومه، مسا، ⑮ حداد، تيما، يطور، نافيش او قدمه. ⑯ دا د اسماعيل زامن وو او دا د دولسو قبيلو د مشرانو نومونه وو چې د هغوی د کليو او کمپونو له مخې وو. ⑰ اسماعيل پوره د يوسلو اووه دېرشو کالو په عمر مړ شو او د خپلو نيکونو سره يوځای شو. ⑱ د هغه اولاده د شور او حويلې ترمنځ سيمه کې اوسېدله چې د مصر پولې

ته نژدې د آشور په لاره پرته ده.
هغوی د خپلو ټولو ورونو سره په دښمنۍ کې ژوند کاوه.

یعقوب او عیسو

۱۹ دا د ابراهیم د زوی اسحاق اولاده ده: د ابراهیم څخه اسحاق پیدا شو. ۲۰ اسحاق د څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د ربکا سره یې واده وکړ. هغه د آرامي بتوییل چې د بین‌النهرین څخه ؤ، لور او د لابان خور وه. ۲۱ اسحاق د خپلې ښځې په خاطر چې شنډه وه، څښتن ته

دعا وکړه. څښتن د هغه دعا قبوله کړه او د هغه ښځه ربکا امیدواره شوه. ۲۲ مخکې له دې چې ربکا اولاد وزیږوي، هغه پوه شوه چې هغه به غبرګوني وزیږوي، ځکه چې هغې دا احساس کړه چې هغوی د مور په نس کې یو د بل سره جګړه کوي. هغې وویل: «زما سره ولې داسې کیږي؟» نو هغې د څښتن څخه پوښتنه وکړه.

۲۳ څښتن هغې ته وویل:

ستا دواړو زامنو څخه

جوړ به شي دوه رقيب
قومونه

هغو دواړو کې به کشر وي
قوي

او مشر به وي غلام د
هغه

۲۴ کله چې د هغې د اولاد د
زیږولو وخت راورسېد، د هغې څخه
غبرګوني پیدا شول. ۲۵ لومړنی زوی

چې پیدا شو، هغه سور ؤ او د هغه ټول بدن لکه د ببرې چپنې په شان ؤ، نو د هغه نوم یې عیسو کېښود.

٢۶ د هغه څخه وروسته د هغه ورور پیدا شو او هغه د عیسو پونده په خپل لاس کې کلکه نیولې وه، نو ځکه د هغه نوم یعقوب شو. اسحاق د شپېتو کالو په عمر ؤ چې دوی پیدا شول.

عیسو خپل د مشرتوب حق خرڅوي

٢٧ هلکان لوی شول. عیسو یو تکړه ښکاري او داسې سړی ؤ چې

صحرا یې خوښېدله، خو یعقوب یو
ارام سړی ؤ او د کور څخه به نه
وت. ۲۸ اسحاق د عیسو سره مینه
کوله، ځکه چې هغه د هغو حیواناتو
غوښه خوړله چې عیسو به ښکار
کول. خو په ربکا باندې یعقوب ګران
ؤ.

۲۹ یوه ورځ یعقوب د قورمې په
پخولو باندې بوخت ؤ. عیسو د
ښکار څخه راغی او ډېر وږی ؤ ۳۰
او یعقوب ته یې وویل: «زه د لوږې
له لاسه مړ کېږم، د دې لوبیا له

قورمې ښخه لږه راکړه!» (په دې
خاطر يې په هغه باندې د ادوم نوم
هم کېښنود.) ٣١ يعقوب ځواب ورکړ:
«لومړی په ما باندې خپل د
مشرتوب حق خرڅ کړه.»

٣٢ عيسو وويل: «ګوره، زه مړ
کېږم. دا مشرتوب ماته څه ګټه
رسوي؟» ٣٣ خو يعقوب وويل:
«لومړی ماته قسم وخوره.» نو هغه
قسم وخوړ او خپل د مشرتوب حق
يې په يعقوب باندې خرڅ کړ. ٣٤ بيا
يعقوب عيسو ته لږه ډوډی او قورمه

ورکړه. هغه خوراک او څښناک وکړ، بیا پاڅېده او لاړ. نو عیسو د خپل مشرتوب حق ته په سپکه سترګه وکتل.

اسحاق او ابي‌ملک

١ په هغه وطن کې برسېره په هغې قحطۍ باندې چې پخوا د ابراهیم په وخت کې راغلې وه، بله قحطي هم راغله. اسحاق د فلسطینیانو پاچا ابي‌ملک ته چې په جرار کې ؤ، ورغی. ٢ څښتن اسحاق ته ښکاره شو او ویې ویل:

«مصر ته مه ځه. په همدې وطن کې
په هغه ځای کې چې زه يې درته
وايم، اوسېږه. ۳ همدلته اوسېږه. زه
به ستا سره مل يم او برکت به
درکړم. زه به تا او ستا اولادې ته دا
ټوله سيمه درکړم او په هغې وعدې
باندې به ټينګ ولاړ يم چې ستا د
پلار ابراهيم سره مې کړې وه. ۴
ستا اولاده به د اسمان د ستورو په
شان زياته کړم او هغوی ته به دا
ټوله سيمه ورکړم. ستا د اولادې په
وسيله به د ځمکې په مخ ټول
قومونه برکت ومومي، ۵ ځکه چې

ابراهیم زما اطاعت کړی دی او زما په ټولو حکمونو او قوانینو باندې یې عمل کړی دی.»

۶ نو اسحاق په جرار کې پاتې شو. ۷ کله چې د هغه ځای خلکو د اسحاق څخه د ربکا په اړه پوښتنه وکړه، هغه وویل: «هغه زما خور ده.» ځکه هغه وېرېده چې داسې ووایي چې هغه زما ښځه ده. هغه فکر کاوه چې د هغه ځای خلک به هغه د ربکا په خاطر ووژني، ځکه چې هغه ډېره ښکلې وه. ۸ څرنګه

چې اسحاق هلته زيات وخت تېر
کړ، نو ابي‌ملک د فلسطينيانو پاچا د
کړکۍ څخه لاندې وکتل او ويې
ليدل چې اسحاق خپله ښځه ربکا په
غېږ کې نيولې وه او هغه يې ښکلوله.
٩ نو ابي‌ملک اسحاق راوغوښت او
ورته ويې ويل: «هغه په رښتيا سره
ستا ښځه ده! نو ولې دې وويل چې
هغه ستا خور ده؟» اسحاق ځواب
ورکړ: «ما فکر وکړ چې کېدای شي
د هغې په خاطر ووژل شم.» ١٠
ابي‌ملک وويل: «تا زمونږ سره څه
وکړل؟ کېدای شو چې زما د کسانو

څخه کوم يو ستا د ښځې سره
څملاستلی وای او مونږ به دې
ګناهکار کړي وای.» ۱۱ ابي‌ملک
ټولو خلکو ته خبرداری ورکړ: «که
هرڅوک د دې سړي يا دې ښځې
سره بد چلند وکړي هغه به ووژل
شي.»

۱۲ اسحاق په هغې ځمکې کې
فصل وکاره او په هغه کال يې چې
څه کرلي وو د هغې څخه يې يو په
سل حاصل واخيست، ځکه چې
څښتن هغه ته برکت ورکړ. ۱۳

اسحاق ورځ په ورځ نېکمرغه کېده او هغه ډېر شتمن سړی شو. ۱۴ هغه دومره زیاتې رمې، پادې او غلامان درلودل چې فلسطینیانو ورباندې بخیلي کوله. ۱۵ نو هغه ټولې څاګانې چې د هغه د پلار ابراهیم غلامانو د هغه د پلار په وخت کې کیندلې وې، فلسطینیانو هغه د خاورو څخه ډکې کړلې.

۱۶ نو بیا ابي‌ملک اسحاق ته وویل: «ته زمونږ څخه ډېر قوي شوی یې، نو زمونږ د وطن څخه لاړ

شه.» ۱۷ نو اسحاق د هغه ځای
شخه لاړ او د جرار په دره کې یې
خېمې ودرولې او هلته پاتې شو. ۱۸
اسحاق هغه څاګانې چې د هغه د
پلار ابراهيم په وخت کې کیندل
شوې وې او فلسطینیانو هغه د
ابراهيم د مرګ څخه وروسته بندې
کړې وې، بېرته وکیندلې او هماغه
نومونه یې ورباندې کېښودل چې
پلار یې ورباندې ایښي وو.

۱۹ د اسحاق غلامانو په دې دره
کې یوه څاه وکیندله چې تازه اوبه

يې درلودلې. ٢٠ خو د جرار شپنو د اسحاق د شپنو سره دعوه پيل کړه او ويې ويل: «دا زمونږ اوبه دي!» نو اسحاق هغه ځاه د عسق يعنې دعوې په نوم ياده کړه.

٢١ د اسحاق غلامانو بله ځاه وکيندله او په هغې باندې يې هم دعوه وکړه او هغه يې د سيتنه په نوم ياده کړه. ٢٢ او له هغه ځای ځخه يې کډه وکړه او بله ځاه يې وکيندله، خو په هغې باندې چا دعوه ونه کړه او هغه يې د رحوبوت په نوم ياده

کړه او ويې ويل: «اوس څښتن مونږ ته ځای راکړی دی او په دې خاوره کې به نېکمرغه شو.»

٢٣ اسحاق له هغه ځای څخه بيرشبع ته لاړ. ٢٤ په هماغه شپه څښتن هغه ته ښکاره شو او ورته ويې ويل: «زه ستا د پلار ابراهيم خدای يم. مه وېرېږه، ځکه چې زه ستا سره مل يم او برکت به درکړم او ستا اولاده به د خپل خدمتګار ابراهيم په خاطر زياته کړم.» ٢٥ اسحاق هلته د قربانۍ ځای جوړ کړ

او د ښنبتن عبادت يې وکړ. بيا يې
په هغه ځای کې خپلې خېمې
ودرولې او د هغه غلامانو هلته يوه
بله څاه وکيندله.

د اسحاق او ابي‌ملک ترمنځ د روغې جوړې تړون

۲۶ يوه ورځ ابي‌ملک د خپل
مشاور احوزات او د خپلو لښکرو د
مشر فيکول سره د جرار څخه د
اسحاق د ليدلو دپاره راغی. ۲۷
اسحاق د هغوی څخه پوښتنه وکړه:
«تاسو خو زما سره دښمني کوله او

زه مو د خپل وطن ښځه وشړلم. نو اوس ولې زما د لیدلو دپاره راغلي یئ؟» (۲۸) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ ولیدل چې ښښتن په رښتیا ستا سره مل دی، نو مونږ ووېل چې زمونږ او ستاسو ترمنځ دې داسې یو قوي تړون وي (۲۹) چې مونږ ته زیان راونه رسوئ، لکه څنګه چې مونږ زیان نه دی دررسولی، بلکې ستا سره مو ښه چلند کړی دی او ته مو په سلامتۍ سره لېږلی یې. اوس ښښتن برکت درکړی دی.» (۳۰)

اسحاق د هغوی دپاره مېلمستیا

تیاره کړه او هغوی وخوړل او وخښل. ۳۱ سهار وختي هغوی پاڅېدل او یو بل ته يې قسم ورکړ. اسحاق هغوی رخصت کړل او په سلامتۍ سره د هغه څخه لاړل.

۳۲ په هماغه ورځ د اسحاق غلامان راغلل او هغه ته يې د هغې څاه په اړه خبر ورکړ چې دوی کیندلې وه. هغوی وویل: «مونږ اوبه وموندلې.» ۳۳ نو هغه يې د شبع په نوم یاده کړه. تر نن ورځې پورې هغه ښار د بیرشبع په نوم یادیږي.

د عیسو ښځې

۳۴ کله چې عیسو څلوېښت کلن
شو، د بیري حیتي د لور یودیه او د
ایلون حیتي لور بسمې سره یې واده
وکړ. ۳۵ خو هغوی د اسحاق او
ربکا ژوند تریخ کړ.

یعقوب د اسحاق څخه برکت اخلي

۱ کله چې اسحاق زوړ شو، نو
د هغه سترګې دومره کمزورې شوې
چې نور یې څه شی نه شو لیدلی.
هغه خپل مشر زوی عیسو

راوغوښت او هغه ته يې وويل: «ای زما زويه!» هغه ځواب ورکړ: «څه وايې؟» ٢ اسحاق وويل: «زه اوس زوړ شوی يم او مرګ ته نژدې شوی يم. ٣ نو اوس خپله لينده او غشي واخله، صحرا ته لاړ شه او زما دپاره ښکار وکړه. ٤ زما دپاره داسې خوندور خوراک چې زه يې خوښوم تيار کړه او ماته يې راوړه چې ويې خورم، ترڅو د خپل مرګ څخه مخکې برکت درکړم.»

٥ کله چې اسحاق د خپل زوی

عيسو سره خبرې کولې، ربکا هغه
واورېدلې. نو عيسو د ښکار دپاره
صحرا ته لاړ. ۶ ربکا خپل زوی
يعقوب ته وويل: «ګوره، ما واورېدل
چې ستا پلار ستا ورور عيسو ته
وويل: ۷ ‹زما دپاره د ښکار غوښه
راوړه او خوندور خوراک ورخخه
تيار کړه چې ويې خورم او د خپل
مرګ څخه مخکې د څښتن په
حضور کې برکت درکړم.› ۸ نو
اوس ای زما زويه، په غور سره
واوره او څه چې درته وايم
هماغسې وکړه. ۹ رمې ته ورشه او

دوه ډېر ښه سېرلي راته راوله، ترڅو
ستا د پلار دپاره داسې خوندور
خوراک تيار کړم چې هغه يې
خوښوي. ۱۰ بيا هغه دې پلار ته
يوسه چې ويې خوري، ترڅو د
خپل مرګ څخه مخکې برکت
درکړي.»

۱۱ يعقوب خپلې مور ربکا ته
وويل: «خو زما ورور عيسو ببر
سړی دی او زه ښويه پوستکی لرم.
۱۲ که پلار مې په ما باندې لاس
ووهي، نو بيا به څه کيږي؟ دی به

پوه شي چې زه هغه غولوم، نو د برکت په ځای به په ځان باندې لعنت راولم.» ۱۳ مور یې ځواب ورکړ: «ای زما زویه! ستا لعنت دې په ما باندې وي، ته یوازې هغه څه وکړه چې زه یې درته وایم. لاړ شه او ماته سېرلي راوله.» ۱۴ نو یعقوب لاړ او هغه یې خپلې مور ته راوستل او هغې داسې خوندور خوراک تیار کړ چې د هغه د پلار خوښېده. ۱۵ بیا ربکا د خپل مشر زوی عیسو تر ټولو ښه کالي چې د هغې سره په کور کې وو، راواخیستل او خپل

کشر زوی یعقوب ته یې واغوستل.
۱۶ همدارنګه هغې د سېرلي په
پوستکي باندې د هغه لاسونه او د
ورمېږ هغه ځای پټ کړ چې وېښتان
یې نه درلودل. ۱۷ هغې هغه خوندور
خوراک او ډوډی چې پخه کړې یې
وه، خپل زوی یعقوب ته ورکړل.

۱۸ هغه خپل پلار ته ورغی او
ویې ویل: «ای زما پلاره!» هغه
ځواب ورکړ: «څه وایې، ای زما
زویه؟ ته څوک یې؟» ۱۹ یعقوب
خپل پلار ته وویل: «زه ستا مشر

زوی عیسو یم، تا چې خنګه راته

ویلي وو، ما هماغسې وکړل. کښېنه

او زما د ښکار غوښه وخوره، ترڅو

ماته خپل برکت راکړې.» ۲۰

اسحاق د خپل زوی څخه پوښتنه

وکړه: «ای زما زویه، دومره زر دې

خنګه پیدا کړه؟» یعقوب ځواب

ورکړ: «ستا څښتن خدای زما سره

مرسته وکړه او هغه مې پیدا کړه.»

۲۱ بیا اسحاق یعقوب ته وویل:

«ای زما زویه، رانژدې شه چې لاس

درباندې ووهم، ترڅو پوه شم چې

ته ربښتیا زما زوی عیسو یې که نه.»
٢٢ یعقوب خپل پلار اسحاق ته
ورنژدې شو او پلار یې په هغه
باندې لاس وواهه او ویې ویل:
«اواز دې د یعقوب د اواز په شان
دی، خو لاسونه دې د عیسو د
لاسونو په شان دي.» ٢٣ اسحاق
هغه ونه پېژانده، ځکه چې د هغه
لاسونه د عیسو د لاسونو په شان ببر
وو، نو ورنژدې شو چې هغه ته
برکت ورکړي. ٢٤ هغه پوښتنه وکړه:
«ایا ته په ربښتیا سره زما زوی
عیسو یې؟» یعقوب ځواب ورکړ:

«هو، زه یم.»

۲۵ اسحاق وویل: «ماته ستا د
ښکار غوښه راوړه چې ویې خورم،
ترڅو خپل برکت درکړم.» یعقوب
هغه اسحاق ته راوړله او هغه
وخوړله او یو څه شراب یې هم
راوړل او هغه وڅښل. ۲۶ بیا د هغه
پلار اسحاق ورته وویل: «ای زما
زویه، رانژدې شه او ما ښکل کړه.»
۲۷ نو یعقوب ورنژدې شو او هغه
یې ښکل کړ. نو کله چې اسحاق د
هغه کالي بوی کړل، نو ده ته یې

برکت ورکړ او ویې ویل: «زما د
زوی خوږ بوی د هغې صحرا د بوی
په شان دی چې ښښتن هغې ته
برکت ورکړی دی. ۲۸ خدای دې
تاته د اسمان نه پرخه درکړي او ستا
ځمکه دې حاصلخیزه کړي! او
پریمانه غلې دانې او شراب دې
درکړي. ۲۹ قومونه دې ستا غلامان
شي او تاته دې د درناوي په خاطر
سر ټیټوي او ته دې په خپلو
خپلوانو باندې حکم چلوې او ستا د
مور اولاده دې تاته سر ټیټوي.
څوک چې په تا باندې لعنت ووایي،

په هغه باندې دې لعنت وي او
څوک چې برکت درکوي، په هغه
دې برکت وي.»

عیسو د اسحاق څخه برکت غواړي

۳۰ سمدلاسه وروسته له دې چې
هغه له برکت ورکولو څخه وزګار
شو او یعقوب لاړ، د یعقوب ورور
عیسو د ښکار څخه راغی. ۳۱ هغه
هم خوندور خوراک تیار کړ او خپل
پلار ته یې راوړ او ویې ویل: «ای
پلاره، راپاڅېږه او زما د ښکار لږه
غوښه وخوره، ترڅو ماته برکت

راکړې.»

۳۲ اسحاق د هغه څخه پوښتنه
وکړه: «ته څوک يې؟» هغه ځواب
ورکړ: «زه ستا زوی يم، ستا مشر
زوی عيسو.» ۳۳ اسحاق سخت
ولړزېده او ويې ويل: «نو بيا هغه
څوک ؤ چې ښکار يې کړی ؤ او
غوښه يې ماته راوړې وه؟ او
همدااوس ستا د راتللو څخه مخکې
مې هغه وخوړله او هغه ته مې برکت
ورکړ او هغه به بېرته نه اخيستل
کيږي.»

۳۴ کله چې عیسو د خپل پلار
خبرې واورېدلې، هغه په لوړ او
سخت اواز سره چیغې ووهلې او
خپل پلار ته یې وویل: «ای زما
پلاره، ماته هم برکت راکړه.» ۳۵
اسحاق ځواب ورکړ: «ستا ورور
دلته راغی، زه یې وغولولم او ستا
برکت یې واخیست.»

۳۶ عیسو وویل: «ایا په هغه
باندې یې د یعقوب نوم په حقه نه
دی ایښی؟ ځکه چې هغه زه دوه
وارې وغولولم. لومړی یې زما ځخه

د مشرتوب حق واخیست او اوس
يې زما برکت واخیست.» نو هغه
پوښتنه وکړه: «ایا ماته دې کوم
برکت نه دی ساتلی؟»

۳۷ اسحاق عیسو ته په ځواب
کې وویل: «هغه مې په تا باندې
بادار کړی دی او د هغه ټول خپلوان
مې د هغه غلامان کړل او هغه ته مې
غلې دانې او شراب ورکړي دي. نو
ای زویه! اوس زه ستا دپاره څه
وکړم؟»

٣٨ عيسو بیا خپل پلار ته وویل:
«ای زما پلاره، ایا ستا سره یوازې
یو برکت ؤ؟ ماته هم برکت راکړه!»
بیا عیسو په لوړ اواز سره وژړل.

٣٩ اسحاق هغه ته وویل:

پرخه به نه وي له اسمانه ستا
دپاره

نه به ځمکه
حاصلخېزه وي د
ستا

۴۰ ژوند به کړې په خپله توره

يې غلام به د خپل
ورور

خو چې ته کله ياغي شې

کړې به مات د هغه
جغ

له خپلې غاړې څخه

يعقوب لابان ته تښتي

۴۱ عيسو د يعقوب سره د هغه

برکت له امله چې پلار يې يعقوب ته ورکړی ؤ، کينه پيدا کړه. هغه د خپل ځان سره وويل: «زما پلار مرګ ته نژدې دی او هغه به مړ شي، بيا به خپل ورور يعقوب ووژنم.»

٤٢ کله چې ربکا د خپل مشر زوی عيسو د پلان څخه خبره شوه، هغې خپل کشر زوی يعقوب راوغوښت او ورته ويې ويل: «غوږ ونيسه، ستا ورور عيسو تاته دسيسه جوړوي چې ستا څخه د هغو کارونو بدل واخلي چې تا کړي دي

او تا ووژني. ۴۳ نو اوس ای زما زویه، هغه کار وکړه چې زه یې درته وایم. سمدلاسه زما ورور لابان ته چې په حران کې دی، وتښته. ۴۴ د هغه سره د لږ وخت دپاره پاتې شه، ترڅو ستا د ورور قهر سوړ شي ۴۵ او هغه څه چې تا ورسره کړي دي، هغه هېر کړي. نو بیا به خبر درولېږم چې له هغه ځای څخه بېرته راشې. تاسو دواړه ولې په یوه ورځ کې له لاسه ورکړم؟»

اسحاق یعقوب لابان ته ورلېږي

۴۶ ربکا اسحاق ته وویل: «د
دې حیتي ښځو له لاسه د خپل
ژوند څخه بېزاره شوې یم. که
چېرې یعقوب د دې حیتي ښځو
څخه د کومې حیتي انجلۍ سره واده
وکړي، نو د دې ژوند څخه به ماته
مرګ ښه وي.»

۱ اسحاق یعقوب راوغوښت،
هغه ته یې برکت ورکړ او حکم یې
ورته وکړ: «د کنعانۍ انجلۍ سره
واده ونه کړې. ۲ همدااوس
بین‌النهرین ته د خپل نیکه بتوییل

کور ته لاړ شه او هلته د خپل ماما
لابان د لورګانو څخه خپل ځان ته
ښځه وکړه. ۳ مطلق قادر خدای
دې برکت درکړي او ډېر اولادونه
دې درکړي، ترڅو ستا څخه ډېر
قومونه پیدا شي. ۴ هغه دې تا او
ستا اولادې ته د ابراهیم په شان
برکت درکړي او د هغې ځمکې
خاوند شي چې خدای ابراهیم ته
ورکړې ده او ته په کې اوس د یو
پردي په شان اوسېږې.» ۵ نو
اسحاق یعقوب ولېږه او هغه
بین‌النهرین ته د بتوییل آرامي زوی د

يعقوب او عيسو د مور ربکا ورور
لابان ته ورغی.

عیسو بله ښځه کوي

۶ عیسو پوه شو چې اسحاق
يعقوب ته برکت ورکړ او هغه يې
بين‌النهرين ته ولیږه چې په هغه
ځای کې ځان ته ښځه وکړي. هغه
په دې هم پوه شو چې کله اسحاق
هغه ته برکت ورکاوه، هغه ته يې
حکم وکړ چې د کنعانی انجلۍ سره
به واده نه کوي. ۷ هغه خبر شو
چې يعقوب د خپل مور او پلار

اطاعت وکړ او بين‌النهرين ته لاړ.

٨ عيسو په دې پوهېده چې د هغه پلار اسحاق کنعانی ښځې نه خوښوي. ٩ نو هغه د ابراهيم زوی اسماعيل ته لاړ او سره له دې چې نورې ښځې يې هم درلودلې، د اسماعيل د لور محلت سره يې چې د نبايوت خور وه، واده وکړ.

په بيت‌ييل کې د يعقوب خوب ليدل

١٠ يعقوب د بيرشبع څخه حران ته روان شو. ١١ کله چې نوموړی يو ځای ته ورسېده، لمر پرېوتی ؤ. هغه

د شپې هلته پاتې شو او یوه تیږه یې راواخیستله، د خپل سر لاندې یې کېښودله او په هغه ځای کې ویده شو. ۱۲ هغه په خوب کې یوه زینه ولیدله چې په ځمکه باندې ولاړه وه او سر یې اسمان ته رسېده او د خدای فرښتې په هغې باندې ښکته او پورته تللې. ۱۳ څښتن د یعقوب په څنګ کې ولاړ ؤ او ویې ویل: «زه څښتن یم، ستا د نیکه ابراهیم خدای او د اسحاق خدای یم. دغه ځمکه چې ته ورباندې پروت یې، تا او ستا اولادې ته به یې ورکړم. ۱۴

ستا اولاده به د دښتې د شګو په شان زیاته کړم او تاسو به د خپل هېواد لمرپرېواته، لمرخاته، شمال او جنوب خواته خپاره شئ او د دنیا ټول قومونه به ستا او ستا د اولادې په وسیله برکت مومي. ۱۵ زه به ستا سره مل یم او هرچېرته چې ځې، زه به تا ساتم او بېرته به دې دې وطن ته راولم. تر هغې پورې به زه تا پرېنږدم، ترڅو مې هغه ټول کارونه نه وي کړي چې ستا سره مې وعده کړې وه.»

١۶ کله چې يعقوب له خوبه
راويښ شو، ويې ويل: «ښتن په
دې ځای کې دی، خو زه په دې پوه
نه وم.» ١٧ هغه وويرېده او ويې
ويل: «دا څومره ويروونکی ځای
دی. په رښتيا سره دا د خدای کور
دی او دا د اسمان دروازه ده.»

١٨ سهار وختي يعقوب هغه تيږه
چې هغه د خپل سر لاندې ايښې وه،
راواخيستله او د يادګار په توګه يې
ودروله او د هغې په سر يې د زيتونو
تېل واچول. ١٩ هغه دا ځای د

بیت‌ییل په نوم یاد کړ. خو پخوا د
هغه ښار نوم لوز ؤ. ۲۰ بیا یعقوب
نذر کېښود، ویې ویل: «که چېرې
خدای زما سره مل وي او په دې
سفر کې چې زه روان یم ما وساتي
او ډوډۍ او کالي راته راکړي، ۲۱
ترڅو په خیر سره بېرته د خپل
پلار کور ته ورستون شم، نو بیا به
ته زما خدای یې. ۲۲ او دغه تیږه
چې ما د یادګار په توګه ودرولې ده،
هغه به د خدای کور شي او هرڅه
چې ماته یې راکوې، د هغو لسمه
برخه به تاته درکوم.»

يعقوب د لابان کور ته رسيږي

١ نو يعقوب خپل سفر ته دوام
ورکړ او د مشرق د خلکو خاورې
ته راغی. ٢ هغه په صحرا کې يوه
څاه وليدله چې د پسونو درې رمې
يې په څنګ کې پنډې وې. له دې
څاه څخه به رمو اوبه څښلې او د
څاه خولې ته يوه لويه تيږه ايښې وه.
٣ کله چې به ټولې رمې هلته
راټولې شوې، نو شپنو به دغه تيږه د
څاه د خولې څخه لېرې کوله او رمو
ته به يې اوبه ورکولې. بيا به يې تيږه

بېرته د ثاه خولې ته ایښودله.

۴ یعقوب د شپنو څخه پوښتنه وکړه: «ای زما ورونو، تاسو د کوم ځای یئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «مونږ د حران یو.» ۵ هغه پوښتنه وکړه: «تاسو د ناحور لمسی لابان پېژنئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ هغه پېژنو.» ۶ هغه پوښتنه وکړه: «هغه ښه دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «هغه ښه دی. وګوره، دا د هغه لور راحیل ده چې د خپلې رمې سره راروانه ده.»

٧ یعقوب وویل: «تراوسه پورې
لا لمر جګ ولاړ دی او د رمو د
راټولېدلو وخت نه دی. پسونو ته
اوبه ورکړئ او هغه بېرته څرځای ته
بوځئ.» ٨ هغوی وویل: «دا کار
مونږ نه شو کولای. کله چې ټولې
رمې راټولې شي او د ښاه د خولې
څخه تیږه لیرې کړای شي، بیا به
پسونو ته اوبه ورکړو.»

٩ یعقوب لا د هغوی سره
خبرې کولې چې راحیل د رمې سره
راغله، ځکه چې هغه شپونکې وه.

۱۰ کله چې یعقوب راحیل ولیدله
چې د هغه د ماما لابان رمه ورسره
وه، هغه څاه ته ورغی او تیږه یې د
څاه د خولې څخه لیرې کړه او د
لابان پسونو ته یې اوبه ورکړې. ۱۱
بیا یعقوب راحیل ښکل کړه او په
لوړ اواز سره یې وژړل. ۱۲ یعقوب
راحیل ته وویل: «زه ستا د پلار د
خپلوانو څخه یم او د ربکا زوی
یم.»

هغه په منډه لاړه او خپل پلار
یې خبر کړ. ۱۳ څنګه چې لابان د

خپل خوريي يعقوب خبر واورېد، نو
په منډه د هغه ليدلو ته ورغی. هغه
يې په غېږ کې ونيوه، ښکل يې کړ او
خپل کور ته يې راوست. بيا هرڅه
چې پېښ شوي وو، يعقوب لابان ته
بيان کړل. ۱۴ لابان هغه ته وويل:
«په رښتيا سره ته زما خپله وينه او
خپل هډوکی يې.» يعقوب پوره يوه
مياشت د هغه سره پاتې شو.

يعقوب د ليه او راحيل سره واده کوي

۱۵ لابان يعقوب ته وويل: «ايا
په دې خاطر چې ته زما خپل يې،

نو ماته به وړیا خدمت کوې؟ ووایه
چې ته څومره مزدوري غواړې؟»
۱۶ لابان دوه لورګانې درلودلې، د
مشرې نوم لیه او د کشرې نوم
راحیل ؤ. ۱۷ د لیه سترګې ښکلې
وې، خو راحیل ښایسته وه او
ښکلی اندام یې درلود. ۱۸ یعقوب په
راحیل باندې مین شوی ؤ او ویې
ویل: «که چېرې خپله کشره لور
ماته راکړې، نو زه به اووه کاله ستا
خدمت وکړم.»

۱۹ لابان وویل: «دا به ښه وي

چې هغه تاته درکړم، نه کوم بل
چاته. زما سره دلته پاتې شه.» ۲۰
نو یعقوب د راحیل دپاره اووه کاله
خدمت وکړ، خو دا کلونه هغه ته لکه
د ډېرو لږو ورځو په شان ښکاره
شول، ځکه چې هغه د راحیل سره
ډېره مینه درلودله.

۲۱ نو یعقوب لابان ته ووېل:
«هغه موده پوره شوې ده، نو اجازه
راکړه چې ستا د لور سره واده
وکړم.» ۲۲ نو لابان د هغه ځای ټول
خلک راټول کړل او مېلمستیا یې

ورکړه. ۲۳ خو کله چې شپه شوه، هغه د راحیل په ځای لیه یعقوب ته وروستله او یعقوب د هغې سره یوځای شو. ۲۴ لابان خپله وینځه زلفه خپلې لور لیه ته د نوکرې په توګه ورکړه. ۲۵ کله چې سهار شو، یعقوب ته معلومه شوه چې هغه لیه وه. هغه لابان ته ورغی او ورته ویې ویل: «زما سره دې ولې داسې وکړل؟ ما د دې دپاره کار کاوه چې راحیل ماته راکړې، زه دې ولې وغولولم؟» ۲۶ لابان ځواب ورکړ: «دلته زمونږ په ځای کې داسې رواج

نه دی چې کشره لور دې د مشرې

شخه مخکې واده کړي. ۲۷ صبر

وکړه چې د لیه د واده اوومه ورځ

پوره شي بیا به راحیل هم درکړم،

خو ته به اووه کاله نور هم زما

خدمت کوې.»

۲۸ یعقوب قبوله کړه او د لیه

سره یې د واده اوومه ورځ پوره کړه

او لابان خپله لور راحیل هم هغه ته

ورکړه. ۲۹ لابان خپله وینځه بلهه

خپلې لور راحیل ته د نوکرۍ په

توګه ورکړه. ۳۰ یعقوب د راحیل

سره هم یوځای شو. په هغه باندې د
لیه ښځه راحیل ډېره ګرانه وه. هغه
لابان ته اووه کاله نور خدمت وکړ.

د یعقوب اولادونه

۳۱ کله چې څښتن ولیدل چې
یعقوب د لیه سره ډېره مینه نه کوي،
خدای هغې ته اولادونه ورکړل، خو
راحیل شنډه وه. ۳۲ لیه امیدواره
شوه او زوی یې وزېږاوه او په هغه
باندې یې روبین نوم کېښود، ځکه
هغې وویل: «څښتن زما سختي
لیدلې ده. اوس به مې مېړه راسره

مینه کوي.» ۳۳ هغه بیا امیدواره شوه، زوی یې وزېږاوه او ویې ویل: «دا ځکه چې ښبنتن پوهېږي چې یعقوب زما سره مینه نه کوي، نو دا یې هم راکړ.» نو په هغه باندې یې شمعون نوم کېښود. ۳۴ هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه، ویې ویل: «اوس به د خپل مېړه زړه ته ورنژدې شم، ځکه چې درې زامن مې ورته وزېږول.» نو په دې خاطر یې په هغه باندې لاوي نوم کېښود. ۳۵ هغه بیا امیدواره شوه او کله چې د هغې زوی پیدا شو، هغې

وویل: «دا ځل به زه د څښتن ستاینه وکړم.» نو هغې په هغه باندې یهودا نوم کېښود. وروسته له هغې څخه لیه د اولاد د زېږولو څخه ولوېدله.

١ کله چې راحیل ولیدل چې د هغې څخه د یعقوب هېڅ اولاد پیدا نه شو، نو په خپلې خور باندې یې بخیلي وکړه او یعقوب ته یې وویل: «ماته اولاد راکړه او که نه، نو زه به مړه شم.»

٢ یعقوب په راحیل باندې په
قهر شو او ویې ویل: «زه خو خدای
نه یم چې ته یې د اولاد راوړلو
څخه بې‌برخې کړې یې.»

٣ نو هغې وویل: «دا زما وینځه
بلهه ده. د هغې سره یوځای شه،
ترڅو هغه زما دپاره اولاد وزیږوي.
په دې ډول به زه هم وکولای شم
چې د هغې په وسیله مور شم.» ٤
نو خپله وینځه بلهه یې ورکړه چې
د هغه ښځه شي او یعقوب د هغې
سره یوځای شو. ٥ بلهه امیدواره

شوه او یعقوب ته یې زوی وزېږاوه.
٦ نو راحیل وویل: «خدای زما په
حق کې انصاف وکړ، هغه زما دعا
قبوله کړه او ماته یې زوی راکړ.» په
دې خاطر یې په هغه باندې دان نوم
کېښود. ٧ بلهه د راحیل وینځه بیا
امیدواره شوه او د هغې څخه د
یعقوب دوهم زوی پیدا شو. ٨
راحیل وویل: «د خپلې خور سره
مې سخته شخړه وکړه او زه بریالی
شوې یم.» نو ځکه یې په هغه باندې
نفتالي نوم کېښود.

۹ کله چې لیه پوه شوه چې د
اولاد راوړلو څخه ولوېدله، نو خپله
وینځه زلفه یې یعقوب ته ورکړه چې
د هغه ښځه شي. ۱۰ د لیه د وینځې
زلفې څخه د یعقوب زوی پیدا شو.
۱۱ لیه وویل: «زه بختوره یم.» نو
ځکه یې په هغه باندې جاد نوم
کېښود. ۱۲ د لیه د وینځې زلفې
څخه د یعقوب بل زوی پیدا شو. ۱۳
لیه وویل: «زه څومره خوشحاله یم!
ټولې ښځې به ماته خوشحاله وایي.»
نو په هغه باندې یې اشیر نوم
کېښود.

۱۴ د غنمو د لو کولو په وخت
کې روبین پټیو ته لاړ او هلته یې
مړه‌غونې یې وموندلې. هغه یې
خپلې مور لیه ته راوړلې. راحیل لیه
ته وویل: «د خپل زوی د مړه‌غونو
څخه یو څه ماته راکړه.»

۱۵ خو لیه هغې ته ځواب ورکړ:
«ایا دا دې بس نه دی چې میړه دې
راڅخه واخیست؟ اوس غواړې چې
زما د زوی مړه‌غونې هم راڅخه
واخلې؟»

راحیل وویل: «ډېر ښه، هغه به
نن شپه ستا د زوی د مړه‌غونو په
بدل کې ستا سره څملي.»

۱۶ نو کله چې ماښام یعقوب د
پټیو څخه راغی، لیه د هغه مخې ته
ورووتله. هغه ته یې وویل: «ته باید
نن شپه زما سره څملې، ځکه چې د
خپل زوی د مړه‌غونو په بدل کې مې
اخیستی یې.» نو یعقوب په هغه شپه
له لیه سره څملاست.

۱۷ خدای د لیه دعا قبوله کړه او

هغه امیدواره شوه او د هغې ښځه د
یعقوب پنځم زوی پیدا شو. ۱۸ لیه
وویل: «په دې خاطر چې ما خپله
وینځه خپل مېړه ته ورکړه، خدای
ماته اجر راکړ.» نو په هغه باندې یې
یساکار نوم کېښود. ۱۹ لیه بیا
امیدواره شوه او یعقوب ته یې شپږم
زوی وزېږاوه. ۲۰ هغې وویل:
«خدای ماته ښه قیمتي سوغات
راکړ. اوس به مې مېړه عزت کوي،
ځکه چې شپږ زامن مې ورته
زېږولي دي.» نو په هغه باندې یې
زبولون نوم کېښود. ۲۱ وروسته له

هغه يې لور پيدا شوه او په هغې يې
دينه نوم کېښنود.

٢٢ بيا خدای راحيل رایاده کړه،
د هغې دعا يې قبوله کړه او هغې ته
يې اولاد ورکړ. ٢٣ هغه اميدواره
شوه او زوی يې وزېږاوه. هغې
وويل: «خدای زما رسوايي لېرې
کړه.» ٢٤ نو په هغه باندې يې
يوسف نوم کېښنود او ويې ويل:
«څښتن دې بل زوی راته راکړي.»

د يعقوب رمې زياتېږي

۲۵ وروسته له هغې چې راحیل
یوسف وزېږاوه، یعقوب لابان ته
وویل: «ما رخصت کړه چې بېرته
خپل وطن ته لاړ شم. ۲۶ زما ښځې
او زما اولادونه چې د هغوی دپاره
مې ستا خدمت کړی دی ماته راکړه
چې لاړ شم، ځکه ته پوهېږې چې
څومره کار مې درته کړی دی.»

۲۷ خو لابان هغه ته وویل: «که
ته زما څخه خوشحاله یې، مهرباني
وکړه پاتې شه. زه د فال په وسیله
پوه شوم چې څښتن ستا په خاطر

ماته برکت راکړی دی. ۲۸ خپله
مزدوري دې ووایه، زه به یې
درکړم.»

۲۹ یعقوب هغه ته وویل: «ته
پوهېږې چې څنګه مې درته کار
کړی دی او څنګه مې ستا رمې او
پادې ساتلې دي. ۳۰ زما د راتللو
څخه مخکې تا لږ څه درلودل، خو
کوم کارونه چې ما ستا دپاره کړي
دي څښتن په هغو کې برکت اچولی
دی او ستا شتمني ډېره زیاته شوې
ده. اوس د دې وخت رارسېدلی چې

د خپلې کورنۍ دپاره يو څه وکړم.»

۳۱ لابان پوښتنه وکړه: «څه درکړم؟»

يعقوب ځواب ورکړ: «ماته هيڅ شی مه راکوه. که دا کار زما دپاره وکړې زه به ستا د رمو ساتلو او روزلو ته دوام ورکړم. ۳۲ اجازه راکړه چې نن ستا د ټولو رمو په منځ کې وګرځم او د مېږو څخه هره يوه خالداره مېږه او هر توربخن ورى او د وزو څخه هره خالداره وزه بېله

کړم، نو دا به زما مزدوري وي. ۳۳ کله چې راشې او هغه مزدوري چې ماته يې راکوې وګورې، نو په اسانۍ سره به درته معلومه شي چې زه صادق يم. که چېرې زما سره کومه وزه چې خالداره نه وي يا يو وری چې توربخن نه وي، نو ته به پوه شې چې هغه غلا شوی دی.»

۳۴ لابان وويل: «زما خوښه ده، لکه څنګه چې تا وويل همداسې دې وي.» ۳۵ په هماغه ورځ لابان ټول خطداره او خالداره سېرلي او

تږولې برګې او خالداره وزې یا هغه وزې چې سپین رنګ یې درلود او تږول توربخن ورې بېل کړل او هغه یې خپلو زامنو ته وسپارل. ۳۶ بیا لابان د خپلې رمې سره د یعقوب څخه د درې ورځو په فاصله لېرې لاړ او یعقوب د لابان پاتې رمې ساتلې.

۳۷ یعقوب د چنار، بادام او سپېدار شنې څانګې راواخیستلې او د هغوی څخه یې پوستکي لېرې کړل او سپینې سپینې لیکې په کې

رانښکاره شوې. ۳۸ نو هغه دا سپينې
شوې څانګې د رمو په مخامخ د
هغوی د اوبو په لګنونو کې
کېښودلې، ځکه چې کله به رمې د
اوبو څښلو دپاره راتللې، نو يو د بل
سره به جوړه کېدلې. ۳۹ او د څانګو
په مخکې به يو د بله سره يوځای
کېدلې او خطداره يا برګ او خالداره
بچي به يې زېږول.

۴۰ يعقوب پسونه او مېږې د وزو
څخه بېل کړل او د هغو مخونه يې د
لابان د رمو خطدارو او توربخنو

حیواناتو خواته کړل. نو په دې ډول
هغه د خپلو رمو خاوند شو او هغه
يې د لابان د رمو څخه بېل کړلې.

۴۱ کله به چې قوي ښځينه
حیوانات د نرو حیواناتو سره یوځای
کېدل، نو یعقوب به د اوبو په لګنونو
کې د حیواناتو مخې ته هغه څانګې
ایښودلې چې د څانګو په منځ کې
یو د بله سره یوځای شي. ۴۲ خو
که حیوانات به کمزوري وو، نو
څانګې به يې هلته نه ایښودلې. نو
کمزوري به د لابان او قوي به د

يعقوب شول. ۴۳ په دې ډول يعقوب ډېر شتمن شو او د ډېرو رمو، وينځو، غلامانو، اوښانو او خرو خاوند شو.

يعقوب د لابان څخه تښتي

۱ يعقوب واورېدل چې د لابان زامنو ويلي دي چې «هرڅه چې زمونږ د پلار سره وو، هغه يعقوب واخيستل او دا ټوله شتمني يې زمونږ د پلار د شتمنى څخه لاسته راوړه.» ۲ هغه وليدل چې د لابان چلند د هغه سره د پخوا په شان

دوستانه نه دی. ۳ بيا څښتن
يعقوب ته وويل: «بېرته خپل پلرني
وطن او خپلو خپلوانو ته لاړ شه. زه
به ستا سره مل يم.»

۴ نو يعقوب راحيل او ليې ته
خبر ولېږه چې صحرا ته يعنې هغه
ځای ته راشي چې د هغه رمې په
کې وې. ۵ يعقوب هغوی ته وويل:
«زه وينم چې ستاسو د پلار چلند
زما سره د پخوا په شان دوستانه نه
دی، خو زما د پلار خدای زما سره
مل دی. ۶ تاسې دواړه پوهېږئ

چې ما په خپل ټول قوت سره
ستاسو د پلار خدمت کړی دی. ۷
سره له دې چې ستاسو پلار زما
سره ټګي کړې ده او لس ځله يې
زما مزدوري بدله کړه، خو خدای
هغه پرېنښود چې ماته زيان
راورسوي. ۸ کله چې به لابان
وويل: ‹خالداره وزې دې ستا
مزدوري وي،› نو ټولو رمو به
خالداره بچي زېږول او چې کله به
يې وويل: ‹خطداره دې ستا وي،› نو
ټولو رمو به خطداره بچي زېږول.
۹ نو خدای ستاسو د پلار څخه

رمې واخيستلې او ماته يې راکړې.

١٠ د بچيو د زېږولو په موسم کې ما يو خوب وليده. سترګې مې پورته کړې او ومې ليدل هغه سېرلي چې د وزو سره جوړه کېدل خطداره او خالداره وو. ١١ د خدای فرښتې په خوب کې راته وويل: ‹ای يعقوبه!› ما ځواب ورکړ: ‹زه حاضر يم.› ١٢ هغه وويل: ‹سترګې پورته کړه او وګوره. هغه ټول سېرلي چې د وزو سره جوړه کيږي ټول خالداره او خطداره دي، ځکه هرڅه چې

لابان ستا سره کړي دي، هغه مې
ليدلي دي. ۱۳ زه هماغه خدای يم
چې په بيت‌ييل کې درښکاره شوم.
په هغه ځای کې چې تا په هغې
تيږې باندې د زيتونو تېل واچول او
زما دپاره دې نذر ورکړ. اوس دا
خاوره پرېږده او هغه وطن ته لاړ
شه چې ته په کې پيدا شوی يې.››»

۱۴ راحيل او ليه يعقوب ته په
ځواب کې وويل: «مونږ ته د خپل
پلار څخه هيڅ شی په ميراث کې
راپاتې نه دی. ۱۵ هغه زمونږ سره د

پردیو په شان چلند کوي. هغه مونږ
خرڅې کړې یو او هغه پیسې چې
زمونږ دپاره هغه ته ورکړل شوې
وې، ټولې یې مصرف کړي دي. ۱۶
هغه ټول مال او دولت چې خدای
زمونږ د پلار څخه اخیستی دی، هغه
زمونږ او زمونږ د اولادونو دی. نو
هرڅه چې خدای درته ویلي دي،
هماغسې وکړه.»

۱۷ نو یعقوب خپل اولادونه او
خپلې ښځې په اوښانو باندې سپرې
کړې. ۱۸ هغه خپل ټول حیوانات

مخکې کړل او هغه څه چې په
بين‌النهرين کې يې ګټلي وو ټول
واخيستل، ترڅو خپل پلار اسحاق
ته چې په کنعان کې ؤ، لاړ شي. ١٩
په هغه وخت کې چې لابان د خپلو
پسونو د سکولولو دپاره تللی ؤ،
راحيل د خپل پلار د کورنۍ بتان
غلا کړل. ٢٠ يعقوب لابان وغولاوه،
ځکه چې هغه يې په دې باندې خبر
نه کړ چې دی د تللو نيت لري. ٢١
هرڅه چې هغه درلودل هغه يې
واخيستل او وتښتېده. هغوی د فرات
د سيند څخه تېر شول او د جلعاد د

غرنۍ سیمې په لور روان شول.

لابان یعقوب تعقیبوي

۲۲ په درېیمه ورځ لابان ته خبر
ورسېده چې یعقوب تښتېدلی دی.
۲۳ هغه خپل خپلوان د ځان سره
واخیستل او اووه ورځې یې په هغه
پسې لاره ووهله او د جلعاد په
غرنۍ سیمه کې هغه ته ورورسېد.
۲۴ خو خدای د شپې په خوب کې
لابان ته ښکاره شو او هغه ته یې
وویل: «پام کوه چې یعقوب ته هېڅ
ونه وایې. نه ورته ښه ووایې او نه

بد.» ۲۵ یعقوب د جلعاد په غرنی
سیمه کې خپلې خېمې ودرولې وې
چې لابان ورورسېد او هغه هم د
خپلو خپلوانو سره په هغه ځای کې
خېمې ودرولې.

۲۶ لابان یعقوب ته وویل: «څه
دې وکړل؟ زه دې وغولولم او زما
لورګانې دې د جنګي اسیرانو په
شان بوتللې. ۲۷ ولې دې زه
وغولولم او په پټه وتښتېدلې؟ ولې
دې زه خبر نه کړم چې تاسو مې په
خوشحالی، په سندرو او د چمبو او

رباب په ساز سره رخصت کړي
وای. ۲۸ زه دې پرېښبودم چې خپل
لمسیان او لورګانې ښکل کړم او
خدای پاماني ورسره وکړم. بې‌عقله
کار دې وکړ. ۲۹ زه دا توان لرم چې
زیان درورسوم، خو ستا د پلار
خدای تېره شپه ماته وویل چې پام
کوه چې یعقوب ته هېڅ ونه وایې. نه
ورته ښه ووایې او نه بد. ۳۰ اوس ته
روان یې، ځکه چې تا دا ارمان
درلود چې بېرته د خپل پلار کور ته
لاړ شې، نو زما بتان دې ولې غلا
کړي دي؟»

٣١ يعقوب لابان ته په ځواب کې
وويل: «زه ووېرېدم، ځکه چې ما
فکر وکړ چې خپلې لورګانې به په
زور زما څخه واخلې. ٣٢ خو که د
هرچا سره دې خپل بتان پیدا کړل،
هغه دې ووژل شي. زمونږ د خپلوانو
په مخکې یې وګوره. که چېرې ستا
کوم شی زمونږ سره وي، خپل ځان
ته یې واخله.» خو یعقوب په دې
باندې نه پوهېده چې راحیل هغه
بتان غلا کړي وو.

٣٣ نو لابان د یعقوب خېمې ته

نوت او هغه يې ولټوله. بيا د ليه خېمې ته او د دواړو وينځو خېمو ته نوت او هېڅ يې پيدا نه کړل. بيا هغه د راحيل خېمې ته ننوت. ۳۴ راحيل بتان د اوښ د زين لاندې ايښي وو او ورباندې ناسته وه. لابان ټوله خېمه ولټوله، هېڅ يې ونه موندل. ۳۵ راحيل خپل پلار ته وويل: «پلاره، خفه نه شې. زه ستا په مخکې نه شم پاڅېدلی، ځکه چې په ما باندې مياشتينی ناروغي راغلې ده.» لابان خېمه ولټوله، خو بتان يې پيدا نه کړل.

٣٦ یعقوب په قهر شو او د لابان
سره یې شخړه وکړه او د هغه څخه
یې پوښتنه وکړه: «ما څه جرم کړی
دی؟ او کومه خطا مې کړې ده چې
راپسې یې؟ ٣٧ اوس چې تا زما
ټول سامان ولټاوه که د خپل کور
سامان دې موندلی وي، دلته یې زما
د خپلوانو او ستا د خپلوانو په
مخکې کېږده او پرېږده چې هغوی
دا پرېکړه وکړي چې زمونږ دواړو
څخه کوم یو په حقه دی. ٣٨ شل
کاله کېږي چې زه ستا سره وم. ستا
مېږو او وزو بچې زیان نه کړل او

ستا د رمو شخه مې يو پسه هم نه دی خوړلی. (۳۹) هغه حيوانات چې وحشي ځناورو به داړلي وو، هغه مې نه دي راوړي. د هغوی تاوان مې په خپل ځان منلی دی او هغه چې د ورځې يا به د شپې غلا شوي وو، د هغو بيه به دې زما شخه غوښتله. (۴۰) دا زما حال ؤ چې د ورځې په ګرمۍ او د شپې په يخنۍ کې به ځوربدلم او خوب مې نه شو کولای. (۴۱) په دې ډول زه شل کاله ستا په کور کې وم. څوارلس کاله مې ستا د لورګانو په خاطر ستا

خدمت وکړ او شپږ کاله مې ستا د رمو دپاره. لس ځلې دې زما مزدوري بدله کړه. ۴۲ که چېرې زما د نیکونو خدای، د ابراهیم او د اسحاق خدای زما سره مل نه وای، نو زه به دې په یقین سره تش لاس لېږلی وای. خو خدای زما سختی او د لاسونو خواري ولیدله او تېره شپه یې ملامته کړې.»

د یعقوب او لابان ترمنځ تړون

۴۳ لابان یعقوب ته ځواب ورکړ: «دا بنځې زما لورګانې دي. د هغوی

اولادونه زما اولادونه دي او دا رمې زما رمې دي او دا هرڅه چې دلته وينې زما دي. خو زه ستا ښځه خپلې لورګانې او د هغوی اولادونه نه شم اخيستلی. ۴۴ زه تيار يم چې ستا سره يو تړون وکړم. راځئ چې د تيږو يوه ډېری جوړه کړو چې مونږ ته به زمونږ تړون رايادوي.»

۴۵ نو يعقوب تيږه راواخيستله او هغه يې د يادګار په توګه ودروله.
۴۶ هغه خپلو خپلوانو ته ووېل چې تيږې راټولې کړي. نو هغوی تيږې

راواخیستلې او ډېرى یې کړې. بیا
یعقوب او لابان د هغې ډېرى په
څنګ کې سره ډوډى وخوړله. ۴۷
لابان په هغه باندې یجر سهدوتا
نوم کېښود. خو یعقوب هغه د جلعید
په نوم یاد کړ. ۴۸ لابان وویل: «دا د
تیرو ډېرى به زمونږ دواړو دپاره یو
یادګار وي.» په دې خاطر هغه د
جلعید په نوم یاده شوه. ۴۹
همدارنګه هغه د مصفه په نوم هم
یاده شوه، ځکه چې لابان وویل:
«کله چې مونږ یو د بل څخه بېل
شو، نو څښتن دې زمونږ دواړو ناظر

اوسي. ۵۰ که ته زما د لورګانو سره بد چلند وکړې او یا نورې ښځې وکړې، حتی که زه له دې ښځه خبر هم نه شم، نو یاد ساته چې خدای زما او ستا ترمنځ شاهد دی.»

۵۱ همدارنګه لابان یعقوب ته وویل: «دا هغه ډېرۍ او هغه یادګاري تیږه ده چې زما او ستا ترمنځ مې ودرولې ده. ۵۲ دا ډېرۍ او دا تیږه دواړه زمونږ دپاره د یادګار په توګه دي. زه به د دې ډېرۍ څخه ستا خواته نه درتېرېږم

چې حمله دربانديې وکړم او ته به د
دې ډېرى او د دې تيرېې ښخه نه
راتيرېږې چې حمله راباندې وکړې.
٥٣ د ابراهيم او د ناحور خداى به
زمونږ ترمنځ قضاوت کوي.» بيا
يعقوب د هغه خداى په نوم چې د
هغه پلار اسحاق ورته عبادت کاوه،
سخت قسم وخوړ چې په دې
وعدې باندې به ودرېږي. ٥٤ يعقوب
هلته په هغې غرنۍ سيمه کې قرباني
وکړه او خپل خپلوان يې ډوډۍ
خوړلو ته راوبلل. د ډوډۍ خوړلو
ښخه وروسته هغوى هلته شپه تېره

کړه. ۵۵ لابان سهار وختي پاڅېد، خپل لمسیان او لورګاني یې ښکل کړل، خدای پاماني یې ورسره وکړه او بېرته خپل کور ته روان شو.

یعقوب د عیسو سره د مخامخ کېدلو دپاره تیاری نیسي

۱ یعقوب هم په خپله مخه لاړ او د خدای فرښتې ورسره مخامخ شوې. ۲ کله چې یعقوب هغوی ولیدلې، ویې ویل: «دا د خدای کمپ دی.» نو د هغه ځای نوم یې محنایم کېښود.

۳ یعقوب د ځان څخه مخکې
خپل ورور عیسو ته چې د ادوم په
خاوره کې اوسېده، استازي ولېږل.
۴ هغوی ته یې وویل: «زما بادار
عیسو ته ووایئ چې ستا غلام
یعقوب داسې وایي: ‹زه د لابان سره
اوسېدم او تراوسه پورې هلته پاتې
وم. ۵ زه د پادو، خرو، پسونو،
وزو، غلامانو او وینځو خاوند شوی
یم. اوس مې خپل بادار ته دغه پیغام
ولېږه چې په ما باندې مهرباني
وکړې.›»

۶ کله چې استازي بېرته یعقوب ته راستانه شول، هغوی وویل: «مونږ ستا ورور عیسو ته لاړو او هغه د څلور سوه کسانو سره ستا د لیدلو دپاره راروان دی.» ۷ نو یعقوب ډېر وویرېد او پرېشانه شو. هغه خپل خلک او رمې، پادې او اوښان په دوه ډلو باندې ووېشل. ۸ هغه فکر وکړ: «که چېرې عیسو په لومړنی ډلې باندې حمله وکړي، نو بله ډله به وکولای شي چې وتښتي.»

٩ بیا یعقوب دعا وکړه: «ای
زما د پلار ابراهیم خدایه او زما د
پلار اسحاق خدایه، ای څښتنه چې
ماته دې وویل خپل وطن او خپلو
خپلوانو ته بېرته لاړ شه، زه به تا
نېکمرغه کړم. ١٠ زه د هغو ټولو
مهربانیو او وفاداریو وړ نه یم چې د
خپل غلام سره دې کړي دي. کله
چې زه د اردن د سیند څخه تېرېدم،
نو زما سره یوازې یوه امسا وه. او
اوس زه د دوو لویو ډلو خاوند یم.
١١ اوس سوال کوم چې ما د خپل
ورور عیسو له لاسه وژغوره، ځکه

زه وېرېږم چې هغه به راشي او په مونږ به حمله وکړي او مونږ به د بنځو او ماشومانو سره له منځه یوسي. ⑫ بلکې هغه وعده رایاده کړه چې تا زما سره کړې وه چې ما سره به ښه کوې او زما اولاده به د بحیرې د شګو په شان دومره زیاتوې چې ونه شمېرل شي.»

⑬ هغه هلته شپه تېره کړه او هرڅه چې یې درلودل د هغو څخه یې د خپل ورور عیسو دپاره سوغات غوره کړ: ⑭ دوه سوه وزې

او شل سېرلي، دوه سوه مېږې او
شل پسونه، ۱۵ دېرش اوښې د هغو
د بچيو سره، څلوېښت غواګانې او
لس غويان، شل خرې او لس خره.
۱۶ هغوی يې په دوه ډلو ووېشل او
خپلو غلامانو ته يې وسپارل او
هغوی ته يې وويل: «زما څخه
مخکې ځئ او د ډلو ترمنځ فاصله
پر پرېږدئ.» ۱۷ يعقوب هغه غلام ته
چې مخکې روان ؤ، حکم وکړ: «کله
چې زما ورور عيسو ستا سره
مخامخ شي او پوښتنه وکړي چې
ستاسو بادار څوک دی؟ تاسو چېرې

ځئ؟ او ستاسو په مخکې دا
حیوانات د چا دي؟ ١٨ باید ووایې:
‹دا ستا د غلام یعقوب دي او هغه
یې د سوغات په توګه خپل بادار
عیسو دپاره لیږلي دي او په خپله
یعقوب هم مونږ پسې راروان دی.›»
١٩ همدارنګه هغه دوهم، دریم او
ټولو پادوانانو ته امر وکړ: «کله چې
د عیسو سره مخامخ شئ، نو
همداسې به ورته وایئ. ٢٠ خامخا
ووایئ چې ستا غلام یعقوب مونږ
پسې راروان دی.» ځکه هغه فکر
کاوه چې د دې سوغاتونو په وسیله

به چې مخکې مې لیږلي دي د هغه قهر سوړ کړم او چې کله د هغه سره مخامخ شم، کېدای شي چې هغه ما وبخښي. ۲۱ نو د یعقوب سوغاتونه له هغه څخه مخکې لاړل، خو هغه شپه په کمپ کې تېره کړه.

یعقوب په فنییل کې غیږه نیسي

۲۲ په هماغه شپه یعقوب پاڅېد او خپلې دوه ښځې، دوه وینځې او خپل یوولس زامن یې واخیستل او د یبوق د سیند په ګودر باندې پورې وتل. ۲۳ وروسته له دې چې هغوی

يې د سیند څخه پورې ویستل، هغه خپل مال او شتمني هم ولېږله. ۲۴ نو یعقوب یوازې پاتې شو او یو کس راغی او د هغه سره یې د سهار تر رڼایی پورې غېږه ونیوله. ۲۵ نو کله چې هغه کس ولیدل چې په یعقوب باندې بری نه شي موندلی، نو د یعقوب په ورون باندې یې ګوزار وکړ او د هغه ورون له بنده وخوت. ۲۶ نو بیا هغه سړي وویل: «ما پرېږده چې لاړ شم، ځکه چې لمر په راختلو دی.» خو یعقوب ځواب ورکړ: «ترڅو چې ماته برکت

رانه کړې، تا نه پرېږدم چې لاړ
شې.» ۲۷ هغه کس د هغه څخه
پوښتنه وکړه: «ستا نوم څه دی؟»
هغه ځواب ورکړ: «یعقوب.» ۲۸
هغه کس وویل: «له دې وروسته به
نور ستا نوم یعقوب نه وي، بلکې
اسراییل به وي، ځکه چې تا د
خدای او انسان سره غېږه ونیوله او
بریالی شوې.» ۲۹ یعقوب وویل:
«خپل نوم دې ماته ووایه.» خو هغه
ځواب ورکړ: «ولې زما د نوم پوښتنه
کوې؟» نو په هغه ځای کې یې
یعقوب ته برکت ورکړ.

۳۰ نو یعقوب وویل: «خدای مې
مخامخ ولیده او لا تراوسه هم
ژوندی پاتې یم.» نو یعقوب هغه
ځای د فنییل په نوم یاد کړ. ۳۱ د
لمرخاته په وخت کې هغه د فنییل
څخه تېر شو او د خپل ورون په
سبب یې ګوډ، ګوډ تګ کاوه. ۳۲ په
همدې خاطر اسراییلیان تر نن
ورځې پورې هغه پله چې د ورون د
بنده پورې نښتې ده نه خوري، ځکه
چې د یعقوب د ورون همدې برخې
ګوزار خوړلی ؤ.

يعقوب د عيسو سره مخامخ کېږي

١ يعقوب وليدل چې عيسو د
خپلو څلور سوه کسانو سره راروان
دی. نو هغه خپل اولادونه په راحيل
او ليه او دوه وينځو باندې ووېشل.
٢ وينځې او د هغوی اولادونه يې
مخکې کړل. ليه او د هغې اولادونه
يې ورپسې کړل او راحيل او يوسف
يې شاته کړل. ٣ په خپله يعقوب د
هغوی څخه مخکې روان ؤ. څنګه
چې خپل ورور ته ورنژدې شو، اووه
ځلې هغه ته د درناوي په خاطر په

ځمکه باندې پړمخې پرېوت. ۴
خو عیسو په منډه د یعقوب هرکلي
ته ورغی او هغه یې په غېږ کې
ونیوه. خپل لاسونه یې د هغه د
غاړې څخه راتاو کړل او ښکل یې
کړ او دواړو وژړل. ۵ بیا عیسو
شاوخوا وکتل او ښځې او ماشومان
یې ولیدل. هغه پوښتنه وکړه: «دا
درسره څوک دي؟» یعقوب ځواب
ورکړ: «دا زما اولادونه دي چې
خدای په خپل فضل ماته راکړي
دي.» ۶ بیا وینځې د خپلو
اولادونو سره راغلې او د درناوي په

خاطر يې خپل سرونه ټيټ کړل. ٧
بيا ليه او د هغې اولادونه راغلل او
د ټولو څخه وروسته يوسف او
راحيل راغلل او ټولو خپل سرونه د
درناوي په خاطر ټيټ کړل.

٨ عيسو پوښتنه وکړه: «دا ټول
حيوانات چې ماته دې رالېږلي دي،
د هغو څخه ستا مقصد څه دی؟»
يعقوب ځوابورکړ: «ای باداره، دا
د دې دپاره دي چې تاسو راباندې
مهرباني وکړئ.» ٩ خو عيسو
وويل: «ای زما وروره، زما سره

هرڅه ډېر دي. ستا سره چې هرڅه
دي، خپل ځان ته يې وساته.»

۱۰ يعقوب ځواب ورکړ: «نه! که
په ما باندې مهربانه شوی يې، نو زما
سوغات قبول کړه. ځکه چې ستا د
مخ ليدل زما دپاره لکه د خدای د
مخ د ليدلو په شان دي، په دې
خاطر چې زه دې په مهربانۍ سره
قبول کړم. ۱۱ نو د مهربانۍ له مخې
دا سوغاتونه چې ستا دپاره مې
راوړي دي قبول کړه، ځکه چې
خدای په ما باندې فضل کړی دی او

هرڅه ته چې زه اړتيا لرم، هغه ټول
يې ماته راکړي دي.» يعقوب دومره
ټينګار وکړ، تر هغې چې عيسو هغه
قبول کړل.

١٢ عيسو وويل: «راځئ چې لاړ
شو. زه به تاسو بدرګه کړم.» ١٣ خو
يعقوب هغه ته وويل: «زما بادار
پوهيږي چې اولادونه مې کمزوري
دي او زه بايد په دې مېږو او
غواګانو باندې چې لنګې دي، پام
وکړم. که چېرې هغه په يوه ورځ کې
سختې وځغلولې شي، نو ټول به مړه

شي. ۱۴ نو زما بادار دې زما څخه
مخکې لاړ شي او زه به ورو، ورو د
اولادونو او حیواناتو په قدم درځم،
ترڅو د خپل بادار سره په ادوم کې
یوځای شم.»

۱۵ عیسو وویل: «نو بیا اجازه
راکړه چې د خپلو کسانو څخه یو
څو تنه ستا سره پرېږدم.» یعقوب
ځواب ورکړ: «د دې اړتیا نشته،
ځکه زه یوازې دا غواړم چې خپل
بادار راباندې مهرباني وکړي.» ۱۶
په هماغه ورځ عیسو په خپله لاره

روان شو او بېرته ادوم ته ستون شو.
۱۷ خو يعقوب سوکوت ته لاړ او
هلته يې د خپل ځان دپاره کور جوړ
کړ او د خپلو حيواناتو دپاره يې
ځپرې جوړې کړې. نو ځکه هغه
ځای د سوکوت په نوم ياد کړای
شو.

۱۸ نو يعقوب د بين‌النهرين څخه
په سلامتۍ سره د شکيم ښار ته چې
په کنعان کې دی، راغی او ښار ته
نژدې يې په يو ځای کې خېمې
ودرولې. ۱۹ هغه ځمکه چې په هغې

کې يې خېمې ودرولې وې، هغه يې
د شکيم د پلار حمور د اولادونو
څخه د سپينو زرو په سلو سکو
واخيستله. ۲۰ هلته هغه د قربانۍ
ځای جوړ کړ او هغه يې د ايل
الوهي اسراييل په نوم ياد کړ.

د دينه بې‌عزته کېدل

۱ يوه ورځ د يعقوب او ليه لور
دينه د ځينو کنعاني ښځو د ليدلو
دپاره لاړه. ۲ حمور حوي د هغې
سيمې مشر ؤ. د هغه زوی شکيم
دينه وليدله، هغه يې راونيوله او

بې‌عزته یې کړه. ۳ د هغه زړه د یعقوب لور دینه یووړ او په هغې باندې مین شو. هغه هڅه کوله چې د هغې زړه لاسته راوړي. ۴ شکیم خپل پلار حمور ته وویل: «دا انجلۍ ماته وکړه.»

۵ یعقوب خبر شو چې د هغه لور دینه بې‌عزته شوې ده. خو ځرنګه چې د هغه زامن د خپلو پادو سره په صحرا کې وو، نو د هغوی تر راتللو پورې یې هېڅ ونه کړل. ۶ د شکیم پلار حمور راغی چې د

یعقوب سره خبرې وکړي. ۷ د
یعقوب زامن له صحرا څخه راغلل
او څنګه چې هغوی واورېدل چې
څه پېښه شوې ده نو ډېر خواشیني
او سخت په قهر شول، ځکه چې
شکیم داسې کار کړی ؤ چې د کولو
نه ؤ. هغه د یعقوب د لور په بې‌عزته
کولو سره د اسراییلو د قوم سپکاوی
کړی ؤ. ۸ حمور هغه ته وویل:
«زما زوی شکیم ستا په لور باندې
مین شوی دی. اجازه ورکړئ چې د
هغې سره واده وکړي. ۹ زمونږ سره
خپلوي وکړئ. خپلې لورګانې مونږ

ته راکړئ او زمونږ لورګاني خپلو ځانونو ته وکړئ. ۱۰ تاسو کولای شئ چې دلته په دې وطن کې زمونږ سره واوسېږئ او په هرځای کې چې وغواړئ هلته اوسېدلی شئ. ازاد کاروبار په کې وکړئ او د جايداد خاوندان شئ.»

۱۱ بیا شکیم د دینه پلار او ورونو ته وویل: «په ما باندې دا مهرباني وکړئ او تاسو چې هرڅه وغواړئ زه به يې درکړم. ۱۲ ماته ووايئ چې کوم سوغاتونه تاسو

غواړئ او هرڅومره زيات مهر چې غواړئ هماغه شان يې وټاکئ او تاسو چې هرڅه زما څخه وغواړئ زه به يې درکړم. يوازې دا اجازه راکړئ چې د هغې سره واده وکړم.»

١٣ د يعقوب زامنو د شکيم او د هغه د پلار حمور په ځواب کې په مکر سره خبرې وکړې، ځکه چې د هغوی خور دينه يې بې‌عزته کړې وه. ١۴ هغوی ته يې وويل: «مونږ داسې کار نه شو کولای. مونږ نه شو کولای خپله خور هغه چاته ورکړو

چې سنت شوی نه وي، ځکه چې دا زمونږ دپاره شرم دی. ۱۵ مونږ په يو شرط تاسو سره جوړه کوو چې ستاسو ټول نارينه دې زمونږ په شان سنت شي. ۱۶ هغه وخت به خپلې لورګانې تاسو ته درکړو او ستاسو لورګانې به خپلو ځانونو ته وکړو او تاسو سره به يوځای واوسيږو او يو قوم به شو. ۱۷ خو که چېرې زمونږ خبره قبوله نه کړئ او سنت نه شئ، مونږ به خپله خور واخلو او لاړ به شو.»

(۱۸) دا شرط حمور او د هغه زوی شکیم ته مناسب ښکاره شو. (۱۹) هغه ځوان د دې کار په سرته رسولو کې ځنډ ونه کړ، ځکه چې هغه د یعقوب په لور باندې مین ؤ. هغه د خپل پلار په کورنۍ کې تر ټولو عزتمن سړی ؤ.

(۲۰) حمور او د هغه زوی شکیم د ښار دروازې ته چې د غونډې ځای ؤ، لاړل او د ښار د خلکو سره یې خبرې وکړې. (۲۱) هغوی وویل: «دا خلک زمونږ دوستان دي. پرېږدئ

چې زمونږ په خاوره کې واوسیږي
او کاروبار په کې وکړي. د هغوی
دپاره ځمکه پراخه ده. مونږ کولای
شو چې د دوی د لوړګانو سره
ودونه وکړو او دوی کولای شي چې
زمونږ د لوړګانو سره ودونه وکړي.
٢٢ نو هغوی زمونږ سره یوازې په
دې شرط جوړه کوي چې زمونږ
سره واوسیږي او راسره یو قوم شي،
چې زمونږ ټول نارینه د دوی په
شان سنت شي. ٢٣ ایا د هغوی ټولې
رمې او پادې او شتمني او د هغوی
نور شیان به زمونږ نه شي؟ نو راځئ

چې د دوی سره موافقه وکړو چې زمونږ سره واوسیږي.» ۲۴ ټولو ښاریانو د حمور او د هغه د زوی شکیم وړاندیز قبول کړ او د ښار ټول نارینه سنت شول.

۲۵ په درېمه ورځ چې ټول خلک لا د سنت کېدلو له امله په درد کې وو، د یعقوب دوه زامنو یعنې د دینه ورونو شمعون او لاوي خپلې تورې واخیستلې او بې له دې چې څوک ورباندې پوه شي، ښار ته ننوتل او ټول نارینه یې ووژل، ۲۶

چې په هغو کې حمور او د هغه
زوی شکیم هم شامل وو. هغوی
دینه د شکیم د کور څخه واخیستله
او لاړل. ۲۷ د یعقوب نور زامن په
مړو باندې راوختل او ښار یې لوټ
کړ، ځکه چې د هغوی خور هلته
بې‌عزته شوې وه. ۲۸ د هغوی رمې،
پادې او خره او هرڅه چې په ښار
او پټیو کې وو، هغه یې واخیستل.
۲۹ د هغوی ټوله شتمني یې
واخیستله او اولادونه او ښځې یې
اسیران کړل او هرڅه چې په کورونو
کې وو هغه یې لوټ کړل.

۳۰ یعقوب شمعون او لاوي ته
وویل: «تاسو زه د تکلیف سره
مخامخ کړم. اوس به کنعانیان،
فرزیان او همدارنګه د دې خاورې
نور اوسېدونکي زما شخه کرکه
کوي. زه ډېر کسان نه لرم او که
چیرې هغوی زما په ضد راټول شي
او په ما باندې حمله وکړي، زمونږ
ټوله کورنۍ به له منځه لاړه شي.»

۳۱ خو هغوی ځواب ورکړ: «ایا
دا لازمه وه چې هغه دې زمونږ د
خور سره د یوې بدلمنې په شان

چلند وکړي؟»

یعقوب بیت‌ییل ته راستنیږي

١ خدای یعقوب ته وویل:
«پاڅه او بیت‌ییل ته لاړ شه او هلته اوسېږه. ما یعني خپل خدای ته چې په هغه وخت کې چې د خپل ورور عیسو څخه تښتېدلی درښکاره شو، د قربانۍ ځای جوړ کړه.» ٢ نو یعقوب خپلې کورنۍ او هغو ټولو خلکو ته چې د هغه سره وو، وویل: «هغه بتان چې تاسو سره دي، هغه لرې وغورځوئ. خپل ځانونه پاک

کړئ او پاک کالي واغوندئ. ۳

راځئ چې بیت‌ییل ته لاړ شو او هلته د هغه خدای دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړو چې زما سره یې د سختۍ په وخت کې مرسته کړې وه او هرچېرته چې زه تللی یم زما سره مل ؤ.» ۴ نو هغوی ټول بتان او همدارنګه هغه غوږوالۍ چې د هغوی په غوږونو کې وې یعقوب ته ورکړې او یعقوب هغه په شکیم کې د خېرې د ونې لاندې ښخ کړل.

۵ هغوی روان شول او په

شاوخوا ښارونو باندې د خدای وېره
راغله. نو ځکه هېڅوک په هغوی
پسې نه شول. ۶ یعقوب د خپلو
ټولو خلکو سره لوز ته چې د
بیت‌ییل په نوم مشهور دی او د
کنعان په خاوره کې دی، راغی. ۷
هلته هغه د قربانۍ ځای جوړ کړ او
هغه ځای یې د بیت‌ییل د خدای په
نوم یاد کړ، ځکه په هغه ځای کې
چې کله یعقوب د خپل ورور عیسو
څخه تښتېده، خدای خپل ځان هغه
ته ښکاره کړی ؤ. ۸ د ربکا دایي
دبوره مړه شوه او د بیت‌ییل څخه

ښکته د څېړۍ د ونې لاندې يې
ښخه کړه. نو هغه ونه د ژړا د څېړۍ
د ونې په نوم ياده شوه.

٩ کله چې يعقوب د بين‌النهرين
څخه بېرته راستون شو، نو خدای
يوځل بيا هغه ته ښکاره شو او
برکت يې ورته ورکړ. ١٠ خدای هغه
ته وويل: «ستا نوم يعقوب دی. خو
له دې وروسته دې ستا نوم يعقوب
نه وي، بلکې ستا نوم دې اسراييل
وي.» نو د هغه نوم يې اسراييل
کېښود. ١١ خدای هغه ته وويل: «زه

مطلق قادر خدای یم. ته دې د زیاتو اولادونو خاوند شې. ستا څخه به قومونه پیدا شي او ستا د نسل څخه به پاچاهان پیدا شي. ۱۲ هغه ځمکه چې ابراهیم او اسحاق ته مې ورکړې وه، هغه به تاته درکړم او ستا څخه وروسته به یې ستا اولادې ته ورکړم.» ۱۳ نو خدای له هغه ځای څخه چې د هغه سره یې خبرې وکړې، پورته وخوت. ۱۴ یعقوب په هغه ځای کې چې خدای ورسره خبرې کړې وې، یوه یادګاري تیږه ودروله او په هغې باندې یې د

ښنبلو نذرانه او د زیتونو تېل
واچول. ۱۵ یعقوب د هغه ځای نوم
چې هلته خدای ورسره خبرې کړې
وې، بیت‌ییل کېښود.

د راحیل مړینه

۱۶ نو بیا هغوی د بیت‌ییل څخه
کډه وکړه. افراتې ته یو څه فاصله
پاتې وه چې د راحیل د ماشوم د
زېږولو وخت راورسېد او د هغې
تکلیف زیات شو. ۱۷ څرنګه چې د
ماشوم د زېږولو په وخت کې هغه په
ډېر سخت تکلیف کې وه، نو د هغې

دايي ورته وويل: «راحيل، مه
وېرېږه، دا دې بل زوی دی.» ۱۸
خو هغه د مړينې په حال کې وه او
د ساه ورکولو په وخت کې يې د
هغه نوم بن‌اوني کېښود، خو يعقوب
هغه بنيامين وباله.

۱۹ نو راحيل مړه شوه او هغه يې
د افراتې لارې ته نژدې چې اوس د
بيت‌لحم په نوم يادېږي، ښخه کړه.
۲۰ يعقوب د هغې په قبر باندې
يادګاري تيږه ودروله او تر نن
ورځې پورې هغه د راحيل د قبر

نښنه ده. ۲۱ نو يعقوب بيا کډه وکړه او د عيدر د برج بلې خواته يې خپلې خېمې ودرولې.

د يعقوب زامن

(لومړی تواريخ ۲:۱–۲)

۲۲ هغه وخت چې يعقوب په هغې سيمه کې اوسېده، روبين لاړ او د خپل پلار د وينځې بلهې سره يې زنا وکړه او يعقوب د دې څخه خبر شو.

۲۳ يعقوب دولس زامن درلودل.

د لیه زامن: روبین د یعقوب مشر
زوی، شمعون، لاوي، یهودا، یساکار
او زبولون. ۲۴ د راحیل زامن:
یوسف او بنیامین. ۲۵ د راحیل د
وینځې بلهه زامن: دان او نفتالي. ۲۶
د لیه د وینځې زلفه زامن: جاد او
اشیر. دا د یعقوب زامن وو چې په
بین‌النهرین کې زیږېدلي وو.

د اسحاق مړینه

۲۷ یعقوب خپل پلار اسحاق ته
چې قریت‌اربع (حبرون) ته نژدې په
ممري کې ؤ یعني هغه ځای ته چې

ابراهیم او اسحاق په کې اوسېدل،
راغی. ۲۸ اسحاق یوسلو اتیا کاله
ژوند وکړ. ۲۹ هغه په پاخه عمر کې
مړ شو او د خپلو نیکونو سره
یوځای شو. د هغه زامنو عیسو او
یعقوب هغه ښخ کړ.

د عیسو اولاده

(لومړی تواریخ ۱:۳۴–۳۷)

۱ دا د عیسو اولاده ده (عیسو د
ادوم په نوم هم یادېده.) ۲ عیسو د
کنعاني ښځو سره ودونه وکړل: عاده
د حیتي ایلون لور، اهولیبامه چې د

عنه لور او د حوي صبعون لمسۍ وه
٣ او بسمه چې د اسماعيل لور او د
نبايوت خور وه. ٤ عادې اليفاز
وزېږاوه او بسمې رعوييل وزېږاوه.
٥ اهوليبامه يعوش، يعلام او قورح
وزېږول. دا د عيسو زامن وو چې په
کنعان کې زېږېدلي وو.

٦ عيسو خپلې ښځې، زامن،
لورګاني او د خپلې کورنۍ ټول غړي
او همدارنګه خپلې ټولې رمې او
پادې او خپله ټوله شتمني چې په
کنعان کې يې لاسته راوړي وو،

واخيستل او د خپل ورور يعقوب
څخه لرې څه لېرې يې بلې سيمې ته
کډه وکړه. ۷ هغه لاړ، ځکه هغه
ځمکه چې يعقوب او هغه په کې
اوسېدل، دومره زياته نه وه چې
دواړه سره يوځای واوسيږي، په دې
خاطر چې هغوی زياتې رمې او
پادې درلودلې. ۸ نو عيسو د ادوم
په غرنۍ سيمه کې اوسېده.

۹ دا د ادوم په غرنۍ سيمه کې
د ادوميانو د نيکه عيسو اولاده ده.
۱۰ د عيسو د زامنو نومونه دا دي:

اليفاز د عيسو د ښځې عاده زوی او
رعوییل د عيسو د ښځې بسمې
زوی. ۱۱ د اليفاز زامن: تيمان،
اومار، صفو، جعتام او قناز. ۱۲
تمناع د عيسو د زوی اليفاز وینځه
وه او د هغې څخه د هغه زوی
عماليق پيدا شو. دا د عيسو د ښځې
عادې لمسيان وو. ۱۳ د رعوییل
زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا د
عيسو د ښځې بسمې لمسيان وو.

۱۴ اهوليبامه د عنه لور او د
صبعون لمسۍ وه چې د هغې څخه د

عیسو زامن یعوش، یعلام او قورح
پیدا شول.

١٥ د عیسو په اولادې کې دغه
قبیلوي مشران وو: د عیسو د مشر
زوی الیفاز زامن: تیمان، اومار،
صفو، قناز، ١٦ قورح، جعتام او
عمالیق. دا په ادوم کې هغه قبیلوي
مشران وو چې د الیفاز د اولادې
څخه دي او دوی د عادې لمسیان
وو.

١٧ د عیسو د زوی رعوییل

زامن: نحت، زارح، شمه او مزه. دا په ادوم کې هغه قبیلوي مشران وو چې د رعوییل د اولادې څخه دي. دا د عیسو د ښځې بسمې لمسیان وو.

۱۸ د عیسو د ښځې اهولیبامه زامن: یعوش، یعلام او قورح. دا هغه قبیلوي مشران وو چې د عنه د لور یعنې د عیسو د ښځې اهولیبامه د اولادې څخه دي. ۱۹ دا ټولې قبیلې د عیسو د اولادې څخه وې.

د سعیر اولاده

۲۰ دا د سعير حوري زامن وو
چې په هغې سيمه کې اوسېدل:
لوتان، شوبال، صبعون، عنه، ۲۱
ديشون، ايصر او ديشان. دا په ادوم
کې د سعير زامن او د حوريانو
مشران وو.

۲۲ د لوتان زامن: حوري او
هومام. (تمناع د لوتان خور وه.)

۲۳ د شوبال زامن: علوان،
مناحت، عيبال، شفو او اونام.

(٢٤) د صبعون زامن: ایه او عنه.
(دا هماغه عنه دی، کله چې هغه د خپل پلار صبعون خره څرول، نو په دښته کې يې د تودو اوبو چينې وموندلې.) (٢٥) د عنه اولادونه: ديشون او اهوليبامه د عنه لور. (٢٦) د ديشون زامن: حمدان، اشبان، يتران او کران.

(٢٧) د ايصر زامن: بلهان، زعوان او عقان. (٢٨) د ديشان زامن: عوص او اران.

۲۹ دا د حوريانو مشران وو:
لوتان، شوبال، صبعون، عنه، ۳۰
دیشون، ایصر او دیشان. دا د
حوريانو قبيلې وې چې د ادوم په
خاوره کې اوسېدلې.

د ادوم پاچاهان

(لومړی تواريخ ۱:۴۳–۵۴)

۳۱–۳۹ له دې څخه مخکې چې په
اسراييلو باندې پاچاهي نه وه کړې،
لاندې ذکر شويو پاچاهانو په ترتيب
سره د ادوم په هېواد باندې پاچاهي
وکړه:

- بالع د بعور زوی چې د دینهابه څخه ؤ،
- یوباب د زارح زوی چې د بزرې څخه ؤ،
- حوشام چې د تیمان د سیمې څخه ؤ.
- حداد د بداد زوی چې د عویت څخه ؤ (هغه مدیانیانو ته د موآب په خاوره کې په جګړه کې ماتې ورکړه.)
- سمله چې د مسریقه څخه ؤ.

- شاوول چې د رحوبوت د ښار شخه ؤ او دا ښار د سیند په غاړه پروت دی.
- بعل‌حانان چې د عکبور زوی ؤ.
- حداد چې د فاعو شخه ؤ.

(د هغه د ښځې نوم مهیتبییل ؤ چې د مطرد لور وه او د میذاهب لمسۍ وه.)

۴۰-۴۳ دا د هغو قبیلوي مشرانو نومونه دي چې د عیسو د اولادې شخه دي: تمناع، علوه، یتیت،

اهولیبامه، ایله، فینون، قناز، تیمان، مبصار، مجدییل او عیرام. هغه سیمه چې دا هره قبیله په کې اوسېدله، د هماغې قبیلې په نوم يادېدله.

د یوسف خوبونه

١ یعقوب په کنعان کې په هغه ځای کې ژوند کاوه چېرته چې د هغه پلار اوسېدلی ؤ. ٢ دا د یعقوب د کورنۍ کیسه ده.

یوسف اوولس کلن ځوان ؤ او د خپلو ناسکه ورونو سره یې چې د

بلهې او زلفې زامن وو رمې ساتلې.
يوسف به خپل پلار د خپلو ورونو د
بدو كارونو څخه خبراوه. ③ يعقوب
د يوسف سره د خپلو نورو ټولو
زامنو څخه زياته مينه كوله، ځكه
چې هغه ورته په زوړوالي كې پيدا
شوى ؤ. د هغه دپاره يې ښكلې
چپنه جوړه كړه چې اوږده لستوڼې
يې درلودل. ④ كله چې د هغه
ورونه په دې پوه شول چې د هغوى
پلار د يوسف سره د هغوى څخه
زياته مينه كوي، نو د يوسف څخه
يې ډېره كركه كوله او په نرمه ژبه

يې ورسره خبرې نه کولې.

٥ يوه شپه يوسف خوب وليده
او هغه يې خپلو ورونو ته بيان کړ،
نو د يوسف سره د هغوی کينه نوره
هم زياته شوه. ٦ هغوی ته يې
وويل: «ما چې کوم خوب ليدلی دی
هغه ته غوږ ونيسئ. ٧ مونږ په پټي
کې د غلو دانو ګېډۍ تړلې او ناڅاپه
زما ګېډۍ پورته شوه او نېغه
ودرېدله او ستاسو ګېډۍ زما د
ګېډۍ په شاوخوا باندې راټولې
شوې او زما ګېډۍ ته يې د درناوي

په خاطر سرونه ټیټ کړل.» ⑧ د هغه ورونو پوښتنه وکړه: «ایا ته غواړې چې پاچا شې او په مونږ باندې حکومت وکړې؟» نو د یوسف د خوبونو په سبب او د هغو شیانو له امله چې د هغوی په اړه یې وویل د هغه د ورونو کینه نوره هم زیاته شوه.

⑨ بیا یوسف بل خوب ولیده او خپلو ورونو ته یې بیان کړ: «ما بل خوب ولیده چې په هغه کې لمر، سپوږمۍ او یوولس ستورو د درناوي

په خاطر ماته خپل سرونه ټيټ کړل.» ۱۰ هغه دا خوب خپل پلار ته هم بیان کړ. د هغه پلار هغه ورټلو او ویې ویل: «دا څه ډول خوب دی چې تا لیدلی دی؟ ایا په رښتیا سره به زه، ستا مور او ستا ورونه تاته راځو او تاته به د درناوي سرونه ټیټوو؟» ۱۱ د یوسف ورونو د هغه سره کینه درلودله، خو د هغه پلار دا موضوع په خپل ذهن کې وساتله.

یوسف د خپلو ورونو له خوا خرڅیږي

١٢ يوه ورځ د يوسف ورونه د
رمو د څرولو دپاره شکيم ته لاړل.
١٣ يعقوب يوسف ته وويل: «ستا
ورونه شکيم ته نژدې رمې څروي.
زه غواړم چې تا هغوی ته ورولېږم.»
هغه ځواب ورکړ: «ډېره ښه ده.»

١٤ د هغه پلار وويل: «لاړ شه
او وګوره چې ستا ورونه روغ رمټ
دي او رمې روغې جوړې دي که نه،
ماته بېرته خبر راوړه.» نو هغه يې د
حبرون له درې څخه ولېږه. يوسف
شکيم ته ورسېده ١٥ او په صحرا

کې شاوخوا سرګردانه ګرځېده. یو سړي هغه ولیده او پوښتنه یې ترې وکړه: «څه شی لټوې؟» ۱۶ هغه ځواب ورکړ: «زه خپل ورونه لټوم. ایا ماته ویلی شې چې هغوی چېرته خپلې رمې څروي؟» ۱۷ هغه سړي ځواب ورکړ: «هغوی پخوا له دې ځای نه تللي دي. د هغوی څخه مې واورېدل چې ویل یې، راځئ چې دوتان ته لاړ شو.» نو یوسف خپلو ورونو پسې لاړ او په دوتان کې یې هغوی پیدا کړل.

۱۸ هغوی یوسف د لېرې نه
ولیده او مخکې له دې چې یوسف
دوی ته ورورسیږي، هغوی ورته
دسیسه جوړه کړه چې ویې وژني.
۱۹ هغوی یو بل ته سره وویل: «هغه
دی، خوب لیدونکی راروان دی. ۲۰
راځئ چې هغه ووژنو او په یوې
وچې څاه کې یې وغورځوو او وبه
وایو چې هغه یو داړونکي ځناور
وخوړ. بیا به وګورو چې د هغه
خوبونه څنګه کیږي.»

۲۱ کله چې روبین دا خبره

واورېدله، هڅه یې وکړه چې هغه د
خپلو ورونو د لاسونو څخه خلاص
کړي، نو هغه وویل: «هغه به نه
وژنو.» ۲۲ روبین هغوی ته وویل:
«وینه مه تویوئ. هغه په دې ښاه
کې چې دلته په دې دښته کې ده
وغورځوئ، خو لاس ورته مه
اچوئ.» هغه دا خبره د دې دپاره
وکړه چې یوسف د دوی څخه
خلاص کړي او ببرته یې خپل پلار
ته بوځي. ۲۳ نو کله چې یوسف
خپلو ورونو ته راغی، هغوی ورڅخه
هغه ښکلي چپنه چې اوږده لستوڼي

يې درلودل، وويستله. ۲۴ هغه يې
ونيوه او په څاه کې يې وغورځاوه.
څاه وچه وه او اوبه په کې نه وې.

۲۵ په هغه وخت کې چې دوی
ډوډۍ خوړله، ناڅاپه يې وليدل چې
د اسماعيليانو کاروان د جلعاد څخه
راروان دی او د هغوی اوښان په
مسالو، ملهمو او د مر کنډ باندې بار
وو چې هغه مصر ته يوسي. ۲۶
يهودا خپلو ورونو ته وويل: «د
خپل ورور د وژلو او د هغه د قتل د
پټولو څخه به مونږ ته څه ګټه

راورسیږي؟ ۲۷ راځئ چې هغه په اسماعیلیانو باندې خرڅ کړو. مونږ به هغه ته زیان نه رسوو، ځکه چې هغه زمونږ ورور او زمونږ خپله وینه او خپل هډوکی دی.» د هغه ورونه په دې رضا شول. ۲۸ نو کله چې سوداګران تېرېدل، د هغه ورونو یوسف له شاه څخه راوویست او هغه یې په اسماعیلیانو باندې سپینو زرو په شلو سکو خرڅ کړ. هغوی یوسف مصر ته یووړ.

۲۹ کله چې روبین بېرته شاه ته

راغی او ويې ليدل چې يوسف هلته
نشته، نو له غمه يې خپل کالي
وشکول. ۳۰ هغه ببرته خپلو ورونو
ته ورغی او ويې ويل: «هلک هلته
نشته، څه وکړم؟»

۳۱ بيا هغوی يو سېرلی حلال کړ
او د يوسف چپنه يې د هغه په وينه
کې غوټه کړه. ۳۲ هغوی هغه چپنه
ببرته خپل پلار ته يووړله او ويې
ويل: «دا مونږ وموندله. وګوره چې
دا ستا د زوی ده که نه؟» ۳۳ يعقوب
هغه وپېژندله او ويې ويل: «دا زما د

زوی چېنه ده! کوم داړونکي ځناور
هغه خوړلی دی او په رښتیا سره
یوسف ټوټې ټوټې شوی دی.» ۳۴
نو یعقوب له خفګانه خپل کالي
وشکول. د ویر کالي یې واغوستل او
ډېرې ورځې د خپل زوی دپاره
غمجن ؤ. ۳۵ د هغه ټول زامن او
لورګانې راغلې چې هغه ته تسلي
ورکړي، خو هغه دا تسلي ونه منله
او ویې ویل: «د خپل زوی دپاره به
زه د دې غم سره قبر ته ځم.» نو
پلار یې د هغه دپاره وژړل.

۳۶ په هغه وخت کې سوداګرانو
یوسف په مصر کې په فوطیفار
باندې چې د فرعون د درباریانو
څخه ؤ او د دربار د ساتونکو
قوماندان ؤ، خرڅ کړ.

یهودا او تامار

۱ داسې وشول چې په هغه
وخت کې یهودا خپل ورونه
پرېښودل او د حیره په نوم یو سړي
سره چې د عدولام د ښار څخه ؤ،
پاتې شو. ۲ هلته یهودا د شوعه په
نوم د یو کنعاني د لور سره مخامخ

شو. یهودا د هغې سره واده وکړ او ورسره یوځای شو. ۳ هغه امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه او په هغه باندې یې عیر نوم کېښود. ۴ هغه بیا امیدواره شوه او زوی یې وزېږاوه. په هغه باندې یې اونان نوم کېښود. ۵ هغې بل زوی وزېږاوه او په هغه باندې یې شیله نوم کېښود. یهودا په کزیب کې ؤ چې هلک پیدا شو.

۶ یهودا خپل مشر زوی ته ښځه وکړه او د هغې نوم تامار ؤ.

۷ د عیر چلند د ښبنتن په نظر کې بد ؤ. نو ښبنتن هغه مړ کړ. ۸ هغه وخت یهودا د عیر ورور اونان ته وویل: «لاړ شه او د خپل ورور د کونډې سره یوځای شه او د هغې د مېړه د ورور په توګه دې خپل مسوولیت ترسره کړه، ترڅو ستا ورور هم اولادونه ولري.» ۹ خو اونان په دې پوهېده چې دا به د ده اولادونه نه وي. نو کله به چې هغه د خپلې کونډې وربنداري سره ښملاست، خپل ځان به یې په ځمکه باندې انزال کاوه او نه یې

غوښتل چې د خپل ورور دپاره اولاد راوړي. (۱۰) څه چې هغه کول هغه د ښښتن په نظر کې بد ښکاره کېدل. نو ښښتن هغه هم وواژه. (۱۱) نو یهودا خپلې انږور تامار ته وویل: «د خپل پلار په کور کې د کونډې په توګه اوسېږه، تر هغې پورې چې زما زوی شیله لوی شي.» ځکه هغه وېرېده چې شیله به هم د خپلو ورونو په شان مړ شي. نو تامار لاړه چې د خپل پلار په کور کې واوسیږي.

١٢ څه موده وروسته د یهودا
ښځه یعنې د شوعه لور مړه شوه.
کله چې د غم وخت تېر شو، نو
یهودا د خپل دوست حیره عدولامي
سره د تمنه ښار ته چې هلته د هغه
پسونه سکولول کېدل، لاړ. ١٣ کله
چې تامار خبره شوه چې د هغې
خسر د خپلو پسونو د سکولولو
دپاره تمنې ته روان دی، ١٤ نو هغې
خپل د کونډتوب کالي وویستل،
خپل مخ یې په څادر کې پټ کړ او
د عینایم په دروازه کې چې د تمنې
په لاره کې وه، کښېناستله. هغې دا

کار په دې خاطر وکړ چې د یهودا
کشر زوی لوی شوی ؤ، خو یهودا دا
پلان نه درلود چې تامار ورته په
نکاح کړي. ۱۵ کله چې یهودا هغه
ولیدله، په هغې یې د بدلمنې ګومان
وکړ، ځکه چې مخ یې پټ ؤ. ۱۶
هغه پوه نه شو چې هغه د ده انږور
ده. هغه د لارې په غاړه باندې هغې
ته ورغی او ویې ویل: «راشه، چې
درسره خملم.» هغې پوښتنه وکړه:
«ماته به څه راکړې چې درسره
خملم؟» ۱۷ هغه وویل: «زه به د
خپلې رمې څخه تاته یو سېرلی

درولېږم.» هغې پوښتنه وکړه: «تر هغې پورې چې ته هغه رالېږې، ماته به څه شی د ضمانت په توګه پرېږدې؟» ۱۸ هغه وویل: «څه شی درته د ضمانت په توګه درکړم؟» هغې ځواب ورکړ: «مهر، د هغه مزی او دا امسا چې ستا په لاس کې ده.» نو هغه دا هرڅه هغې ته ورکړل او ورسره خملاست او تامار د هغه څخه امیدواره شوه. ۱۹ تامار کور ته لاړه. خپل ښادر يې لېرې کړ او خپل د کونډتوب کالي يې واغوستل.

٢٠ نو یهودا د خپل عدولامي
دوست په لاس سېرلی ورولېږه،
ترڅو د هغې ښځې څخه د ضمانت
شیان بېرته واخلي. خو هغه یې پیدا
نه کړه. ٢١ ده د عنایم له خلکو
څخه پوښتنه وکړه: «هغه بدلمنه چې
دلته په لاره کې ناسته وه، چېرته
ده؟» هغوی وویل: «دلته هېڅ وخت
بدلمنه ښځه نه وه.» ٢٢ هغه بېرته
یهودا ته ورغی او ویې ویل: «ما هغه
پیدا نه کړه. برسېره پردې د هغه
ځای خلکو وویل چې دلته هېڅ
بدلمنه ښځه نه وه.» ٢٣ نو یهودا

وویل: «پرېږده چې هغه شیان خپل ځانته وساتي. مونږ نه غواړو چې د خلکو د خندا شو. دا دی ما هغې ته دغه سېرلی ورولېږه، خو تا هغه پیدا نه کړه.»

۲۴ درې میاشتې وروسته یهودا ته خبر ورسېده: «ستا انږور تامار د یوې بدلمنې په شان عمل کړی دی او هغه اوس امیدواره ده.» یهودا وویل: «هغه دباندې راوباسئ او ویې سوځوئ چې مړه شي.» ۲۵ څنګه یې چې هغه دباندې راوویستله،

خپل خسر ته يې پيغام ورولېږه ويې
ويل: «زه د هغه سړي ثخه اميدواره
شوې يم چې د دې شيانو خاوند
دی.» هغې زياته کړه: «وګوره. دا
مهر، د هغه مزی او دا امسا وپېژنه
چې د چا دي.» ۲۶ يهودا هغه
وپېژندل او ويې ويل: «هغه په حقه
ده. زه د هغې سره په خپل لوظ کې
ناکام شوم. ما بايد هغه خپل زوی
شيله ته واده کړې وای.» يهودا بيا د
هغې سره يوځای نه شو.

۲۷ کله چې د تامار د اولاد د

زېږولو وخت راورسېد، نو د هغې په کېږه کې غبرګوني وو. ۲۸ د زېږولو په وخت کې د هغو څخه یو خپل لاس راوویست، نو دایي یو سور مزی واخیست او د هغه په مړوند باندې یې وتاړه او ویې ویل: «دا لومړی راووت.» ۲۹ خو کله چې هغه خپل لاس بېرته کش کړ د هغه ورور راووت او هغې وویل: «ته څرنګه راووتلې!» او په هغه باندې یې فارص نوم کېښود. ۳۰ له هغې وروسته د هغه ورور چې په مړوند باندې یې سور مزی ؤ، راووت او

هغه يې د زارح په نوم ياد کړ.

يوسف او د فوطيفار ښځه

(۱) اسماعيليانو يوسف مصر ته يووړ او په فوطيفار باندې يې خرڅ کړ چې نوموړی د فرعون د درباريانو څخه ؤ او د دربار د ساتونکو قوماندان ؤ. (۲) څښتن د يوسف سره مل ؤ او هغه يې بريالی کړ. هغه د خپل مصري بادار په کور کې اوسېده. (۳) بادار يې وليدل چې څښتن د يوسف سره مل دی او په هر کار کې هغه ته بری ورکوي. (۴)

فوطیفار د هغه شخه خوشحاله ؤ او
هغه یې خپل شخصي نوکر ونیوه او
هرڅه یې چې خپل کور کې
درلودل، ټول یې هغه ته وسپارل. ۵
د هماغه وخت څخه ښتن د
یوسف له سببه د دې مصري خاندان
ته برکت ورکړ او د هغه په ټولو
شیانو باندې که د هغه په کور کې وو
او که د هغه ځمکه وه، د ښتن
برکت ؤ. ۶ فوطیفار چې هرڅه
درلودل هغه یې یوسف ته وسپارل
چې څارنه یې وکړي. هغه له
خوراک څخه پرته نور د هیڅ شي

سره کار نه درلود.

یوسف ډېر ښایسته ؤ او ښکلی اندام یې درلود. (۷) څه موده وروسته د یوسف سره د فوطیفار د ښځې مینه پیدا شوه او ورته ویې ویل: «راشه، زما سره څمله.» (۸)

خو هغه انکار وکړ او هغې ته یې وویل: «ګوره، هرڅه چې زما د بادار په کور کې دي د هغو په اړه هغه اندېښنه نه لري، ځکه چې زه دلته یم. هرڅه چې هغه یې لري ماته یې راسپارلي دي. (۹) زه په دې کور کې

داسې اختيار لرم لکه څنګه چې هغه
يې لري او زما بادار پرته له ستا چې
د هغه ښځه يې، نور هېڅ شی زما
څخه نه دی سپمولی. نو بيا زه څنګه
کولای شم چې داسې بد کار وکړم
او د خدای په وړاندې ګناه وکړم؟»
۱۰ که څه هم هغې به هره ورځ
ټينګار کاوه، خو يوسف د هغې
خبرې نه منله چې ورسره څملې يا
ورنژدې شي.

۱۱ خو يوه ورځ کله چې يوسف
کور ته ننوت چې خپل کار وکړي، د

کور د نوکرانو له جملې څخه هلته هیڅ څوک نه ؤ. ۱۲ هغې یوسف له چپنې څخه ونیوه او ورته ویې ویل: «زما سره څمله.» خو هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښوودله او د کور څخه دباندې وتښتېد. ۱۳ کله چې هغې ولیدل چې هغه خپله چپنه د هغې په لاس کې پرېښوودله او د کور څخه وتښتېد، ۱۴ نو د خپل کور نوکرانو ته یې غږ وکړ او ویې ویل: «وګورئ! دغه عبرانی سړی چې زما مېړه کور ته راوستلی دی، غواړي زمونږ بې‌عزتي وکړي.

هغه زما کوټې ته راننوت چې ما ته
لاس راواچوي، خو ما په لوړ اواز
سره چیغې ووهلې. ۱۵ کله چې هغه
زما چیغې واورېدلې، نو وتښتېد او
خپله چپنه یې زما سره پرېښودله.»
۱۶ هغې د یوسف چپنه د ځان سره
وساتله، تر هغې پورې چې مېړه یې
کور ته راغی. ۱۷ بیا هغې فوطیفار
ته دا کیسه بیان کړه: «هغه عبرانی
غلام چې مونږ ته دې راوستلی دی،
زما کوټې ته راننوت چې ما بې‌عزته
کړي. ۱۸ خو څنګه چې ما د
مرستې دپاره چیغې ووهلې، خپله

چینه یې زما سره پرېښودله او د کور ښځه وتښتېد.»

١٩ کله چې د یوسف بادار دغه کیسه واورېدله چې د هغه ښځې ورته بیان کړه، هغه د قهره سور شو. ٢٠ د یوسف بادار هغه ونیوه او په هغه زندان کې یې واچاوه چې د پاچا بندیان به په کې ساتل کېدل او هغه هلته پاتې شو. ٢١ خو څښتن د یوسف سره مل ؤ. هغه ته یې برکت ورکړ، نو د زندان مشر د هغه څخه خوشحاله ؤ. ٢٢ هغه یوسف د نورو

ټولو بندیانو مشر وټاکه او هغه ته یې د هغو ټولو کارونو مسوولیت ور په غاړه کړ چې په زندان کې به کېدل.

٢٣ د زندان مشر د هغو شیانو په هکله چې یوسف ته سپارل شوي وو اندېښنه نه درلودله، ځکه چې څښتن د یوسف سره مل ؤ او کوم کارونه چې هغه کول څښتن ورته په هغو ټولو کې برى ورکاوه.

یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي

١ څه موده وروسته د مصر د پاچا یعني فرعون د ساقیانو او

نانوایانو د مشرانو څخه د پاچا په
وړاندې غلطي وشوه. ② فرعون په
دې دواړو درباریانو باندې په قهر
شو ③ او هغوی یې په هغه زندان
کې واچول چې د دربار د ساتونکو
د قوماندان په کور کې ؤ یعنې په
هماغه زندان کې چې یوسف په کې
بندي ؤ. ④ هغوی زیات وخت په
زندان کې تېر کړ او د ساتونکو
قوماندان هغوی یوسف ته وسپارل
او هغه د دوی خدمت کاوه.

⑤ د ساقیانو او نانوایانو مشرانو

چې په زندان کې وو، په یوه شپه دواړو خوب ولیده او هر یو خوب خپله معنی درلودله. ۶ کله چې سهار یوسف هغوی ته ورغی، ویې لیدل چې هغوی خفه وو. ۷ نو هغه ورځخه پوښتنه وکړه: «تاسو نن ولې دومره خفه یئ؟» ۸ هغوی ځواب ورکړ: «مونږ دواړو خوبونه لیدلي دي، خو څوک نشته چې هغه تعبیر کړي.» یوسف هغوی ته وویل: «د خوبونو تعبیرول د خدای کار دی. خپل خوبونه ماته ووایئ.»

٩ نو د ساقیانو مشر خپل خوب یوسف ته بیان کړ. هغه ته یې وویل: «په خوب کې مې خپلې مخې ته د انګورو تاک ولیده. ١٠ په تاک کې درې څانګې وې. څنګه چې غوټۍ یې وکړې، نو هغه وغوړېدلې او د انګورو وږي پاخه شول. ١١ د فرعون پیاله مې په لاس کې وه. نو انګور مې واخیستل او په پیاله کې مې وزبېښل او پیاله مې د فرعون په لاس کې ورکړه.» ١٢ یوسف وویل: «د هغه تعبیر دا دی: درې څانګې درې ورځې دي. ١٣ په دې درې

ورځو کې به فرعون تا ازاد کړي او
وبه دې بخښي او بېرته به دې په
خپل کار باندې مقرر کړي. ته به د
پخوا په شان لکه څنګه چې د هغه
ساقي وې، د فرعون پياله به د هغه
په لاس کې ورکوې. ۱۴ خو کله
چې داسې وشي، ما در په ياد کړه او
زما سره احسان وکړه. فرعون ته زما
په اړه يادونه وکړه او له دې زندان
څخه مې وباسه. ۱۵ ځکه چې زه د
عبرانيانو د وطن څخه په زور
تښتول شوی يم او دلته مې هم هېڅ
داسې کار نه دی کړی چې ما دې په

زندان کې واچوي.»

١٦ کله چې د نانوایانو مشر ولیدل چې ښه تعبیر دی، نو یوسف ته یې وویل: «ما هم خوب ولیده چې د ډوډیو درې ټوکرۍ مې په سر وې. ١٧ په پاسنۍ ټوکرۍ کې د فرعون دپاره هر ډول ډوډۍ وې او مرغانو به هغه د دې ټوکرۍ څخه خوړلې.» ١٨ یوسف په ځواب کې وویل: «د دې تعبیر دا دی: درې ټوکرۍ درې ورځې دي. ١٩ په دې درې ورځو کې به فرعون ستا سر

پرې کړي او تا به په ونه کې ځوړند کړي او مرغان به ستا غوښه وخوري.»

(۲۰) په درېمه ورځ د فرعون د زېږېدلو کالیزه وه. هغه خپلو درباریانو ته مېلمستیا ورکړه او د ساقیانو او نانوایانو مشران یې ازاد کړل او د خپلو درباریانو په مخکې یې حاضر کړل. (۲۱) هغه د ساقیانو مشر په خپل پخواني کار باندې مقرر کړ او پیاله یې یوځل بیا د فرعون په لاس کې ورکړه. (۲۲) خو د

نانوايانو مشر يې په دار وخېژاوه، لکه څنګه چې يوسف هغوی ته تعبير کړی ؤ. (٢٣) خو د ساقيانو مشر يوسف راياد نه کړ او هغه يې بيخي هېر کړ.

يوسف د فرعون خوبونه تعبيروي

(١) پوره دوه کاله تېر شوي وو چې فرعون خوب وليده چې د نيل د سيند په غاړه ولاړ ؤ. (٢) ناڅاپه اووه ښې او چاغې غواګانې د سيند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې. (٣) د هغو څخه وروسته

نورې اووه غواګانې چې بدرنګې او ډنګرې وې، راووتلې او د سیند په غاړه د هغو ترخنګه ودرېدلې. ۴ بدرنګو او ډنګرو غواګانو هغه ښې او چاغې غواګانې وخوړلې. بیا فرعون راویښ شو. ۵ هغه بیا ویده شو او بل خوب یې ولیده چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه وږي په یوه ډنډر کې راشنه شول. ۶ له هغو څخه وروسته د غلو دانو نور اووه نري او د دښتې باد سوځولي وږي راشنه شول. ۷ د غلو دانو اوو نریو وږو هغه ډک او پاخه وږي روغ تېر

کړل. بیا فرعون راوینښ شو او پوه

شو چې هغه خوب لیدلی دی. ۸ په

سهار کې د هغه فکر پرېشانه ؤ. هغه

د مصر ټول جادوګران او حکیمان

راوغوښتل. هغه خپل خوبونه هغوی

ته بیان کړل، خو هېڅ یو ونه شو

کولای چې هغه فرعون ته تعبیر

کړي.

۹ په دې وخت کې د ساقیانو

مشر فرعون ته وویل: «نن راته رایاد

شول چې زما څخه خطا شوې ده.

۱۰ یوځل فرعون په خپلو نوکرانو

باندې په قهر شوی ؤ او زه او د نانوایانو مشر يې د دربار د ساتونکو د قوماندان په کور کې په زندان کې واچولو. (۱۱) مونږ دواړو په يوه شپه خوب وليده او هر يو خوب ځانته خپله معنی درلوده. (۱۲) په هغه ځای کې يو عبرانی ځوان چې د دربار د ساتونکو د قوماندان غلام ؤ، زمونږ سره ؤ. مونږ خپل خوبونه هغه ته بيان کړل او هغه زمونږ خوبونه زمونږ دپاره تعبير کړل. (۱۳) لکه څنګه چې هغه تعبير کړی ؤ، کټ مټ هماغسې وشول. زه بېرته په

خپل ځای مقرر شوم او هغه بل
سړی په دار وځړول شو.»

۱۴ نو فرعون یوسف راوغوښت
او هغه یې ډېر زر د زندان څخه
راوویست. یوسف خپل سر او ږیره
وخرایله، خپل کالي یې بدل کړل او
د فرعون حضور ته راغی. ۱۵
فرعون یوسف ته وویل: «ما خوب
لیدلی او څوک نشته چې هغه تعبیر
کړي. خو ما ستا په هکله اورېدلي
دي چې کله خوب واورې، نو تعبیر
یې کولای شې.» ۱۶ یوسف فرعون

ته په ځواب کې وویل:
«اعلیحضرته، زه یې نه شم کولای، خو خدای به ښه تعبیر درکړي.» ١٧

فرعون یوسف ته وویل: «ما خوب ولیده چې زه د نیل د سیند په غاړه ولاړ وم، ١٨ په دې وخت کې اووه چاغې او ښې غواګانې د سیند څخه راووتلې او په لوخو کې څرېدلې.

١٩ د هغوی څخه وروسته نورې اووه غواګانې راووتلې چې داسې ډنګرې او بدشکله وې چې ما د مصر په ټول هېواد کې هېڅکله نه وې لیدلې. ٢٠ ډنګرو او بدشکله

غواګانو هغه لومړنۍ چاغې غواګانې وخوړلې. (۲۱) خو د خوړلو څخه وروسته هم څوک نه پوهېدل چې دوی به څه خوړلي وي، ځکه چې هغوی د پخوا په شان ډنګرې ښکاره کېدلې. نو په دې وخت کې زه راویښ شوم. (۲۲) همدارنګه ما په خوب کې ولیدل چې د غلو دانو اووه ډک او پاخه وږي په یوه ډنډر کې راشنه شول. (۲۳) د هغو څخه وروسته نور اووه نري او د دښتې باد سوځولي وږي راشنه شول. (۲۴) اووه نریو وږو هغه ډک وږي روغ تېر

کړل. نو ما خپل خوب جادوګرانو ته
وویل، خو هېچا ونه شو کولای چې
هغه ماته تعبیر کړي.»

٢٥ نو یوسف فرعون ته وویل:
«د دواړو خوبونو معنی یوه ده. څه
چې خدای غواړي ویې کړي، هغه
یې تاسو ته ښکاره کړل. ٢٦ اووه
ښې غواګانې اووه کاله دي او د غلو
دانو اووه ډک وږي هم اووه کاله
دي، هغوی یوشان معنی لري. ٢٧
اووه ډنګرې او بدرنګه غواګانې چې
د هغو څخه وروسته راووتلې او د

غلو دانو اووه نري او د دښتې باد سوځولي وږي د قحطۍ اووه کاله دي. ۲۸ دا هماغه څه دي چې تاسو ته مې وویل. څه چې خدای غواړي ویې کړي، تاسو ته یې څرګند کړي دي. ۲۹ اووه کاله به د مصر په ټول هېواد کې ډېره پرېماني راشي. ۳۰ خو له هغې وروسته به د اوو کالو دپاره داسې قحطي راشي چې د مصر په ملک کې به هغه ټوله پرېماني هېره شي، ځکه چې قحطي به هېواد تباه کړي ۳۱ او پرېماني به په هېواد کې بیخي هېره شي، ځکه

چې هغه قحطي چې په هغې پسې راځي، هغه به ډېره سخته وي. (۳۲) دا چې تاسو دوه خوبونه لیدلي دي، د هغو معنی دا ده چې دا د خدای پرېکړه ده چې دا کار وکړي او هغه به زر داسې وکړي.

(۳۳) اوس باید تاسو یو پوه او د حکمت لرونکی سړی پیدا کړئ او هغه د مصر د هېواد دوهم واکمن وټاکئ. (۳۴) تاسو باید په ټول هېواد کې مامورین وټاکئ چې د اوو کالو پرېمانی په موده کې د مصر د

حاصلاتو څخه پنځمه برخه راټوله کړي. ۳۵ هغوی ته امر وکړئ چې د پرېمانی په کلونو کې غله راټوله کړي او هغوی ته اختیار ورکړئ چې هغه په ښارونو کې ذخیره کړي او هغه وساتي. ۳۶ هغه باید د هېواد دپاره ذخیره شي چې د اووه کالو د قحطی په موده کې چې په مصر باندې راتلونکې ده ورڅخه کار واخیستل شي، ترڅو هېواد د قحطی له امله وران نه شي.»

۳۷ دغه وړاندیز د فرعون او د

هغه د ټولو درباريانو په نظر کې ښه ښکاره شو. ۳۸ نو فرعون د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ايا کولای شو چې د يوسف په شان يو څوک راپيدا کړو چې د خدای روح په کې دی؟» ۳۹ نو فرعون يوسف ته وويل: «څرنګه چې خدای دا هرڅه تاته ښودلي دي، نو ستا په شان د حکمت خاوند او پوه سړی نشته.

۴۰ زه به تا د خپل هېواد دوهم واکمن کړم او زما ټول قوم به ستا حکمونه مني او په واک کې به ته زما څخه وروسته دوهم کس يې.»

۴۱ نو فرعون یوسف ته وویل:
«په دې ډول مې ته د مصر د ټول
هېواد دوهم واکمن وټاکلې.» ۴۲
فرعون د خپلې ګوتې څخه هغه
ګوته راوویستله چې په هغې کې د
پاچاهۍ مهر لګېدلی ؤ او هغه يې
یوسف ته ور په ګوته کړه. هغه
یوسف ته د ډېر ښه کتان څخه یوه
چپنهورواغوستله او د سرو زرو
زنځیر يې د هغه په غاړه کې واچاوه.
۴۳ فرعون هغه ته خپله دوهمه

شاهي ګاډۍ ورکړه چې په کې سپور
شي او خلکو د هغه په مخکې نارې
وهلې: «لاره پرېږدئ! لاره
پرېږدئ!» په دې ډول يې يوسف د
مصر د ټول هېواد دوهم مشر وټاکه.
۴۴ فرعون يوسف ته وويل: «زه
فرعون يم، خو هېڅوک به ستا له
اجازې څخه پرته په ټول مصر کې
هيڅ نه شي کولای.» ۴۵ فرعون په
يوسف باندې صفنات فعنيح نوم
کېښود او د اون د کاهن فوطي‌فارع
لور اسنات يې هغه ته په نکاح
ورکړه. نو په دې ډول يوسف د مصر

په ټول هېواد باندې واک ترلاسه کړ.
۴۶ يوسف دېرش کلن ؤ چې د مصر
د پاچا يعنې فرعون په خدمت کولو
يې پيل وکړ. يوسف د فرعون د
حضور څخه لاړ او په ټول مصر کې
وګرځېد. ۴۷ د اووه کالو پرېمانۍ په
موده کې ځمکې ډېر زيات
حاصلات ورکړل. ۴۸ په دې موده
کې يوسف په مصر کې ټول خوراکي
مواد راټول کړل او هغه يې په
ښارونو کې ذخيره کړل او د هر ښار
د شاوخوا ځمکو خوراکي مواد يې
په هماغه ښار کې ذخيره کړل. ۴۹

یوسف لکه د بحیرې د شګو په
شان ډېره زیاته غله ذخیره کړه او
هغه دومره زیاته وه چې د حساب
څخه وتلې وه.

٥٠ د قحطۍ د کلونو د راتللو
څخه مخکې د اون د کاهن
فوطيفارع لور اسنات یوسف ته دوه
زامن وزيږول. ٥١ یوسف د خپل
مشر زوی نوم منسي کېښود، نو
ځکه يې وويل: «خدای زما ټولې
سختۍ او زما د پلار ټوله کورنۍ زما
څخه هېره کړه.» ٥٢ او بيا د دوهم

زوی نوم یې افرایم کېښود او ویې
ویل: «دا ځکه چې خدای ماته په
هغه وطن کې اولادونه راکړل چې زه
په کې په تکلیف وم.»

۵۳ نو هغه پرېماني چې د اووه
کالو دپاره په مصر کې وه، پای ته
ورسېدله. ۵۴ لکه څنګه چې یوسف
ویلي وو، د قحطۍ اووه کاله پیل
شول. په نورو ټولو هېوادونو کې
قحطي وه، خو په ټول مصر کې غله
وه. ۵۵ کله چې مصریان وږي شول،
نو د ډوډۍ دپاره یې فرعون ته فریاد

وکړ. نو فرعون ټولو مصریانو ته
وویل: «یوسف ته ورشئ او هرڅه
چې تاسو ته وایي هغه وکړئ.» ۵۶
قحطي ډېره سخته شوه او په ټول
هېواد کې خپره شوه، نو یوسف
ګودامونه پرانیستل او په مصریانو
باندې یې غله خرخوله. ۵۷ د ټولو
هېوادونو خلک مصر ته راتلل چې د
یوسف څخه غله واخلي، ځکه چې
په ټوله دنیا کې سخته قحطي وه.

د یوسف ورونه د غلو دانو اخیستلو دپاره مصر ته ځي

١ کله چې يعقوب خبر شو چې
په مصر کې غلې داني شته، نو هغه
خپلو زامنو ته وويل: «تاسو ولې
هسې ناست يئ او يو بل ته ګورئ؟
٢ ما اورېدلي دي چې په مصر کې
غلې داني شته. هلته لاړ شئ او
زمونږ دپاره يو څه واخلئ چې له
لوږې څخه مړه نه شو.» ٣ نو د
يوسف لس ورونه د غلو دانو د
اخيستلو دپاره مصر ته لاړل. ٤
خو يعقوب د يوسف ورور بنيامين
د هغوی سره ونه لېږه، ځکه چې
هغه وېرېده چې کوم زيان ورته ونه

رسیږي.

۵ نو د یعقوب زامن هم د هغو
کنعانیانو په ډله کې وو چې د غلې د
اخیستلو دپاره راغلي وو، ځکه چې
په کنعان کې هم قحطي وه. ۶
یوسف د مصر د دوهم مشر په توګه
د ټولې دنیا په خلکو باندې غله
خرڅوله، نو کله چې د یوسف ورونه
راورسېدل، هغه ته یې د درناوي په
خاطر خپل سرونه ټیټ کړل. ۷
ښنګه چې یوسف خپل ورونه
ولیدل هغوی یې وپېژندل، خو ځان

يې هغوی ته لکه د يو پردي په شان
وښود او د هغوی سره يې په سخته
لهجه خبرې وکړې. هغه پوښتنه
ورڅخه وکړه: «له کوم ځای څخه
راغلي يئ؟» هغوی ځواب ورکړ:
«مونږ د کنعان څخه راغلي يو چې
يو څه غله واخلو.»

۸ که څه هم يوسف خپل ورونه
وپېژندل، خو هغوی يوسف ونه
پېژانده. ۹ په دې وخت کې يوسف
خپل هغه خوبونه راياد کړل چې د
هغوی په اړه يې ليدلي وو او هغوی

ته یې وویل: «تاسو جاسوسان یئ! تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.» ۱۰ هغوی ځواب ورکړ: «نه زما باداره، ستا غلامان د غلې د اخیستلو دپاره راغلي دي. ۱۱ مونږ ټول ورونه یو. مونږ جاسوسان نه یو، مونږ صادق خلک یو.» ۱۲ یوسف هغوی ته وویل: «نه! تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې وګورئ زمونږ په هېواد کې د کوم ځای امنیت کمزوری دی.» ۱۳ هغوی ځواب ورکړ: «ستا

غلامان دولس وروڼه د يو سړي
زامن يو چې هغه د کنعان په خاوره
کې اوسېږي. يو ورور مو مړ شوی
دی او کشر ورور اوس زمونږ د پلار
سره دی.» ۱۴ یوسف هغوی ته
وویل: «دا همدا خبره ده لکه څنګه
چې ما درته ویلي وو. تاسو
جاسوسان یئ. ۱۵ اوس به تاسو په
دې ډول وازمایلی شئ. زه د فرعون
په ژوندون باندې قسم خورم چې
تاسو به هېڅکله له دې ځای نه لاړ
نه شئ، تر هغې پورې چې ستاسو
کشر ورور دلته رانه شي. ۱۶ ستاسو

څخه دې يو تن لاړ شي چې ستاسو
ورور راولي او پاتې به په زندان کې
وساتل شي، ترڅو ستاسو خبره
وازمايلی شي چې تاسو رښتيا وايئ
او که نه. که داسې نه وي، نو د
فرعون په نامه باندې قسم خورم
چې تاسو جاسوسان يئ.» ۱۷ بيا
يې هغوی درې ورځې په زندان کې
وساتل.

۱۸ په درېمه ورځ يوسف هغوی
ته وويل: «زه له خدايه وېرېږم. زه
به تاسو په يو شرط ژوندي پرېږدم،

۱۹ که چېرې تاسو صادقان يئ، نو
ستاسو د ورونو څخه دې يو کس په
زندان کې پاتې شي او نور کولای
شي چې لاړ شي او خپلو وږيو
کورنيو ته غله يوسي. ۲۰ خو تاسو
خامخا خپل کشر ورور ماته راولئ،
نو ستاسو خبره به ثابته شي چې
رښتيا وايئ او تاسو به مړه نه شئ.»
هغوی رضا شول ۲۱ او يو بل ته يې
وويل: «اوس مونږ دغه تکليف د
هغه کار په نتيجه کې وينو چې د
خپل ورور سره مو کړی دی. مونږ
وليدل چې هغه په لوی مصيبت کې

ۇ او مونږ ته يې د خپل ژوند دپاره زاري کوله، خو مونږ قبوله نه کړه. په همدې سبب دغه مصيبت په مونږ باندې راغلی دی.»

٢٢ روبين ځواب ورکړ: «ايا تاسو ته مې ونه ويل چې د دې هلک په وړاندې ګناه مه کوئ؟ خو تاسو زما خبره ونه منله! اوس به مونږ د هغه د وينې حساب ورکوو.»
٢٣ هغوی ته معلومه نه وه چې يوسف د هغوی په خبرو باندې پوهيږي، ځکه چې دوی د هغه سره

د ترجمان په وسیله خبرې کولې.
۲۴ یوسف د هغوی څخه لېرې لاړ
او په ژړا شو. خو بېرته دوی ته
راستون شو او بیا یې د هغوی سره
خبرې وکړې. د هغوی څخه یې
شمعون ونیوه او د هغوی په مخکې
یې وتاړه.

د یوسف ورونه کنعان ته ورستنیږي

۲۵ یوسف امر وکړ چې د هغوی
بوجۍ دې د غلو دانو څخه ډکې شي
او د هر کس پیسې دې بېرته د هغه
په بوجۍ کې کېښودلې شي او هغوی

ته دې د سفر دپاره خواړه ورکړای
شي. نو همداسې يې ورسره وکړل.
۲۶ هغوی غله په خپلو خرو باندې
بار کړه او روان شول. ۲۷ په هغه
ځای کې چې هغوی د شپې تېرولو
دپاره پاتې شول، یو تن خپله بوجۍ
خلاصه کړه چې خپل خره ته
خوراک ورکړي، نو خپلې پیسې یې
ولیدلې چې د بوجۍ په خوله کې
وې. ۲۸ هغه خپلو ورونو ته وویل:
«زما پیسې یې بېرته ماته راکړې دي
او دلته زما په بوجۍ کې دي.» د
هغوی زړونه ولوېدل او په رپېدلو

يې يو بل ته مخ واړاوه او ويې ويل:
«دا څه دي چې خدای زمونږ سره
وکړل؟»

٢٩ کله چې هغوی خپل پلار
يعقوب ته د کنعان خاورې ته
راغلل، نو هغه څه چې په هغوی
باندې تېر شوي وو، هغه ته يې بيان
کړل او ويې ويل: ٣٠ «د مصر دوهم
مشر زمونږ سره په سخته لهجه
خبرې وکړې او په مونږ باندې يې دا
تور ولګاوه چې مونږ د هغه په
خاوره کې جاسوسي کوو. ٣١ خو

مونږ هغه ته وویل چې مونږ صادق خلک یو، مونږ جاسوسان نه یو. ۳۲ مونږ دولس وروڼه او د یو پلار زامن یو. زمونږ یو ورور مړ شوی دی او کشر ورور مو په کنعان کې زمونږ د پلار سره دی. ۳۳ د مصر دوهم مشر په ځواب کې وویل: ‹هغه وخت به زه پوه شم چې تاسو صادقان یئ چې د خپلو وروڼو څخه یو دلته زما سره پرېږدئ او د خپلو وږیو کورنیو دپاره غله واخلئ او لاړ شئ. ۳۴ خو خپل کشر ورور ماته راولئ، نو زه به پوه شم چې

تاسو جاسوسان نه یئ، بلکې صادقان یئ. بیا به هغه وخت تاسو ته خپل ورور بېرته درکړم او تاسو به وکولای شئ چې دلته پاتې شئ او سوداګري وکړئ.›»

۳۵ نو څنګه چې هغوی خپلې بوجۍ خالي کړې، د هر کس په بوجۍ کې د هغه د پیسو کڅوړه وه. کله چې هغوی او د هغوی پلار د پیسو کڅوړې ولیدلې، نو ووېرېدل.
۳۶ د هغوی پلار یعقوب هغوی ته وویل: «تاسو زه د خپلو اولادونو

څخه بې‌برخې کړم، یوسف نور نشته
او شمعون هم نور نشته. اوس
غواړئ چې بنیامین بوځئ. دا هرڅه
زما سره کیږي!»

۳۷ په دې وخت کې روبین خپل
پلار ته وویل: «که بنیامین مې بېرته
تاته رانه‌ووست، زما دواړه زامن
ووژنه. هغه ماته وسپاره زه به یې
بېرته راولم.» ۳۸ خو یعقوب وویل:
«زما زوی به تاسو سره هلته نه ځي.
د هغه ورور مړ شوی دی او هغه
یوازې پاتې دی. که چېرې په لاره

کې په هغه باندې څه پېښه وشي، نو زه زوړ سړی یم، له غمه به مړ شم او تاسو ټول به ملامته شئ.»

مصر ته دوهم سفر

١ په کنعان کې قحطي نوره هم سخته شوه. ٢ نو کله چې هغوی هغه ټوله غله چې د مصر څخه یې راوړې وه وخوړله، نو یعقوب خپلو زامنو ته وویل: «بېرته لاړ شئ او لږه نوره غله زمونږ دپاره واخلئ.» ٣ خو یهودا هغه ته وویل: «هغه سړي مونږ ته په ټینګه خبرداری

راکړی دی چې ترڅو پورې چې
ستاسو ورور ستاسو سره نه وي، زما
مخ به بیا ونه وینئ. ۴ که زمونږ
ورور دې زمونږ سره ولېږه، نو مونږ
به لاړ شو او ستا دپاره به خواړه
واخلو. ۵ خو که هغه دې ونه لېږه
نو مونږ نه ځو، ځکه چې هغه سړي
مونږ ته وویل چې ترڅو پورې
ستاسو ورور ستاسو سره نه وي، نو
نور به زما مخ ونه وینئ.»

۶ یعقوب وویل: «زه مو ولې د
داسې سخت تکلیف سره مخامخ

کړم چې هغه سړي ته مو وویل چې ستاسو بل ورور هم شته؟» ۷

هغوی ځواب ورکړ: «هغه سړي په ډېر غور سره زمونږ او زمونږ د کورنۍ په اړه زمونږ څخه پوښتنې وکړې ویې ویل: ‹ایا ستاسو پلار تراوسه پورې ژوندی دی؟ ستاسو بل ورور شته؟› مونږ یوازې د هغه پوښتنو ته ځواب ورکړی دی. مونږ څه پوهېدلو چې هغه به مونږ ته ووایي چې خپل ورور دلته راولئ.»

۸ یهودا خپل پلار یعقوب ته

وویل: «هلک زما سره ولېږه. مونږ به سمدلاسه لاړ شو چې مونږ او تاسو او زمونږ ماشومان ژوندي پاتې شو او له لوږې څخه مړه نه شو. ٩ زه په خپله د هغه د سلامتیا ضمانت کوم. ته کولای شې چې د هغه مسوولیت زما په غاړه واچوې. که چېرې هغه تاته رانه ولم او ستا په مخکې یې حاضر نه کړم، زه به تاته د تل دپاره ملامت یم. ١٠ که چېرې مونږ ځنډ نه وای کړی، نو تراوسه پورې به مونږ دوه ځلې تللي او بېرته به راغلي وای.»

١١ بیا د هغوی پلار یعقوب
هغوی ته وویل: «که داسې وي، نو
دا کار وکړئ. د خپل هېواد د ډېرو
ښو پیداوارو څخه یو څه واخلئ او
په خپلو بوجیو کې یې واچوئ او لږ
څه ملهم، شات، مساله، د مر کنډ،
پسته او بادام هغه سړي ته د
سوغات په توګه یوسئ. ١٢ دوه
چنده پیسې د ځان سره واخلئ،
ځکه هغه پیسې چې بېرته ستاسو د
بوجیو په خولو کې ایښودل شوې
وې، باید بېرته ورکړئ. کېدای شي
چې د هغوی څخه سهوه شوې وي.

۱۳ خپل ورور هم واخلئ او
سمدلاسه بېرته هغه سړي ته ورشئ.
۱۴ مطلق قادر خدای دې هغه سړی
په تاسو باندې مهربانه کړي، ترڅو
هغه بنيامين او ستاسو بل ورور بېرته
تاسو ته درکړي. که چېرې زه
بېاولاده کېږم، نو بېاولاده دې
شم.»

۱۵ نو هغو ورونو سوغاتونه او
دوه چنده پيسې واخيستلې او د
بنيامين سره مصر ته روان شول او
هغوی خپل ځانونه يوسف ته

ورحاضر کړل. ۱۶ کله چې یوسف د
هغوی سره بنیامین ولیده، نو د خپل
کور ناظر ته یې وویل: «دا خلک
زما کور ته بوځه او یو حیوان حلال
کړه او تیار یې کړه چې دوی به
غرمه زما سره ډوډۍ خوري.» ۱۷
لکه څنګه چې یوسف امر کړی ؤ،
هغه سړي هماغه شان وکړل او هغه
خلک یې د یوسف کور ته راوستل.

۱۸ کله چې هغوی د یوسف کور
ته راوستل شول، نو ووېرېدل. دوی
فکر کاوه: «مونږ د هغو پیسو په

سبب چې په لومړي ځل زمونږ په بوجیو کې بېرته ایښودل شوي وې، دلته راوستل شوي یو. هغه غواړي چې مونږ بندیان کړي، مونږ خپل غلامان کړي او زمونږ څخه خره واخلي.» [19] نو هغوی د یوسف ناظر ته ورغلل او د کور په دروازه کې یې د هغه سره خبرې وکړې. [20]

هغوی وویل: «ای باداره! مونږ دلته یوځل مخکې د غلو دانو د اخیستلو دپاره راغلي وو، [21] خو کله چې په یو ځای کې د شپې تېرولو دپاره ودرېدلو، مونږ خپلې بوجۍ

پرانیستلې او هر یو خپلې پیسې په
هماغه خپله اندازه د خپلو بوجیو په
خولو کې وموندلې. نو مونږ هغه
بېرته د خپل ځان سره راوړې دي.
۲۲ همدارنګه مونږ نورې پیسې هم
د ځان سره راوړې دي چې نوره
غله واخلو. مونږ نه پوهېږو چې چا
زمونږ په بوجیو کې هغه پیسې ایښې
وې.» ۲۳ ناظر وویل: «اندېښنه مه
کوئ او مه وېرېږئ. ستاسو او
ستاسو د پلار خدای ستاسو په
بوجیو کې تاسو ته خزانه ایښې ده.
ستاسو پیسې ماته راورسېدلې.» نو

شمعون يې هغوی ته راوست. ۲۴
ناظر د يوسف ورونه د هغه کور ته
دننه بوتلل او هغوی ته يې اوبه
ورکړې چې خپلې پښې ووينځي او
د هغوی خرو ته يې واښه ورکړل.
۲۵ هغوی سوغاتونه تيار کړل چې
يوسف به غرمې ته راشي، ځکه چې
دوی ته ويل شوي وو چې ډوډۍ به
هلته وخوري.

۲۶ کله چې يوسف کور ته
راغی، نو دوی هغه سوغاتونه چې
کور ته يې راوړي وو، هغه ته

وړاندې کړل او هغه ته یې د درناوي
په خاطر خپل سرونه ټیټ کړل. ۲۷

هغه د دوی د روغتیا په هکله
پوښتنه وکړه او بیا یې وویل:
«ستاسو زوړ پلار چې تاسو د هغه
په اړه ویلي وو، څنګه دی؟ ایا هغه
تراوسه پورې ژوندی دی؟» ۲۸

هغوی وویل: «ستا غلام یعنې
زمونږ پلار تراوسه پورې ژوندی
دی او ښه دی.» دوی د هغه په
وړاندې د درناوي په خاطر خپل
سرونه ټیټ کړل او پړمخې پرېوتل.

۲۹ کله چې یوسف خپل سکه
ورور بنیامین ولیده، هغه پوښتنه
وکړه: «ایا ستاسو کشر ورور چې
تاسو ماته د هغه په اړه ویلي وو دا
دی؟ ای زما زویه! خدای دې تاته
برکت درکړي.» ۳۰ یوسف سمدلاسه
لاړ، ځکه چې د خپل ورور په لیدلو
باندې ډېر احساساتي شو او د ژړا
ځای یې لټاوه. هغه خپلې شخصي
کوټې ته ننوت او هلته یې وژړل. ۳۱
وروسته له هغې چې خپل مخ یې
ووینځه، دباندې راووت. خپل ځان
یې کنترول کړ او ویې ویل: «ډوډی

راوړئ.» ۳۲ یوسف ته یې په یو
دسترخوان باندې ډوډۍ ورکړه او د
هغه وروڼو ته یې په بل دسترخوان
باندې. مصریانو ته یې چې هلته یې
ډوډۍ خوړله بېله کېښودله، ځکه
چې هغوی به د عبرانیانو سره ډوډۍ
نه خوړله. مصریانو د عبرانیانو سره
ډوډۍ خوړل حرام ګڼل. ۳۳ د هغه
وروڼه د هغوی د عمر له مخې د
مشر څخه تر کشره پورې د یوسف
په مخکې کښېنول شول او هغوی په
حیرانتیا سره یو بل ته کتل. ۳۴
هغوی ته د یوسف د دسترخوان

څخه ډوډۍ ورکړای شوه او د بنیامین برخه د نورو ټولو څخه پنځه چنده زیاته وه. نو هغوی د یوسف سره وخوړل او ویې څښل او خوشحالي یې وکړه ترڅو چې نشه شول.

د یوسف د سپینو زرو جام

(١) یوسف د خپل کور ناظر ته امر وکړ: «د دې خلکو بوجۍ د غلو دانو څخه دومره ډکې کړه چې څومره دوی وړلی شي او د هر کس پیسې د هغه د بوجۍ په خوله کې

کېږده. ٢ زما د سپينو زرو جام د
کشر ورور د بوجۍ په خوله کې د
هغه د غلو دانو د پيسو سره کېږده.»
نو څنګه چې يوسف هغه ته ويلي
وو، همداسې يې وکړل. ٣ سهار
وختي د يوسف ورونه د خپلو خرو
سره په خپله لاره رخصت کړای
شول. ٤ هغوی لا د ښار څخه
دومره لېرې نه وو تللي چې يوسف
د خپل کور ناظر ته وويل: «پاڅه او
هغو خلکو پسې ورشه او کله چې
هغوی ته ورسېدلي ورته ووايه چې
تاسو ولې د نېکۍ په بدل کې بدي

وکړه؟ ⑤ تاسو ولې زما د بادار د

سپینو زرو جام چې هغه په کې

څښل کوي او فال وربانديې ګوري،

غلا کړ؟ تاسو ډېر بد کار وکړ.»

⑥ کله چې ناظر هغوی ته

وروروسېده، نو دا خبرې یې هغوی ته

تکرار کړې. ⑦ خو هغوی ورته

ځواب ورکړ: «ای زمونږ باداره، ولې

داسې خبرې کوې؟ مونږ قسم خورو

چې مونږ داسې کار نه دی کړی. ⑧

ګوره! هغه پیسې چې مونږ د خپلو

بوجیو په خولو کې پیدا کړې ببېرته

مو د کنعان د خاورې څخه تاسو ته راوړلې، نو څنګه به ستا د بادار د کور څخه سره زر یا سپین زر غلا کړو؟ ⑨ که هغه په مونږ کې د کوم یو سره پیدا شي، هغه دې ووژل شي او مونږ دې ستا غلامان شو.»

⑩ بیا ناظر وویل: «ډېر ښه، خو یوازې هغه چا سره چې جام پیدا شي هغه به زما غلام شي او تاسو نور به د ملامتیا څخه خلاص شئ.» ⑪ هغوی هر یو زر زر خپله بوجۍ ښکته کړه او هغه یې پرانیستلې. ⑫

بیا ناظر شروع وکړه او د مشر څخه نیولې تر کشره پورې یې په غور سره ولټول او جام د بنیامین په بوجۍ کې وموندل شو. ۱۳ په دې وخت کې هغوی له غمه خپل کالي وشکول، خپل خره یې بار کړل او ښار ته راستانه شول.

۱۴ کله چې یهودا او د هغه ورونه د یوسف کور ته راغلل، هغه لا هلته ؤ او هغوی د یوسف په مخکې پړمخې پرېوتل. ۱۵ یوسف هغوی ته وویل: «تاسو څه وکړل؟

ایا تاسو نه پوهېدلئ چې زما په شان
سړی کولای شي چې د فال په
وسیله شیان راپیدا کړي؟» ۱۶ یهودا
ځواب ورکړ: «ای باداره، تاسو ته
څه ووایو؟ مونږ څه ویلی شو؟ خپله
بې ګناهي څرنګه ثابته کړو؟ خدای
زمونږ ګناه ښکاره کړه. اوس به مونږ
ټول او هغه چې جام ورسره پیدا
شوی دی، ستاسو غلامان شو.» ۱۷
خو یوسف وویل: «نه! زه به
هېڅکله داسې ونه کړم! یوازې هغه
څوک به زما غلام شي چې جام
ورسره موندل شوی دی او تاسو نور

په خیر سره بېرته خپل پلار ته لاړ
شئ.»

یهودا د بنیامین دپاره زاري کوي

۱۸ بیا یهودا یوسف ته ورغی او
ویې ویل: «ای باداره، زه پوهېږم
چې تاسو د فرعون په شان قدرت
لرئ، نو په ما باندې په قهر نه شئ
او د مهربانۍ له مخې اجازه راکړئ
چې تاسو سره سپینې خبرې وکړم.
۱۹ زما باداره، تاسو زمونږ څخه
پوښتنه وکړه چې ستاسو پلار یا بل
ورور شته؟ ۲۰ مونږ ځواب درکړ

چې زمونږ پلار زوړ دی او کشر
ورور هم لرو چې هغه ته په
سپینږیرتوب کې پیدا شوی دی. د
هلک ورور مړ شوی دی او هغه د
خپلې مور د اولادونو څخه یوازېنی
زوی دی چې ژوندی دی او پلار
یې ورسره زیاته مینه کوي. (۲۱)
باداره، تاسو مونږ ته ووېل چې هغه
دلته راولئ چې په خپله یې ووینم.
(۲۲) مونږ تاسو ته ووېل چې هغه
هلک د خپل پلار څخه نه شي
بېلېدلی او که چېرې بېل شي، نو
پلار به یې مړ شي. (۲۳) خو تاسو

مونږ ته وویل چې تر هغې پورې
چې ستاسو کشر ورور تاسو سره
رانه شي، نو زما مخ به بیا ونه وینئ.

۲۴ نو کله چې مونږ خپل پلار ته
ورغلو، ستاسو خبرې مو ورته بیان
کړې. ۲۵ نو زمونږ پلار وویل:
‹بیرته لاړ شئ او لږې نورې غلې
داني واخلئ.› ۲۶ خو مونږ ځواب
ورکړ: ‹مونږ نه شو تللی. خو که
زمونږ کشر ورور زمونږ سره وي، نو
لاړ به شو. که زمونږ کشر ورور
راسره نه وي، نو د هغه سړي مخ نه

شو لیدلی.› ۲۷ زمونږ پلار مونږ ته
وویل: ‹تاسو پوهېږئ چې ماته زما
د ښځې راحیل څخه یوازې دوه
زامن پیدا شوي دي. ۲۸ د هغوی
څخه یو یې ورک شوی دی. هغه به
خامخا د کوم داړونکي ځناور له
خوا ټوټې ټوټې شوی وي او له هغه
وخت راهیسې مې نه دی لیدلی. ۲۹
نو که تاسو دا هم زما څخه بوځئ
او په هغه باندې څه وشي، نو
څرنګه چې زه سپینږیری یم د هغه
غم له امله به چې تاسو مې وربانده
اخته کوئ مړ شم.›

۳۰ نو اوس که چېرې زه بېرته
خپل پلار ته ورشم او هلک زمونږ
سره نه وي، نو که زما پلار چې
ژوند يې د هلک د ژوند سره تړلی
دی ۳۱ وګوري چې هلک نشته هغه
به مړ شي. هغه دومره زوړ دی چې
هغه غم چې مونږ يې په هغه باندې
راولو، هغه به ووژني. ۳۲ ما خپل
پلار ته د دې هلک د ساتنې ضمانت
ورکړی دی او ويلي مې دي: ‹که
هغه مې بېرته تاته رانه‌ووست، نو زه
به ټول عمر تاته ملامت يم.› ۳۳ نو
اوس ای باداره، زه به د هلک په

ځای ستاسو د غلام په توګه دلته
پاتې شم. هغه پرېږدئ چې د خپلو
ورونو سره بېرته لاړ شي. ۳۴ که
هلک زما سره نه وي، خپل پلار ته
به څنګه بېرته ورشم؟ زه دا نه شم
زغملی چې هغه بدبختي چې زما په
پلار باندې به راشي، ووینم.»

یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته ورپېژني

۱ یوسف نور د خپلو نوکرانو په
مخکې ځان ټینګ نه کړای شو. هغه
چیغې کړې: «ټول د کوټې څخه

ووځئ!» نو کله چې یوسف خپل
ځان خپلو وروڼو ته وروپېژانده هلته
بل څوک نه ؤ. (۲) هغه په داسې لوړ
اواز سره وژړل چې مصریانو دا ژړا
واورېدله او د فرعون درباریانو هم
دا خبره واورېدله. (۳) یوسف خپلو
وروڼو ته وویل: «زه یوسف یم! ایا
زما پلار لا تراوسه پورې ژوندی
دی؟» خو کله چې د هغه وروڼو دا
خبره واورېدله، ډېر سخت وویرېدل.
وروڼو یې نه شو کولای چې هغه ته
ځواب ورکړي. (۴) بیا یوسف خپلو
وروڼو ته وویل: «ماته رانژدې شئ.»

کله چې هغوی ورننژدې شول، هغه
وویل: «زه ستاسو ورور یوسف یم،
هغه یوسف چې تاسو د نورو په
لاس په مصر کې خرڅ کړی ؤ. ۵
اوس مه پرېشانه کېږئ او خپل
ځانونه په دې باندې مه ملامتوئ
چې زه تاسو دلته خرڅ کړم، ځکه
چې خدای زه ستاسو څخه مخکې د
خلکو د ژوند د ژغورلو دپاره دلته
رالېږلی یم. ۶ ځکه چې دوه کاله
کېږي چې په دې هېواد کې قحطي
ده او د راتلونکو پنځو کالو دپاره به
دلته کرل او رېبل نه وي. ۷ خو

خدای زه ستاسو څخه مخکې

راولېږلم چې تاسو په یوه عجیبه

طریقه وژغوري چې تاسې او ستاسو

اولاده ژوندي پاتې شي. ۸ نو په

رښتیا سره تاسو زه دلته نه یم

رالېږلی، بلکې خدای رالېږلی یم.

هغه زه د فرعون ډېر لوړرتبه

درباري وټاکلم او زه د ټول هېواد

دوهم واکمن یم.

۹ اوس زر شئ، زما پلار ته

بېرته ورشئ او هغه ته ووایئ چې

ستا زوی یوسف داسې وايي چې

خدای زه د مصر دوهم مشر کړی
یم. بې له کومه ځنډه ماته راشئ. ١٠
تاسو به د جوشن په سیمه کې
اوسیږئ، ترڅو تاسو، ستاسو
اولادونه، ستاسو لمسیان، ستاسو
رمې او پادې او خپلو ټولو شیانو
سره چې درسره دي زما سره نژدې
اوسئ. ١١ زه به هلته په تاسو پام
کوم، ځکه چې د قحطۍ پنځه کاله لا
پاتې دي. که تاسو رانه شئ نو تاسو،
ستاسو کورنۍ او ستاسو حیوانات به
له لوږې څخه مړه شي. ١٢ تاسو په
خپله او همدارنګه زما ورور بنیامین

ويني چې په رښتيا سره دا زه يم
چې تاسو سره خبرې کوم. ۱۳ نو
زما پلار په مصر کې زما د عزت او
هغه څه شخه چې تاسو وليدل، خبر
کړئ او زر هغه دلته راولئ.» ۱۴ بيا
هغه خپل لاسونه د خپل ورور
بنيامين شخه راتاو کړل او ويې ژړل
او بنيامين هغه په غېږ کې ونيوه او
ويې ژړل. ۱۵ هغه خپل ټول ورونه
ښکل کړل او ورته ويې ژړل. له
هغې نه وروسته ورونو يې ورسره
خبرې وکړې.

۱۶ کله چې د فرعون ماڼۍ ته د
یوسف د ورونو د راتللو خبر
ورسېده، نو فرعون او د هغه ټول
درباریان خوشحاله شول. ۱۷ فرعون
یوسف ته وویل: «خپلو ورونو ته
ووایه چې داسې وکړئ، خپل
حیوانات بار کړئ او د کنعان
خاورې ته ستانه شئ. ۱۸ خپل پلار
او خپلې کورنۍ ماته راولئ. هغوی
ته به د مصر تر ټولو ښه ځمکه
ورکړم او هغوی به د خپل ژوندانه د
اړتیا څخه زیات ولري. ۱۹ تاته زما
امر دی چې هغوی ته ووایه: ‹داسې

وکړئ چې د مصر څخه د خپلو
اولادونو او خپلو ښځو دپاره
ګاډۍګانې بوځئ او خپل پلار د
ځان سره راواخلئ او راشئ. ۲۰ د
هغو شیانو په اړه چې تاسو یې د
ځان سره نه شئ راوړلی هیڅ
اندېښنه مه کوئ، ځکه چې د مصر
تر ټولو ښه ځمکه به ستاسو وي.›»

۲۱ نو د یعقوب زامنو همداسې
وکړل او لکه څنګه چې فرعون امر
کړی ؤ، یوسف هغوی ته ګاډۍګانې
ورکړې او هغوی ته یې د سفر

خواړه هم ورکړل. ۲۲ هغوی هر یو
ته يې يوه يوه جوړه کالي ورکړل،
خو بنيامين ته يې درې سوه د سپينو
زرو سکې او پنځه جوړه کالي
ورکړل. ۲۳ او خپل پلار ته يې د
مصر تر ټولو ښو شيانو څخه د خرو
لس باره او په ډوډی، غلو دانو او
نورو خوړو باندې بار لس خرې د
هغه د سفر دپاره ولېږلې. ۲۴ بيا هغه
خپل ورونه رخصت کړل او څنګه
چې روان شول، نو هغوی ته يې
وويل: «په لاره کې شخړه مه کوئ.»

۲۵ نو دوی د مصر څخه ووتل
او په کنعان کې خپل پلار یعقوب ته
راغلل. ۲۶ هغه یې خبر کړ: «یوسف
تراوسه پورې ژوندی دی او د مصر
دوهم واکمن دی.» یعقوب هک
حیران شو او د هغوی په خبره یې
باور ونه کړ. ۲۷ خو کله چې هغوی
د یوسف ټولې خبرې یعقوب ته بیان
کړې او هغه ګاډۍګانې یې چې
یوسف د هغه د راوستلو دپاره
رالېږلې وې ولیدلې، نو د هغوی په
پلار یعقوب کې بېرته ساه راپیدا
شوه. ۲۸ یعقوب وویل: «زه اوس

کولی شم باور وکړم چې زما زوی
یوسف تراوسه پورې ژوندی دی. زه
به لاړ شم او د خپل مرګ څخه
مخکې به هغه ووینم.»

يعقوب د خپلې کورنی سره مصر ته ځي

١ يعقوب چې هرڅه درلودل
هغه يې واخيستل او بيرشبع ته لاړ
او هلته يې د خپل پلار اسحاق
خدای ته قربانی وړاندې کړې. ٢
خدای د يعقوب سره د شپې په
رويا کې خبرې وکړې او ورته ويې

ویل: «ای یعقوبه، ای یعقوبه!» هغه
ځواب ورکړ: «زه حاضر یم.» ۳
هغه وویل: «زه خدای یم، ستا د
پلار خدای. مصر ته د تللو څخه مه
ویرېږه، ځکه چې هلته به ستا څخه
یو لوی قوم جوړ کړم. ۴ زه به ستا
سره مصر ته لاړ شم او په یقین سره
به ستا اولاده بېرته دې وطن ته
راولم. کله چې ته مړ شوې، نو
یوسف به دې بنخ کړي.»

۵ نو یعقوب د بیرشبع څخه
روان شو. د هغه زامنو خپل پلار

يعقوب، خپل اولادونه او خپلې ښځې واخیستلې او په هغو ګاډیو کې یې سپرې کړلې چې فرعون د هغوی د راوستلو دپاره لیږلې وې.

۶ همدارنګه هغوی خپل حیوانات او شتمني چې په کنعان کې یې ګټلي وو، واخیستل او یعقوب او د هغه ټوله اولاده مصر ته لاړل. ۷ نو هغه د ځان سره خپل زامن، لمسیان، خپلې لورګانې، لمسیانې او خپله ټوله اولاده مصر ته بوتلل.

۸ د یعقوب د کورنۍ غړي چې

د هغه سره مصر ته راغلل دا دي: د
يعقوب مشر زوی روبين. ۹ د
روبين زامن: حنوک، فلو، حزرون او
کرمي. ۱۰ شمعون او د هغه زامن:
يموييل، يامين، اوحد، ياکين، صوحر
او شاوول د کنعانۍ ښځې زوی. ۱۱
لاوي او د هغه زامن: جرشون،
قهات او مراري. ۱۲ يهودا او د هغه
زامن: عير، اونان، شيله، فارص او
زارح. (خو عير او اونان په کنعان
کې مړه شوي وو.) د فارص زامن
حصرون او حامول وو. ۱۳ يساکار
او د هغه زامن: تولاع، فوه، يوب او

شمرون. ۱۴ زبولون او د هغه زامن: سارد، ایلون او یاحلییل. ۱۵ دا د لیه زامن وو چې په بین‌النهرین کې یې یعقوب ته وزیږول چې په هغو کې د هغې لور دینه هم شامله وه. د لیه د اولادې ټول شمېر درې دېرش تنه وو.

۱۶ جاد او د هغه زامن: صفیون، حجي، شوني، اصبون، عیري، ارودي او اریيلي. ۱۷ اشیر او د هغه زامن: یمنه، یشوه، یشوي، بریعه او د هغوی خور سارح وه. او د بریعه

زامن جابر او ملکییل وو. ۱۸ دغه
شپاړس تنه د یعقوب اولاده وه چې
د زلفې څخه پیدا شوي وو او زلفه
هغه وینځه وه چې لابان خپلې لور
لیه ته ورکړې وه.

۱۹ د یعقوب د ښځې راحیل
زامن: یوسف او بنیامین. ۲۰ په مصر
کې د اون د کاهن لور اسنات یوسف
ته منسي او افرایم وزېږول. ۲۱
بنیامین او د هغه زامن: بالع، باکر،
اشبیل، جیرا، نعمان، ایحي، رش،
مفیم، حفیم او آرد. ۲۲ دغه

ثوارلس تنه د يعقوب اولاده وه چې
د راحيل څخه پيدا شوي وو.

۲۳ دان او د هغه زوی حوشيم.
۲۴ نفتالي او د هغه زامن: يحصييل،
جوني، يصر او شليم. ۲۵ دغه اووه
تنه د يعقوب اولاده وه چې د بلهې
څخه پيدا شوي وو او بلهه هغه
وينځه وه چې لابان خپلې لور
راحيل ته ورکړې وه.

۲۶ د هغو کسانو شمېر چې په
خپله د يعقوب د نسل څخه وو او د

هغه سره مصر ته تللي وو، ټول
شپېږشپېته تنه وو چې په هغو کې د
يعقوب د زامنو ښځې شاملې نه وې.
٢٧ د يوسف زامن چې په مصر کې
پيدا شول دوه تنه وو. نو د يعقوب د
کورنۍ غړي چې مصر ته تللي وو
ټول اويا تنه وو.

يعقوب او د هغه کورنۍ په مصر کې

٢٨ يعقوب يهودا د ځان څخه
مخکې يوسف ته ولېږه چې د
جوشن لاره ورته وروښايي. کله
چې هغوی د جوشن سيمې ته

ورسپړدل، ۲۹ یوسف خپله جنګي
ګاډۍ تیاره کړه او جوشن ته د خپل
پلار د لیدلو دپاره روان شو او څنګه
چې یې هغه ولیده، په غېږ کې یې
ونیوه او ډېر یې وژړل. ۳۰ یعقوب
یوسف ته وویل: «اوس زه مرګ ته
تیار یم، ځکه چې ته مې ولیدلې او
پوه شوم چې تراوسه پورې ژوندی
یې.»

۳۱ نو بیا یوسف خپلو ورونو او
د خپل پلار کورنۍ ته وویل: «زه
ځم او د فرعون سره خبرې کوم او

ورته به ووايم چې زما ورونه او زما
د پلار ټوله کورنۍ چې په کنعان کې
اوسېدل، ماته راغلي دي. ۳۲ دا
خلک شپانه دي او حيوانات ساتي
او خپلې رمې، پادې او هرڅه چې
يې درلودل د ځان سره يې راوړي
دي. ۳۳ کله چې فرعون تاسو
راوغواړي او پوښتنه درڅخه وکړي
چې تاسو څه کسب کوئ، ۳۴ نو
تاسو بايد ځواب ورکړئ چې مونږ د
هلکتوب څخه د خپلو نيکونو په
شان تراوسه پورې حيوانات ساتو.
نو بيا به تاسو ته اجازه درکړي چې

د جوشن په سیمه کې واوسېږئ.»
یوسف دا خبره په دې خاطر وکړه
چې مصریان د شپنو څخه کرکه
کوي.

(١) نو یوسف لاړ او فرعون ته
یې وویل: «زما پلار او زما ورونه د
خپلو رمو، پادو او خپلو ټولو شیانو
سره چې درلودل یې د کنعان څخه
راغلي دي او اوس د جوشن په
سیمه کې دي.» (٢) هغه د خپلو
ورونو څخه پنځه تنه غوره کړل او
فرعون ته یې وروپېژندل. (٣) فرعون

د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «تاسو څه کار کوئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «مونږ د خپلو نیکونو په شان شپانه یو. ۴ مونږ راغلي یو چې د یو څه مودې دپاره په دې وطن کې واوسېږو، ځکه چې د کنعان په خاوره کې ډېره سخته قحطي ده او هلته زمونږ د رمو دپاره څرځای نشته. نو اوس مونږ ته اجازه راکړئ چې د جوشن په سیمه کې واوسېږو.» ۵ فرعون یوسف ته وویل: «اوس چې ستا پلار او ورونه تاته راغلي دي، ۶ د مصر ځمکه

ستا په واک کې ده. پرېږده چې
هغوی د جوشن په سیمه کې چې د
دې هېواد تر ټولو ښه ځمکه ده،
واوسېږي. همدارنګه زه غواړم چې
ستاسو ډېر ښه شپانه دې زما پسونه
او وزې وساتي.»

٧ بیا یوسف خپل پلار یعقوب
راوست او فرعون ته یې وروپېژانده.
یعقوب فرعون ته برکت ورکړ. ٨
فرعون د یعقوب څخه پوښتنه وکړه:
«ستا عمر څومره دی؟»

٩ یعقوب ځواب ورکړ: «زما د
عمر یوسلو دېرش کاله شوي دي او
د یو ځای شخه مې بل ځای ته کډه
کړې ده. زما پلرونو او نیکونو هم د
یو ځای شخه بل ځای ته کډه کړې
ده. خو هغوی اوږد عمر درلود او د
هغوی ژوند زما د ژوند په شان
سخت نه ؤ.» ١٠ یعقوب یوځل بیا
فرعون ته برکت ورکړ او د هغه د
حضور شخه لاړ. ١١ نو یوسف د
فرعون د امر سره سم خپل پلار او
ورونو ته په مصر کې ډېر بنه ځای
چې د رعمسیس بنار ته نژدې ؤ،

ورکړ. ۱۲ یوسف خپل پلار، خپلو ورونو او د خپل پلار ټولې کورنۍ ته د هغوی د اولادونو د شمېر سره سم خواړه برابرول.

قحطي

۱۳ قحطي دومره سخته شوه چې په ټوله سيمه کې ډوډۍ نه وه او د کنعان او مصر خلک د لوږې له لاسه کمزوري شول. ۱۴ د مصر او کنعان د خلکو سره چې څومره پيسې وې هغه ټولې يې د غلو د اخيستلو په بدل کې يوسف ته

ورکړي او یوسف هغه پیسې

واخیستلې او د فرعون په خزانه کې

یې کېښودلې. ۱۵ کله چې د مصر او

د کنعان د خلکو پیسې خلاصې

شوې، نو ټول مصریان یوسف ته

راغلل او ویې ویل: «زمونږ ټولې

پیسې خلاصې شوې، مونږ ته غلې

داني راکړئ. دې ته مو مه پرېږدئ

چې تاسو راته ګورئ او مونږ مړه

کېږو.»

۱۶ یوسف ځواب ورکړ: «که

چېرې ستاسو پیسې خلاصې شوې

وي، نو خپل حیوانات راولئ. زه به
ستاسو د حیواناتو په بدل کې په
تاسو باندې غلې دانې خرڅې کړم.»
١٧ نو هغوی یوسف ته خپل
حیوانات راوستل او یوسف د هغوی
د اسونو، پسونو، وزو، غویانو او
خرو په بدل کې ورته غله ورکړه او
په هغه کال یې هغوی ته د دوی د
ټولو حیواناتو په بدل کې غله
ورسوله.

١٨ کله چې هغه کال تېر شو، د
قحطۍ په بل کال هغوی یوسف ته

راغلل او ویې ویل: «باداره، ستاسو
شخه دا حقیقت نه شو پټولی چې
زمونږ ټولې پیسې خلاصې شوې دي
او زمونږ حیوانات هم ستاسو شول.
زمونږ سره د خپل ځان او ځمکې
شخه پرته نور څه نه دي پاتې چې
تاسو ته یې درکړو. ۱۹ مونږ دې ته
مه پرېږدئ چې مړه شو! مه پرېږدئ
چې زمونږ ځمکه شاړه شي. مونږ او
زمونږ ځمکه د غلو دانو په بدل کې
واخلئ. مونږ به د فرعون غلامان شو
او هغه به زمونږ د ځمکې خاوند
شي. مونږ ته غله راکړئ چې ژوندي

پاتې شو او تخم راکړئ چې خپلې
ځمکې وکرو.»

٢٠ نو یوسف د مصر ټوله ځمکه
فرعون ته واخیستله. مصریانو هر یو
خپله ځمکه خرڅه کړه، ځکه چې
سخته قحطي شوه او ټوله ځمکه د
فرعون شوه. ٢١ یوسف د مصر د یو
سر څخه تر بل سر پورې خلک
غلامان کړل. ٢٢ یوازېنی ځمکه چې
یوسف په بیه نه وه اخیستې، هغه د
کاهنانو ځمکه وه، ځکه چې کاهنانو
ته به د فرعون له خوا یو څه ورکول

کېدل چې خپل ژوند وربانديې
وکړي. په دې سبب هغوی خپله
ځمکه خرڅه نه کړه. ۲۳ یوسف
خلکو ته وویل: «اوس چې ما
ستاسو ځمکې او تاسو د فرعون
دپاره اخیستي يئ، دا دی تخم
ستاسو دپاره چې په خپلو ځمکو
کې يې وکرئ. ۲۴ خو کله چې د
حاصل وخت راشي، نو تاسو به د
هغې څخه پنځمه برخه فرعون ته
ورکړئ او پاتې څلور برخې د
ځمکو د تخم او خپل ځان، خپلو
کورنيو او خپلو ماشومانو ته د

خوراک دپاره وساتئ.» ۲۵ هغوی
وویل: «باداره، تاسو زمونږ سره
نېکي وکړه او زمونږ ژوند مو
وژغوره. نو مونږ به د فرعون غلامان
یو.» ۲۶ نو یوسف د مصر په خاوره
کي دا قانون وټاکه چې د محصولاتو
پنځمه برخه به د فرعون وي. دغه
قانون تر نن ورځې پورې په خپل
قوت پاتې دی. یوازې د کاهنانو
ځمکه د فرعون جایداد نه شو.

د یعقوب اخرنۍ غوښتنه

۲۷ نو اسراییلیان په مصر کې د

جوشن په سیمه کې اوسېدل. په هغه ځای کې دوی شتمني لاسته راوړله او د ډېرو اولادونو خاوندان شول.
۲۸ یعقوب په مصر کې اوولس کاله ژوند وکړ او په یوسلو اووه ځلوېښت کلنۍ کې مړ شو. ۲۹ کله چې د یعقوب د مرګ وخت رانژدې شو، هغه خپل زوی یوسف راوغوښت او هغه ته یې وویل: «که چېرې زه درباندې په رښتیا ګران یم، نو خپل لاس دې زما د ورون لاندې کېږده او زما سره قسم وخوره چې ما به په مصر کې نه ښخوې. ۳۰

زه غواړم په هغه ځای کې ښخ کړای شم چې زما نیکونه په کې ښخ دي. ما د مصر څخه یوسه او په کوم ځای کې چې هغوی ښخ شوي دي هلته مې ښخ کړه.» یوسف ځواب ورکړ: «څنګه چې ته وایې همداسې به وکړم.»

31 یعقوب وویل: «ماته قسم وخوره چې ته به دا کار کوې.» یوسف قسم وخوړ او یعقوب په خپل کټ باندې سر ټیټ کړ او شکر یې ادا کړ.

يعقوب افرايم او منسي ته برکت ورکوي

١ څه موده وروسته يوسف ته
خبر ورسېده چې پلار يې ناروغ
دی. نو هغه خپل دواړه زامن منسي
او افرايم د ځان سره واخيستل او د
خپل پلار ليدلو ته ورغی. ٢ کله
چې يعقوب خبر شو چې د هغه
زوی يوسف د هغه د ليدلو دپاره
راغلی دی، نو هغه د خپل ټول قوت
څخه کار واخيست، ترڅو په خپل
کټ باندې کښېناست. ٣ يعقوب

یوسف ته وویل: «مطلق قادر خدای ماته د کنعان په وطن کښې په لوز کښې رابښکاره شو او برکت يې راته راکړ. ۴ ماته يې وویل: ‹تاته به زيات اولادونه درکړم. ستا د نسل څخه به زيات قومونه جوړ کړم او دغه ځمکه به ستا څخه وروسته ستا اولادې ته د هغوی د تلپاتې ملکيت په توګه ورکړم.›

۵ نو اوس ستا دوه زامن چې زما د راتللو څخه مخکښې په مصر کښې زيږېدلي وو، هغوی زما دي.

افرایم او منسي د روبین او شمعون

په شان زما زامن دي. ۶ له دوی

څخه وروسته چې ستا کوم اولادونه

پیدا کیږي هغه به ستا وي او د

هغوی میراث به د افرایم او منسي

څخه وي. ۷ کله چې زه د

بین‌النهرین څخه راتللم، نو په

خواشینۍ سره راحیل د کنعان په

خاوره کې افراتې ته نژدې په لاره

کې مړه شوه. نو هغه مې د افراتې د

لارې ترڅنګه ښخه کړه.» (هغه

ځای اوس د بیت‌لحم په نوم

یادیږي.)

۸ کله چې یعقوب د یوسف
زامن ولیدل، هغه پوښتنه وکړه: «دا
څوک دي؟» ۹ یوسف خپل پلار
ته وویل: «دا زما زامن دي چې
خدای ماته دلته په مصر کې راکړي
دي.» بیا یعقوب وویل: «هغوی ماته
راوله چې زه ورته برکت ورکړم.»
۱۰ د یعقوب سترګې د زوړوالي له
امله دومره کمزورې شوې وې چې
څه شی ورته سم نه ښکاره کېده. نو
یوسف خپل زامن هغه ته ورنژدې
کړل او د هغه پلار هغوی ښکل کړل
او په خپل غېږ کې یې ونیول. ۱۱

یعقوب یوسف ته وویل: «ما هېڅکله دا هیله نه درلودله چې ستا مخ به بیا ووینم او اوس خدای زه دې ته پرېښودم چې ستا اولادونه هم ووینم.» ۱۲ بیا یوسف هغوی د خپل پلار د زنګنونو څخه لیرې کړل او د درناوي په خاطر یې هغه ته خپل سر ټیټ کړ.

۱۳ یوسف افرایم د یعقوب چپ لاس ته او منسي یې د هغه ښي لاس ته نژدې راوستل. ۱۴ خو یعقوب خپل ښي لاس اوږد کړ او

هغه يې د افرايم په سر باندې
کېښود، که څه هم هغه کشر ؤ او
خپل چپ لاس يې د منسي په سر
باندې چې مشر ؤ، کېښود. ۱۵ بيا
هغه يوسف ته برکت ورکړ او ويې
ويل: «هغه خدای چې زما پلرونو
ابراهيم او اسحاق يې خدمت کړی
دی، هغه دې دغو هلکانو ته برکت
ورکړي! هغه خدای چې تر دې
ورځې پورې يې زما لارښوونه
کړې، هغوی ته دې برکت ورکړي!
۱۶ هغه فرښته دې هغوی ته برکت
ورکړي چې زه يې د ټولو بديو څخه

ژغورلی یم! زما او زما د نیکونو
ابراهیم او اسحاق نومونه دې د دوی
په وسیله ژوندي وساتل شي او
هغوی دې ډېره اولاده ولري.»

۱۷ کله چې یوسف ولیدل چې
پلار یې خپل ښي لاس د افرایم په
سر باندې کېښود هغه خفه شو. نو د
خپل پلار لاس یې ونیوه چې د
افرایم له سر څخه یې د منسي سر ته
راواړوي. ۱۸ یوسف هغه ته وویل:
«نه پلاره، دغه مشر دی. خپل ښي
لاس دې د هغه په سر باندې

کېږده.» ۱۹ د هغه پلار انکار وکړ او
ويې ويل: «ای زويه، زه پوهېږم! زه
پوهېږم چې د منسي څخه به هم يو
لوی قوم جوړ شي. خو د هغه کشر
ورور به د هغه څخه لوی سړی شي،
ځکه چې د هغه د اولادې څخه به
لوی قومونه پيدا شي.»

۲۰ په هغه ورځ يعقوب هغوی ته
برکت ورکړ او ويې ويل: «د
اسراييلو قوم به يو بل ته ستاسو په
نوم برکت غواړي او داسې به وايي
چې خدای دې تا د افرايم او منسي

په شان کړي.» په دې ډول یعقوب
افرایم ته په منسي باندې د
لومړيتوب حق ورکړ.

21 بیا یعقوب یوسف ته وویل:
«ګوره، زه مرګ ته نژدې یم، خو
خدای به تاسو سره مل وي او تاسو
به بېرته د خپلو نیکونو وطن ته
بوځي. 22 د شکیم هغه حاصلخېزه
سیمه چې ما د اموریانو څخه د
خپلې تورې او لیندې په زور نیولې
ده، ستا ورونو ته نه، بلکې تاته
درکوم.»

د یعقوب اخرنۍ خبرې

١ یعقوب خپل زامن راوغوښتل
او ورته وېې ویل: «راټول شئ،
ترڅو تاسو له هغه څه څخه خبر
کړم چې په راتلونکې کې به په تاسو
باندې پېښ شي.

٢ د یعقوب زامنو سره راټول
شئ واورئ

غوږ مو ونیسئ خپل
پلار اسراییل ته

٣ ای روبینه! زما مشر زویه

زما قوت یې ته زما د
نارینتوب یې
لومړنی نښه

یې په عزت کې بهتر
او په قدرت کې
بهتر

٤ یې بې‌کنتروله د سیلاب په
شان

نور به د ټولو نه بهتر

نه يې

په دې خاطر چې زما وینځې
سره څملاستلې

او تا کړ ناپاکه د خپل
پلار کټ

٥ دي شمعون او لاوي دواړه
سره ورونه

خپلو وسلو نه هغوی
کار اخلي چې ظلم
وکړي

۶ شريک به نه شمه د دوی پټو خبرو کې

نه به د دوی په مجلسونو کې زه برخه واخلم

په دې خاطر چې په خپل قهر کې يې خلک ووژل

او په ملنډو يې غويان ګوډ کړل

۷ لعنت دې وي د دوی په قهر

باندې

ځکه چې ډېر سخت ؤ

او په غضب د هغوی

چې ډېر ؤ

بې‌رحمه

د دوی نسل به په ټولو

اسراییلو کې زه خپور کړم

او زه به یې خپاره کړم

د خپل قوم په منځ

کې

٨ ستا ستاینه به کوي ستا
ورونه ای یهودا

خپل دښمنان به له
ورمیږه نیسي

خپل سرونه به کړي
ټیټ تاته ستا
ورونه

٩ ای یهودا! ته د زمري بچی
یې

چې خپل ښکار

ووژني او شي
راستون

خپل غار ته هغه

د زمري په شان ټيټيږي او
خملي

هيڅوک نه شي کړای
جرات هغه ناارام
کړي

١٠ يهودا سره به وي شاهي امسا

تل به يې حکومت
کړي اولاده

ټول قومونه به راوړي هغه ته
باج

د ده په مخکې ټيټوي
به هغوی د اطاعت
سرونه

۱۱ د انګور تاک پورې تړي به
خپل خر

په ډېر ښه شاخ پورې

به کوټې ټړي

هغه کالي خپل په شرابو
وینځي

هغو شرابو کې چپنه
وینځي چې دي د
وینو په شان

١٢ له شرابو څخه سرې دي د ده
سترګې

له شیدو څخه دي
سپین د ده غابنونه

۱۳ زبولون به د دریاب په غاړه اوسي

وي به بندر د کشتۍګانو

تر صیدونه به یې سیمه ورسیږي

۱۴ یساکار دی په مثال د قوي خر

چې پرېوځي دی د دوه خورجینو منځ

کې

۱۵ دی چې وګوري چې ځای د
اوسېدو يې ښه دی

او ده خوشحالوونکې
هغه خاوره

دی به بار ته خپله ملا کاندي
راټيټه

د غلام په شان به کار
ته شي مجبوره

۱۶ دان به کاندي په خپل قوم
حکومت

وي به د اسراییلو د
نورو قبیلو په شان
هغوی

۱۷ دان به وي د سرک د غاړې
مار

دی به په لاره کې وي
منګری مار

هغه به پوندې د اسونو چیچي

ترخو ولویږي سپور
کس یې له شا

۱۸ ستا د خلاصون په انتظار

یمه زه ای خښبتنه

۱۹ په جاد به وشي یرغل د
یرغلګرو له خوا

دی به له شا نه په
هغوی باندې یرغل
وکړي

٢٠ د اشیر ځمکه به وي ښه
حاصلخېزه

ښه خوندور شاهي
خواړه به يې تيار
کړي

له حاصله څخه

٢١ نفتالي هغه هوسۍ ده چې
وهي ازادې منډې

زېږوي ښکلي بچي

٢٢ دی یوسف یو حاصلخېزه تاک

یو مېوه‌داره ونه چې
وي چینې په غاړه

چې يې ښانګې وي
ختلې په دېوال
باندې

٢٣ کوي ده باندې سخته حمله
خپل دښمنان

د خپلو غشو او لیندو

سره په ده پسې
شول

۲۴ خو لینده د هغه پاتې شوه
ثابته

او شوې قوي د هغه
متې

د یعقوب د قادر خدای په
قدرت

په وسیله د هغه
شپونکي

چې ساتندوی دی د
اسراییلو

٢٥ دا دی خدای د ستا د پلار
چې کړي کومک درسره

مطلق قادر خدای دی
چې برکت درکوي

برکتونه د باران درکوي پاس
له اسمانه څخه

او د چینو له اوبو چې
دي د ځمکې

لاندې

برکتونه به د ډېرو

اولادونو او پادو

درکړي

۲۶ ستا پلار چې کوم برکتونه

دي موندلي

خپلو نیکونو ښخه

هغه ډېر لوی دي او لوی دي

له هغو

کوم چې راځي له
ابدي غرونو

برکتونه دې دا ټول وي د
یوسف په سر

د هغه چا په تندي
چې شاهزاده دی

د خپلو ورونو منځ کې

۲۷ بنیامین دی په مثال د
داړونکي لیوه

په سهار کې دی
خوري ښکار خپل

په ماښام کې هغه
وېشي غنيمت
خپل»

٢٨ دا ټولې د اسراييلو دولس قبيلې دي او دا هغه څه وو چې د هغوی پلار دوی ته د برکت ورکولو په وخت کې وويل او هر يو ته يې هغه برکت ورکړ چې ورسره مناسب وُ.

د یعقوب مړ کېدل

٢٩ بیا یعقوب هغوی ته دغه
وصیت وکړ: «زه به زر مړ شم او د
خپلو نیکونو سره به یوځای شم. ما
د خپلو نیکونو سره په هغې سمڅې
کې ښخ کړئ چې د حیتي عفرون په
پټې کې ده. ٣٠ دا هغه سمڅه ده چې
د مکفیلې په پټي کې ممرې ته
مخامخ د کنعان په خاوره کې پرته
ده او ابراهیم هغه د پټي سره د
عفرون څخه د هدیرې دپاره
اخیستې وه. ٣١ دا هغه ځای دی

چې ابراهیم او د هغه ښځه ساره او
اسحاق او د هغه ښځه ربکا په کې
ښخ شوي وو او هلته مې لیه هم
ښخه کړه. ۳۲ هغه پټې او سمڅه د
حیتیانو څخه اخیستل شوي وو.»
۳۳ کله چې یعقوب خپلو زامنو ته دا
وصیت وکړ، هغه بېرته څملاست او
مړ شو او د خپلو نیکونو سره
یوځای شو.

۱ یوسف په خپل پلار باندې
ورپرېوت او په هغه باندې یې وژړل
او ښکل یې کړ. ۲ بیا یوسف خپلو

هغو ډاکترانو ته چې د هغه خدمت
یې کاوه حکم وکړ چې د هغه پلار
یعقوب مړی مومیایي کړي. نو
ډاکترانو هغه مومیایي کړ. ۳ په دې
کار باندې پوره څلوېښت ورځې
ولګېدلې او د مصر خلک اویا
ورځې په هغه باندې ویر وکړ.

۴ کله چې د هغه د ویر کولو
ورځې تېرې شوې، نو یوسف د
فرعون درباریانو ته وویل: «که په ما
مهرباني کوئ، نو زما په خاطر د
فرعون سره خبرې وکړئ او هغه ته

ووایيځ: ۵ زما پلار ماته قسم
راکړی دی چې: ‹زه مړ کېږم. ما د
کنعان په خاوره کې په هغه قبر کې
چې پخوا جوړ شوی ؤ، ښخ کړه.›
اوس ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم
او پلار مې ښخ کړم. بیا به بېرته
راشم.» ۶ فرعون ځواب ورکړ:
«لاړ شه او لکه څنګه چې پلار دې
درته قسم درکړی دی، هغه ښخ
کړه.»

۷ نو یوسف روان شو چې خپل
پلار ښخ کړي. د فرعون ټول

درباریان، د دربار لوړرتبه مامورین او د مصر ټول مشران د یوسف سره لاړل. ⑧ د دوی سره د یوسف د کورنۍ ټول غړي، د هغه ورونه او د هغه د پلار کورنۍ هم لاړل. یوازې د هغوی اولادونه، رمې او پادې په جوشن کې پاتې شول. ⑨ جنګي ګاډۍګانې او په اسونو باندې سپاره خلک هم د هغوی سره لاړل او دا یوه لویه قافله وه.

⑩ کله چې دوی د اطاد درمند ځای ته چې د اردن د سیند په

لمرخاته کې دی ورسېدل، نو ډېر
سخت او په لوړ اواز یې وژړل او
یوسف په هغه ځای کې د خپل پلار
دپاره اووه ورځې د مړینې مراسم
ونیول. ١١ کله چې د هغه ځای
اوسېدونکو کنعانیانو دا ولیدل، نو
هغوی وویل: «مصریان ډېر سخت
ویر او ماتم کوي.» نو ځکه هغه
ځای چې د اردن د سیند په لمرخاته
کې دی، د آبل مصرایم په نوم یاد
کړای شو.

١٢ نو څنګه چې یعقوب وصیت

کړی ؤ، زامنو يې هماغسې وکړل.
۱۳ هغوی هغه د کنعان خاورې ته
يووړ او ممرې ته نژدې يې د مکفيله
د پټې په سمځه کې چې ابراهيم هغه
د پټې سره د حيتي عفرون څخه د
هديرې دپاره اخيستې وه، ښخ کړ.
۱۴ يوسف د خپل پلار د ښخولو
څخه وروسته د خپلو ورونو او هغو
ټولو خلکو سره چې د جنازې دپاره
د هغه سره تللي وو، بېرته مصر ته
راستون شو.

يوسف خپلو ورونو ته تسلي ورکوي

١٥ کله چې د یوسف ورونو
ولیدل چې د هغوی پلار مړ شو، نو
هغوی وویل: «که چېرې یوسف
زمونږ څخه لا تراوسه هم کرکه کوي
او وغواړي چې د ټولو هغو بدیو
بدله چې مونږ ورسره کړي دي
زمونږ څخه واخلي، نو بیا به څه
کوو؟» ١٦ نو هغوی یوسف ته پیغام
ورولیږه او ویې ویل: «زمونږ پلار د
خپل مرګ څخه مخکې دغه حکم
کړی دی: ١٧ یوسف ته به داسې
ووایئ چې زه ستا څخه دا غوښتنه
کوم چې د خپلو ورونو ګناهونه او

خطاګانې او هغه بد چلند چې ستا
سره یې کړی دی، وبخښه. اوس
زمونږ یعنې د خپل پلار د خدای د
غلامانو ګناهونه وبخښه.» کله چې
یوسف د هغوی پیغام ترلاسه کړ، نو
ویې ژړل.

١٨ بیا د هغه ورونه په خپله
راغلل او د هغه په وړاندې یې خپل
سرونه ټیټ کړل او ویې ویل: «مونږ
ستا غلامان یو.» ١٩ خو یوسف
هغوی ته وویل: «مه وېرېږئ. ایا زه
خدای یم؟ ٢٠ تاسو زما په خلاف د

بدو پلان درلود، خو خدای هغه په نېکۍ باندې بدل کړ د دې دپاره چې د ډېرو خلکو ژوند وژغورې او لکه څنګه چې وشول هغوی نن ژوندي پاتې دي. ۲۱ نو بیا مه وېرېږئ. زه به په تاسو او ستاسو په اولادونو باندې پام کوم.» نو هغوی ته یې تسلي ورکړه او په مهربانۍ سره یې ورسره خبرې وکړې.

د یوسف مړینه

۲۲ یوسف د خپل پلار د ټولې کورنۍ سره په مصر کې پاتې شو.

هغه یوسلو لس کاله ژوند وکړ. ۲۳ یوسف د افرایم د اولادونو او لمسیانو د لیدلو پورې ژوندی ؤ او همدارنګه هغه تر هغې پورې ژوندی ؤ چې د منسي د زوی ماخیر اولادونه یې هم په خپله کورنۍ کې ولیدل. ۲۴ یوسف خپلو ورونو ته وویل: «زه مرګ ته نژدې شوی یم. خو بې له شکه چې خدای به تاسو وساتي او تاسو به له دې وطن څخه هغه وطن ته بوځي چې د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې قسم خوړلی دی.» ۲۵ یوسف د یعقوب د

کورنۍ خلکو ته قسم ورکړ او ويې
ويل: «زما سره دا وعده وکړئ کله
چې خدای تاسو هغه هېواد ته بيايي،
نو زما مړی به له ځان سره وړئ.»
۲۶ نو يوسف د يوسلو لس کالو په
عمر په مصر کې مړ شو. وروسته له
دې چې هغه يې موميايي کړ، په
تابوت کې يې کېښود.